

ความชอบธรรมโดยความเชื่อ

Dennis Priebe

โครงการแปลโดย Armin Kritzinger และ Sirinthip Kritzinger

Email: arminkritzing@live.com

Youtube: Armin Kritzing

ความชอบธรรมโดยความเชื่อ

หรือ

ข่าวประเสริฐที่แท้จริงคืออะไร?

บทนำ

การไถ่บาปควรจะเป็นเรื่องที่เราเข้าใจได้อย่างง่ายดาย แต่ในความเป็นจริงก็คือ กว่าสองพันปีมาแล้วที่ข่าวประเสริฐได้รับการพัฒนาไปในหลายรูปแบบภายในคริสตศาสนิกชน และเป็นเรื่องน่าเศร้าที่บางรูปแบบของข่าวประเสริฐนั้นถูกนำเสนอออกมาแบบผิดๆ ผ่านทางคริสตศาสนิกชนส่วนใหญ่ในประวัติศาสตร์ รูปแบบข่าวประเสริฐผิดๆ ได้เพิ่มจุดยืนและความน่าเชื่อถือ และนำไปสู่ความสับสน ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ตามมาอย่างเลี่ยงไม่ได้

จุดประสงค์ของการศึกษาบทเรียนนี้คือการเรียนรู้องค์ประกอบพื้นฐานของข่าวประเสริฐโดยตรงผ่านพระคัมภีร์ ผู้จัดพิมพ์มีความหวังว่าการศึกษาบทเรียนเรื่องการไถ่บาปนี้จะกลายเป็นสิ่งที่ให้ความกระจ่างและเข้าใจง่ายแก่ผู้ที่ต้องการศึกษาพระคัมภีร์อย่างแท้จริง

การศึกษาคำสอนทางศาสนาและคำพยากรณ์เป็นการศึกษาที่จริงจังและสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลได้ ซึ่งผู้ที่มีความพยายามเรียนรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อตน ไม่ควรเพิกเฉยต่อบทเรียนนี้ แต่การให้ความสำคัญกับคำสอนของพระคัมภีร์ทั้งหมดคือเป้าหมายของพระเจ้าในการช่วยเหลือคนบาปให้พ้นจากความผิดบาปและการถูกพิพากษา และเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมคนบาปผู้นั้นสำหรับชีวิตนิรันดร์ในโลกใหม่ ที่ซึ่งความบาปจะไม่มีอีกต่อไป เราไม่ควรตีความไปเองว่าการทรงไถ่ของพระเจ้าเป็นไปอย่างไร เราไม่ควรฟังจากผู้อื่นอย่างเดียวก่อน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีอิทธิพล

ต่อชีวิตของเราแค่ไหนหรือเขาผู้นั้นดูเป็นผู้มีความรู้มากเพียงใด เราจะต้องรู้ด้วยตัวเอง จากการศึกษาว่าแท้จริงแล้วพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการไถ่บาป

ข้อพระคัมภีร์เกริ่นนำที่ดีที่สุดสำหรับการศึกษาบทเรียนนี้พบได้ใน โรม 1:16 “ข้าพเจ้าไม่มี ความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” จุดประสงค์ของบทเรียนนี้คือการให้เนื้อหาบทเรียนแสดงความหมาย และฤทธานุภาพจากพระคำของพระเจ้า นอกเหนือจากการเรียนรู้บทเรียนต่างๆแล้ว เรายังต้องเข้าใจ ความหมายของบทเรียนนั้นๆ อย่างถ่องแท้

บทเรียนนี้จะแบ่งออกเป็น 4 หมวด ซึ่งแต่ละหมวดจะเกี่ยวกับมุมมองของแผนการทรงไถ่ ซึ่งประกอบไปด้วย

บทที่ 1-4 หมวด ความบาปคืออะไร?

บทที่ 5-8 หมวด พระเยซูดำรงชีวิตอย่างไร?

บทที่ 9-12 หมวด อะไรคือการสำแดงความบริสุทธิ์และการชำระความบาป?

บทที่ 13-16 หมวด อะไรคือความสมบูรณ์แบบตามคำสอนในพระคัมภีร์?

ในขณะที่ท่านกำลังศึกษาบทเรียนนี้ ท่านจะต้องทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้นำทางความคิด ก่อนที่ท่านจะเปิดพระคำของพระเจ้า เพราะผู้เดียวที่เฉลียวพระคำเหล่านั้นให้บังเกิดขึ้นจะสามารถนำ ความหมายของพระคำนั้นมายังความคิดของเราได้

บทที่ 1

เรื่อง ความหมายสองอย่างเกี่ยวกับความบาป

ก่อนที่จะเรามาศึกษาบทเรียนจากพระคัมภีร์ เราจะต้องรับรู้ถึงประเด็นพื้นฐานที่สำคัญซึ่งจะเพิ่มการเรียนรู้ต่างๆเข้ามา และการตั้งประเด็นหลักในการศึกษาข่าวประเสริฐของพระเยซูคือการตั้งคำถามง่ายๆ อย่างเช่น ความบาปคืออะไร?

พระเยซูเสด็จมาทำอะไร?

“แล้วจงเรียกท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะทรงช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากบาปของพวกเขา”

มัทธิว 1:21

ก. _____ พระเยซูเสด็จมาเพื่อเป็นพระอาจารย์ที่ดี

ข. _____ พระเยซูเสด็จมาเพื่อไถ่มนุษย์ที่หลงหาย

ความบาปเป็นสิ่งที่ทำให้เราหลงหายไปและข่าวประเสริฐของพระเจ้าคือข่าวดีที่ประกาศว่าพระเจ้าช่วยเราจากความบาปได้อย่างไร

ตอนนี้หลายคนในที่นี้อาจจะคิดไปเองว่าตัวเองเข้าใจแล้วว่าความบาปคืออะไร ทว่าสิ่งนั้นที่ท่านเหมารวมว่าตนเข้าใจกลายเป็นความคิดที่ท่านไม่ได้ไตร่ตรองหรือพิสูจน์ให้รอบคอบก่อน ความคิดและการสันนิษฐานของเราอาจจะกลายเป็นเพียงการคาดคะเนที่ไม่ได้รับการพิสูจน์ซึ่งต้องกลับมาคิดทบทวนเสียใหม่

เราทุกคนขณะนี้เหมือนคนป่วยที่มีนัดพบแพทย์ สิ่งสำคัญที่สุดที่แพทย์สามารถทำให้คนไข้คือการวินิจฉัยโรคให้ถูกต้องแม่นยำ ว่าอะไรคือสิ่งผิดปกติที่เป็นสาเหตุ หากการวินิจฉัยโรคผิดพลาดไป การรักษาโรคก็จะมีทางเกิดผล มีหน้าซ้ำอาจจะทำให้อาการแย่ลงไปอีก แต่หากการวินิจฉัยโรคเป็นไปอย่างถูกต้อง การรักษา ก็จะสร้างโอกาสที่คนไข้จะหายป่วยได้

การศึกษาเกี่ยวกับการไถ่บาปก็เช่นเดียวกัน หากการวินิจฉัยโรคแห่งความบาปเป็นไปอย่างถูกต้อง การรักษาโดยข่าวประเสริฐของพระเยซูก็จะสามารถลบล้างความบาปได้ และเรายังสามารถมีหลักประกันความรอดอย่างแน่นอน ในทางตรงกันข้าม หากเราวินิจฉัยความบาปว่าเป็นการที่ไม่

ปฏิบัติตามพระคัมภีร์และยึดถือแต่เพียงคำสั่งสอนที่ฟังมาอย่างผิดๆ ชาวประเสริฐของพระเยซูก็คงเป็นได้แค่การไม่ปฏิบัติตามพระคัมภีร์และยึดถือเพียงแต่ธรรมเนียมที่คริสเตียนเขายึดถือปฏิบัติมากกว่าหลายสิบปีแทนที่จะให้เป็นไปตามพระคำของพระเจ้า

คำถามที่สำคัญมากคือ อะไรคือธรรมชาติของความบาปที่มนุษย์ถือว่าเป็นความผิด ความผิดที่จะส่งผลให้เขาถูกพิพากษาในบึงไฟนอกเสียจากว่าเขาจะได้รับการช่วยให้รอดจากพระเจ้า? เราจำเป็นที่จะนิยามคำว่า ธรรมชาติของความบาปให้ถูกต้อง เพื่อที่เราจะได้รับรู้ถึงชาวประเสริฐของพระเจ้า ช่วยกอบกู้เราจากอะไร อะไรคือสิ่งที่เราจะต้องได้รับการอภัย และอะไรที่จะต้องได้รับการรักษาเพื่อเราจะหลุดพ้นจากความตายนิรันดร์?

อะไรคือปัญหาร้ายแรงของเรา?

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” โรม 3:23

- ก. _____ ปัญหาของเราคือความขัดสน
- ข. _____ ปัญหาของเราคือการขาดการศึกษา
- ค. _____ ปัญหาของเราคือความบาป

แต่คำถามที่แท้จริงคือเราทุกคนทำความบาปกันได้อย่างไร? อะไรที่ทำให้เราเสื่อมจากรัศมีของพระเจ้า? คำตอบที่เราจะให้คำถามนี้จะส่งผลต่อทุกๆ การตัดสินใจเกี่ยวกับหนทางแห่งความรอด

เราทราบว่าอาดัมเลือกความบาปด้วยตัวเอง เราทราบว่าเขามีความบาปจากการเลือกของเขาเอง แล้วพวกเราละ? เพราะว่าเราเป็นลูกหลานของอาดัมเรามีความผิดเพราะความบาปของอาดัมหรือเปล่า? เรามีความผิดเพราะเราได้รับการล้มลงในความบาปผ่านสายโลหิตจากอาดัมหรือเปล่า? หรือว่าเรามีความบาปเพราะเราเลือกกระทำความบาปของอาดัมซ้ำเอง?

สำหรับคำถามนี้ มีคำตอบสองประเภทที่มีให้คริสตศาสนิกชนในประวัติศาสตร์ ซึ่งจะอภิปรายคำตอบทั้งสองประเภทใน การอภิปราย ก และการอภิปราย ข

การอภิปราย ก การพิพากษาของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นผลมาจากบางสิ่งที่เรียกว่า “ความบาปแต่แรกเริ่ม” และความบาปแต่แรกเริ่มนี้ไม่ได้หมายความว่า เป็น การเลือกของอาดัมที่จะทำบาป ความหมายที่จริงแล้วก็คือ เป็นการที่เราเกิดมาเพราะว่าความบาปของอาดัม เพราะว่าอาดัม

ทำความบาปเราจึงเกิดมาอย่างคนบาป บางคนกล่าวว่าเรามีความบาปและจะต้องพบกับความตายก็ เพราะว่าเราได้รับความบาปผ่านทางสายเลือดของอาดัม บางคนกล่าวว่าเรามีความบาปและจะต้องพบกับความตายเพราะว่าเราเกิดมาเป็นลูกหลานของอาดัมที่เป็นบรรพบุรุษของเรา บางคนก็กล่าวว่ามี เรา มีความบาปและจะต้องพบกับความตายเนื่องจากเราเกิดมาในสภาพที่ถูกแยกออกจากพระเจ้าและการถูกแยกนี้คือความบาปของเรา บางคนกล่าวว่าเราไม่มีความผิดจากสิ่งเหล่านี้เลยแต่ว่าเราจะต้องพบกับความตาย นั้นเป็นเพราะว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์ที่ล้มลงต่อความบาป

แต่สิ่งที่เห็นไปในทางเดียวกันในแนวความคิดต่างๆนี้คือเรามีความบาปหรือจะต้องพบกับความตายเพราะว่าเราเกิดมาในเผ่าพันธุ์มนุษย์ การกล่าวโทษของเราอยู่ที่ว่าเราเกิดมาในโลกที่ล้มลงต่อความบาปในธรรมชาติ ถึงแม้ว่าเราเลือกทำสิ่งที่ผิดหลายครั้งในชีวิต เราเป็นคนบาปมาตั้งแต่เริ่มแรก เพราะว่าการเกิดมาของเรา ก่อนที่เราจะเลือกทำอะไรด้วยซ้ำ ความบาปมีอยู่ในตัวเราก่อนที่เราจะเลือกเสียอีกหรือก่อนเรามีความรู้ด้วยซ้ำ ความบาปเกิดขึ้นในเราก่อนที่เราจะเข้าใจว่าอะไรถูกอะไรผิด ความบาปอยู่ในตัวเราเพราะว่าเราเกิดมาในเผ่าพันธุ์ที่ล้มลงต่อความบาป

คำถามชวนคิด อะไรคือหนทางที่คาดว่าจะแก้ไขปัญหานี้ได้?

การอธิบายความหมายของความบาปในข้อนี้เป็นเหตุผลที่คริสเตียนบางคนเชื่อว่าการรับบัพติศมาตั้งแต่ทารกนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นมากๆ ถ้าเรามีความผิดเพราะว่าเราเกิดมาในอุปนิสัยที่ล้มลงต่อความบาป มันจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่เราจะต้องได้รับบัพติศมาทันทีขณะที่เกิดมาเพื่อจะชำระความบาปของเรา

การอธิบาย ข การอธิบายในข้อนี้คล้ายกับทุกสิ่งๆที่การอธิบาย ก พูดถึง ยกเว้นแต่เพียงเรื่องหนึ่ง นั่นก็คือเมื่ออาดัมได้ทำความบาปมีบางอย่างเปลี่ยนไปในอุปนิสัยของอาดัม เขาเปลี่ยนจากอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบ ที่เชื่อฟัง บิดเปื้อนไปเป็นอุปนิสัยที่เห็นแก่ตัว เราต่างก็สืบเชื้อสายอุปนิสัยที่บิดเปื้อนไปนี้จากอาดัม นั่นหมายความว่าสำหรับมนุษย์แล้วการทำสิ่งที่ผิดมักจะออกมาอย่างเป็นธรรมชาติมากกว่าการทำสิ่งที่ถูกต้อง อย่างหนึ่งที่แตกต่างออกไปจากการอธิบาย ก เกี่ยวกับความบาปก่อนหน้านี้คือ เราไม่ได้สืบเชื้อสายความบาปหรือจะต้องพบกับความตาย เราสืบเชื้อสายทุกอย่างที่อาดัมส่งต่อมาให้เพียงแต่เราไม่ได้เกิดมาในฐานะคนบาปจะต้องพบกับความตาย แต่เรากลายเป็น

คนบาปต่อพระเจ้า คนบาปที่ลงหายไปและสมควรตายเมื่อเรากบฏต่อน้ำพระทัยที่พระเจ้าสำแดงต่อเรา

คำถามชวนคิด การรับบัพติสมาในวัยทารกจำเป็นต่อผู้ที่เชื่อในการอภิป्राय ข หรือไม่?

มีความหมายดั้งเดิมสองอย่างเกี่ยวกับความบาปในหมู่คริสเตียน ประเด็นเรื่องความชอบธรรม โดยความเชื่อจะมีอิทธิพลแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าความหมายไหนที่เราเชื่อ สิ่งที่เราเชื่อไม่ว่าจะเป็น เรื่องการแสดงความบริสุทธิ์ การชำระบาป และความสมบูรณ์แบบจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของความบาป

การอภิป्राय ก แสดงให้เราเห็นถึงหลักฐานที่น่าประทับใจ ซึ่งได้รับการพัฒนามาใน ประวัติศาสตร์ของคริสเตียน ตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 ความหมายนี้เป็นที่ยอมรับกันในหลักความเชื่อ ของคริสเตียนดั้งเดิม และความหมายนี้ก็เป็นที่ยอมรับในสมัยที่มีการปฏิรูปนิกายโปรเตสแตนต์ ใน ศตวรรษที่ 16 ความเชื่อนี้ได้กลายเป็นมุมมองที่มีอิทธิพลต่อคริสจักรส่วนมากในปัจจุบัน จริงอยู่ที่ ความเชื่อนั้นได้รับการยอมรับ แต่เราต้องตั้งคำถามว่า ความเชื่อนั้นมีพื้นฐานตามอย่างพระคัมภีร์หรือ วัฒนธรรมของมนุษย์? เราควรจะต้องตั้งคำถามเสมอว่าพระเจ้าได้ตรัสไว้อย่างไร?

อาจจะเป็นเรื่องแปลกที่ความหมายทั้งสองของข่าวประเสริฐต่างมาจากความหมายที่แตกต่างกัน ทั้งสองของความบาป ข่าวประเสริฐหนึ่ง สอนถึงการแก้ปัญหาการเกิดมาเป็นคนบาปที่ลงหายไป และมีชีวิตอยู่ถาวรในความบาป แต่อีกข่าวประเสริฐหนึ่งมุ่งไปที่ปัญหาของเจตนาที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และการตัดสินใจอย่างผิดๆ ในขณะที่ข่าวประเสริฐหนึ่งเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่เราสืบเชื้อสายมา อีก ข่าวประเสริฐหนึ่งมุ่งเน้นที่อุปนิสัยที่พระเจ้าประสงค์จะพัฒนาในตัวเรา

หากเราอยากจะแน่ใจว่าเราเชื่อและดำรงชีวิตอยู่ในความจริงตามข่าวประเสริฐในพระคัมภีร์ เราจะต้องศึกษาจากพระคัมภีร์อย่างละเอียดว่าแท้จริงแล้วความบาปคืออะไร และพื้นฐานไหนที่เรา ยืนอยู่อย่างคนบาปที่จะถูกพิพากษาในสายพระเนตรของพระเจ้า บัดนี้เราพร้อมที่จะเปิดพระคัมภีร์ และเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรกับเรา

บทที่ 2

เรื่อง ผลของความบาปและโทษของความบาป

ก่อนที่จะเราสามารถเข้าใจว่าความบาปแท้จริงคืออะไรจากประสบการณ์ส่วนตัว เราจะต้องมองกลับไปว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่ออาดัมและเอวาทำความบาปตั้งแต่เริ่มแรกประวัติศาสตร์โลก พระเจ้าได้กระทำการใดกับเหตุการณ์นั้นที่เกิดขึ้น เมื่อแผนการทั้งหมดของพระเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติต้องมาพลิกผันไปโดยการตัดสินใจของมนุษย์คู่แรก

โทษแห่งการทำความบาปของพวกเขาคืออะไร?

“แต่ผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่วนั้น ห้ามเจ้ากิน เพราะในวันใดที่เจ้ากิน เจ้าจะต้องตายแน่” ปฐมกาล 2:17

- ก. _____ พวกเขาจะต้องทนทุกข์ทรมาน
- ข. _____ พวกเขาจะมีชีวิตยืนยาว
- ค. _____ พวกเขาจะตายในทันทีทันใด

นี่เป็นข้อพระคัมภีร์ที่เข้าใจยาก เพราะเราทราบดีว่าอาดัมและเอวาไม่ได้ตายทันทีทันใด อย่างไรก็ตามพระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าการตายทันทีทันใดคือโทษของการไม่เชื่อฟัง แล้วทำไมอาดัมกับเอวาไม่ตายทันทีที่พวกเขาทำบาป?

“...ชีวิตของพระเมสสิยาห์ผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก” วิวรรณ์ 13:8

- ก. _____ พระเจ้าทรงสิ่งของที่พระองค์ได้ตรัสไว้
- ข. _____ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูช่วยให้มนุษย์จากการตายในทันทีทันใด
- ค. _____ พระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัยในเรื่องโทษของความบาป

อาดัมและเอวาไม่ได้ตายในวันนั้นทันทีที่พวกเขาทำความบาปเพราะว่ามีผู้ที่รับโทษนั้นแทนอาดัม พระเยซูคริสต์ยอมรับโทษแทนอาดัมและไถ่โทษแห่งความตายนั้นให้กับอาดัมโดยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

มีการบรรยายหนึ่งที่อธิบายอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนเอเดน “เหตุใดโทษของความบาปในตอนนั้นถึงไม่ใช่การตายในครั้งเดียว? นั่นก็เพราะว่ามีค่าไถ่บาปแทนแล้ว พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าทรงอาสาที่จะรับความบาปนั้นไว้กับพระองค์เพื่อชดเชยให้กับการพ่ายแพ้ของชนชาติที่ล้มลงต่อการทดลอง ทันทีก่อนที่มนุษย์ยอมให้ซาตานทดลองและกระทำทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสห้าม พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ได้ยืนอยู่ระหว่างความเป็นความตายและตรัสว่า ‘ให้การลงโทษนั้นตกมาที่เราเถิด เราจะรับโทษนั้นแทนมนุษย์เอง พวกเขาคควรได้รับโอกาสอีกครั้ง’ ทันทีก่อนที่ความบาปเกิดขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดก็ปรากฏเช่นกัน ทันทีก่อนที่อาดัมทำความบาป พระบุตรของพระเจ้ามอบพระองค์เองให้เป็นผู้ไถ่ประกันมนุษยชาติ ด้วยพลังอำนาจยิ่งใหญ่ในการหลีกเลี่ยงคำพิพากษาต่อผู้กระทำผิด โดยการที่พระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนที่คาลวารี่” S.D.A. Bible Commentary, vol. 1, pp.1082-1085

สิ่งที่เราได้เรียนรู้คือการชดเชยความตายของพระเยซูมีผลกระทบโดยตรงกับอาดัม เอวา และมนุษยชาติทุกคน พระเยซูได้ทรงชำระโทษแห่งความบาปของอาดัมดังที่กล่าวใน ปฐมกาล 2:17 ในการกระทำเช่นนี้ พระเยซูได้ให้โอกาสใหม่อีกครั้งแก่อาดัม เอวา และมนุษย์ทุกคนในการตัดสินใจเลือกใหม่ระหว่างการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง ความทุกข์ทรมานและความตายในภายหลังที่เกิดขึ้นที่อาดัม และเราทุกคนต้องเผชิญนั้นเป็นผลลัพธ์มาจากความบาป มากกว่าโทษของความบาป เนื่องจากโทษนั้นได้รับการชำระโดยพระเยซูคริสต์แล้ว ต่อมาไม่นานอาดัมถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาเข้าใจว่าโทษที่จะต้องตายได้รับการชำระแล้ว แต่ผลของความบาป(คำสาปแช่งจากความบาป) ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตมนุษย์มาจนถึงทุกวันนี้

ความตายทั้งหมดเกิดจากความบาปหรือไม่?

“ขณะนั้น บางคนซึ่งอยู่ที่นั่นเล่าเรื่องชาวกาลิลีที่ปีลาตเอาเลือดและเครื่องบูชาของพวกเขา มาเคล้าด้วยกันให้พระเยซูฟัง พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า ‘ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีคนอื่นๆ ทั้งหมดหรือไม่ เพราะพวกเขาต้องทนทุกข์อย่างนั้นหรือไม่? เรากล่าวว่า ไม่ใช่ แต่ถ้าท่านเองไม่กลับใจใหม่ก็ต้องพินาศเหมือนกัน สิบแปดคนนั้นที่ถูกหอบลีโลอัมพังทับตาย ท่านคิดว่าพวกเขาทำผิดมากกว่าคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มทั้งหมดหรือไม่? เรากล่าวว่า ไม่ใช่ แต่ถ้าทุกคนไม่กลับใจใหม่ก็ต้องพินาศเช่นกัน”

ลูกา 13:1-5

ก. _____ พวกเขาตายเพราะความบาปของพวกเขาเอง

- ข. _____ พวกเขาตายเพราะพวกเขาทำผิดมากกว่าคนอื่น
- ค. _____ พวกเขาตายเพราะพวกเขาอาศัยอยู่ในโลกที่ถูกสาปแช่ง

เราจะเห็นได้ว่าความตายไม่ใช่ผลลัพธ์โดยตรงจากความบาปของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ตาย เพราะว่ามี ความบาปมากกว่าคนอื่น ความตายที่พวกเขาพบเจอไม่ใช่โทษของความบาปแต่เป็นผลของ ความบาปที่ส่งผลกระทบต่อทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกนี้

การต้องทนทุกข์ทรมานมีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดบาปหรือไม่?

“ขณะที่พระองค์เสด็จไป ทรงเห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด พวกสาวกของพระองค์ ทูลถามพระองค์ว่า ‘พระอาจารย์เจ้าข้า ใครทำบาป คนนี้หรือพ่อแม่ของเขา เขาถึงเกิดมาตา บอด?’ พระเยซูตรัสตอบว่า ‘ไม่ใช่คนนี้หรือพ่อแม่ของเขาที่ทำบาป แต่เขาเกิดมาตาบอดเพื่อให้ พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา’” ยอห์น 9:1-3

- ก. _____ ผู้ชายคนนั้นตาบอดเพราะโลกถูกสาปแช่ง
- ข. _____ ผู้ชายคนนั้นตาบอดเพราะความบาปของพ่อแม่เขา
- ค. _____ ผู้ชายคนนั้นตาบอดเพราะเขาทำความบาปก่อนที่เขาจะเกิดมา

พระเยซูตรัสว่าการตาบอดไม่ใช่การลงโทษจากความบาปแต่เป็นผลจากคำสาปแห่งความ บาปที่อยู่บนโลกนี้และในมนุษยชาติ และนี่เป็นการอธิบายความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างโทษของ ความบาปและผลลัพธ์ของความบาป

เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์เมื่อไหร่?

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา ผู้นั้นก็มี ชีวิตนิรันดร์และจะไม่ถูกลงโทษ เขาได้ผ่านพ้นความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว เราบอกความจริงแก่ท่าน ว่า ใกล้เคียงเวลาแล้ว และบัดนี้ถึงเวลาแล้วที่คนตายจะได้ยินเสียงพระบุตรของพระเจ้า และบรรดา ผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต” ยอห์น 5:24, 25

เรามีชีวิตนิรันดร์เมื่อเรา _____ พระเยซู

เราจะเห็นได้ว่า เราสามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้เมื่อเราเชื่อในพระเยซู ซึ่งสามารถเป็นวันนี้
อย่างไรก็ตามผู้ที่เชื่อและได้รับชีวิตนิรันดร์นั้นยังคงต้องตายและได้รับการปลุกให้ฟื้นขึ้นมาจากความ
ตายเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง และนี่เป็นการอธิบายอย่างชัดเจนระหว่าง การตายครั้ง
แรกที่พระเยซูเรียกว่าการนอนหลับ และการตายครั้งที่สองที่ไม่สามารถฟื้นขึ้นมามีชีวิตอีกได้ การตาย
ครั้งแรกเป็นผลมาจากความบาปที่แพร่กระจายอยู่ในโลกนี้ ในขณะที่การตายครั้งที่สองเป็นโทษจาก
ความบาปที่มนุษย์เองได้กระทำ ในขณะที่เราไม่สามารถหนีผลของความบาปที่แพร่อยู่ในโลกนี้เรา
สามารถหนีโทษของความบาปโดยเชื่อในพระเจ้า นั่นหมายความว่าเรามีชีวิตนิรันดร์ถึงแม้ว่าเราจะ
ตายในการตายครั้งแรก ดังนั้นการตายครั้งแรก (และความทุกข์ทรมานทุกอย่าง) ไม่สามารถเป็นโทษ
ของความบาป หรือจะกล่าวอีกแบบว่า การมีชีวิตนิรันดร์หมายความว่าจะไม่มีการตายครั้งที่สองที่เป็น
โทษของความบาป สำหรับการศึกษาเพิ่มเติมอ่าน ยอห์น 5:12,13

บทสรุป เราควรแบ่งความหมายพื้นฐานของคำว่าความบาปเป็นสองส่วนระหว่างความชั่ว
และความผิด ความชั่วจะรวมทุกสิ่งที่เป็นผลกระทบที่มาจากความบาปโดยตรง รวมทั้งความตายและ
ความเจ็บปวดทรมาน และความตายครั้งที่สอง ซึ่งเราจะพบว่าผลที่เกิดจากความบาปของอาดัมมี
ความแตกต่างกัน เราได้รับคำสาปแช่งที่มาจากธรรมชาติของความบาปดังนั้น มนุษย์ และสัตว์หรือ
สิ่งมีชีวิตจะต้องตายในครั้งแรก แต่ความผิดที่มนุษย์กระทำจะนำไปสู่การตายครั้งที่สอง

ขณะนี้ การไถ่บาปของพระเยซูคริสต์ได้ครอบคลุมผลของความบาป แต่ในวิธีที่แตกต่าง
ออกไป การชดใช้ต้องมีความเกี่ยวพันกันด้วยความรู้สึกผิดโดยการอภัย โดยผลของความชั่วก็ต้อง
ได้รับการสร้างและฟื้นฟูใหม่จากคำสาปแช่งของความบาปที่เกิดขึ้น ยิ่งกว่านั้นเราได้รับการให้อภัย
แล้ว แต่การสร้างและฟื้นฟูใหม่จะต้องรองจนกว่าการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู การให้อภัยไม่
จำเป็นต่อผลของความบาปแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความรู้สึกผิดจากการทำบาป

ดังนั้นความหมายของคำว่า การให้อภัย ความชอบธรรม ความบริสุทธิ์ การชำระให้บริสุทธิ์
การไถ่ให้รอดจากบาป และพระกิตติคุณ มีความเกี่ยวข้องกับความผิดและโทษของความบาปโดยตรง
มีความแตกต่างพื้นฐานระหว่างผลของความบาปและโทษของความบาป เราไม่มีความผิดหรือถูก
ลงโทษหรือลงหายไปจากการที่เกิดมาในโลกที่เต็มไปด้วยความบาปนี้ เราประสบผลแห่งความบาป
ของอาดัมหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นข้อบกพร่องทางร่างกายและสัญชาตญาณแห่งความบาป แต่นี้ไม่ใช่
ความบาปที่เราทำหรือจะถูกพิพากษา ความบาปที่จะทำให้เราสูญเสียชีวิตนิรันดร์มาจากสิ่งอื่น ซึ่งเรา
จะพูดถึง ในบทเรียนถัดไป

นี่จึงเป็นสาเหตุที่ การที่แม่วัวหนึ่งจะทรمانหนูถึงตายไม่เป็นเรื่องผิด แต่ขณะเดียวกันหากมนุษย์คนหนึ่งทรمانผู้อื่นถือเป็นเรื่องผิด แม่วัวนั้นเพียงแค่ทำตามสัญชาตญาณของมัน นั่นก็คือสัญชาตญาณความบาป โดยที่ไม่รู้ผิดชอบชั่วดี ขณะที่มนุษย์จะโดนกล่าวข้อครหาว่าผิดเนื่องจากเลือกทำความผิดอย่างมีสติ สัตว์ทุกตัวและมนุษย์ทุกคนล้วนแต่ทรمانกับผลของความบาป แต่พวกเขาไม่ถูกกล่าวหาเพราะผลลัพธ์เหล่านั้น ความผิดใช้กับความรับผิดชอบศีลธรรมที่มาจากเลือกทำเท่านั้น ความผิดอาศัยความรู้และความตั้งใจทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

บทที่ 3

เรื่อง บาปเป็นการเลือก

จริงหรือไม่ที่ความผิดเป็นผลจากการตัดสินใจส่วนตัวของเราและไม่ได้มาจากการที่เราเกิดมาจากอาดัม? พระคัมภีร์ได้สอนหรือไม่ว่า ความบาป ความผิด และการลงโทษมาจากการเลือกของตัวเองไม่ใช่จากความจริงที่ว่าเราเกิดมาในครอบครัวมนุษย์ที่รุ่มร่าไปด้วยผลของความบาป?

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าความบาปคืออะไร?

“แต่ถ้าถ้าไม่มีธรรมชาติแล้ว ข้าพเจ้าก็คงไม่รู้จักบาป เพราะว่าถ้าธรรมชาติไม่ได้ห้ามว่า ‘ห้ามโลภ’ ข้าพเจ้าก็คงไม่รู้ว่าอะไรคือความโลภ แต่ว่าบาปได้ฉวยโอกาสใช้ข้อบัญญัตินั้นทำให้ความโลภทุกอย่างเกิดขึ้นในตัวข้าพเจ้า เพราะว่าถ้าไม่มีธรรมชาติ บาปเป็นสิ่งที่ตายแล้วเมื่อก่อนข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่นอกเหนือธรรมชาติ แต่เมื่อบัญญัตินั้นมาบาปก็กลับมีชีวิต”

โรม 7:7-9

- ก. _____ เรา รู้สึกได้ถึงบาปเราจึงรู้ว่าความบาปคืออะไร
- ข. _____ พระบัญญัติบอกเราถึงความบาปเราจึงรู้ว่าความบาปคืออะไร
- ค. _____ เราเกิดมาในสภาพของคนบาปเราจึงรู้ว่าความบาปคืออะไร

เป็นความรู้ในพระบัญญัติของพระเจ้าที่ทำให้เราเป็นคนบาปในสายพระเนตรของพระองค์ เราทำบาปเมื่อเราทราบว่าคุณพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไรและเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า

อะไรเป็นสาเหตุของความบาปของชาวยิวในสมัยพระเยซู?

“หากเราไม่ได้มาบอกกล่าวแก่พวกเขา พวกเขาก็คงจะไม่มี ความผิดบาป แต่บัดนี้พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวให้กับบาปของตนแล้ว...เราได้ทำการงานต่างๆ ซึ่งไม่เคยมีใครทำมาก่อนท่ามกลางพวกเขา ถ้าเราไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้พวกเขาก็คงจะไม่มี ความผิดบาป แต่บัดนี้พวกเขาได้เห็นการอัศจรรย์เหล่านี้แล้ว กระนั้นพวกเขายังเกลียดชังทั้งเรา กับพระบิดาของเรา” ยอห์น 15:22, 24

ตั้งแต่มีแสงสว่าง(พระเยซู) ส่องมายังมนุษย์พวกเขาถูกนับว่ามีความผิดบาปเพราะพวกเขารู้เรื่องพระเยซูและสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ พวกเขามีส่วนรับผิดชอบจากการที่พวกเขามีความเกี่ยวข้องกับพระองค์

พวกฟาริสีมีความผิดต่อบาปเมื่อไหร่?

“พระเยซูตรัสว่า ‘ถ้าท่านดาบอดท่านก็คงจะไม่มีความผิดบาป แต่นี้ท่านอ้างว่าตัวเองมองเห็น บาปผิดของท่านจึงยังคงอยู่’” ยอห์น 9:41

- ก. _____ พวกฟาริสีเป็นคนบาปตั้งแต่เกิดมา
- ข. _____ พวกฟาริสีเป็นคนบริสุทธิ์
- ค. _____ พวกฟาริสีกระทำความบาปเมื่อพวกเขาปฏิเสธผู้ที่เป็นแสงสว่าง

พระเยซูกำลังสั่งสอนผู้คนในสมัยของพระองค์ว่าความบาปจะไม่มีผลต่อผู้หนึ่งใดเลยหากผู้นั้นไม่มีโอกาสรู้ความจริงอันประเสริฐ พวกฟาริสีเกิดมาในสภาพที่ล้มลงในความบาปเหมือนกันอย่างพวกเรา แต่การที่เขาเกิดมาในสภาพอย่างนั้นไม่ได้ทำให้เขาเป็นคนบาปไปโดยปริยาย พระเยซูกำลังทำให้เราเข้าใจว่าความบาปและความผิดขึ้นอยู่กับความรู้และความเข้าใจของเรา สิ่งที่เปลี่ยนแปลงความชั่วและความบาปจากการไม่รู้ให้เป็นความบาปและความผิดที่บุคคลหนึ่งกระทำเป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจ นั่นก็คือเมื่อเราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าแต่เลือกที่จะไม่กระทำตาม เราก็จะเป็นคนบาปที่ทำให้ความผิดในสายพระเนตรของพระเจ้า

เราทำความบาปเมื่อใด?

“ดังนั้นแล้วผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรทำแต่ไม่ทำก็บาป” ยากอบ 4:17

- ก. _____ เมื่อเรารู้พระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว เราสามารถทำบาปได้
- ข. _____ แม้ว่าเราจะไม่รู้พระประสงค์ของพระเจ้า เราสามารถทำบาปได้
- ค. _____ ความบาปไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆกับความรู้

เราสามารถสังเกตได้อีกครั้งว่าความรู้และความบาปมีส่วนเกี่ยวข้องกันอย่างแน่นแฟ้น หากเราไม่รู้ว่าส่งไหนคือสิ่งที่ถูกต้องความเข้าใจเรื่องความบาปก็คงไม่มีอยู่จริง

อะไรคือความแตกต่างระหว่างการทดลองและความบาป?

“ทว่าแต่ละคนถูกทดลองเมื่อค้นหาชั่วของตนเองชักจูงไปให้ติดกับ หลังจากมีค้นหาแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปโตเต็มที่ก็ก่อให้เกิดความตาย” ยากอบ 1:14, 15

- ก. _____ เราทำความบาปเมื่อเราอ่อนแอ
- ข. _____ เราทำความบาปเมื่อเราถูกล่อลวง
- ค. _____ เราทำความบาปเมื่อเรามีค้นหา

การอธิบาย 1 (จากหน้า 3 เกี่ยวกับความบาปเป็นไปตามธรรมชาติ) ได้อธิบายความบาปว่าเป็นสิ่งล่อลวงและบังคับให้เราทำตามธรรมชาติของความบาปเรา ซึ่งเป็นธรรมชาติที่ลุ่มลงในความบาป ในขณะที่ การอธิบาย 2 (จากหน้า 3 ว่าความบาปเป็นการเลือก) ได้อธิบายว่าความบาปเป็นไปตามตัวเลือกของเราในการยินยอมทำตามสิ่งล่อลวงนั้น ซึ่งการล่อลวงนั้นเรียกว่าการทดลอง ไม่ใช่ความบาป

มีข้อความที่อธิบายซึ่งชัดเจนและเข้าใจง่ายดังนี้ “ความบาปจากการล่อลวงของซาตานเริ่มต้นจากการหลอ่เลียงความคิดที่ชั่วร้าย เมื่อยอมให้ความคิดสกปรกเกิดขึ้นแล้ว ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ก็จะได้รับการพุ่มพักและปะปนอยู่ในจิตวิญญาณ จนเกิดการรวมเป็นหนึ่งเดียวอย่างแน่นแฟ้น สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นๆ ยินยอมให้สิ่งนั้นเกิด จิตวิญญาณจะต้องมีจุดประสงค์ของการกระทำบาปก่อนที่จะค้นหาสามารถครอบงำหรือมีชัยชนะเหนือมโนธรรม” (Testimony, vol. 5, p. 177)

ไม่ใช่ความคิดที่สกปรกหรือความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ทำให้เราเป็นคนบาป เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสันชาตญาณที่ลุ่มลงในความบาปซึ่งเราสืบเชื้อสายมาและไม่สามารถกำจัดไปได้ แต่การพุ่มพักและยอมให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นต่างหากที่เป็นตัวกำเนิดความบาปให้เกิดขึ้น

มีอีกคำเขียนที่ชัดเจนเช่นกันว่า “หากแสงสว่างปรากฏขึ้นและแสงถูกตั้งไว้หรือถูกปฏิเสธ ก็จะมีการพิพากษาและพระพิโรธของพระเจ้าก็จะบังเกิด แต่ก่อนที่แสงสว่างจะเข้ามา ยังไม่มีความบาป เพราะไม่มีแสงสว่างไหนให้พวกเราปฏิเสธ” Testimony, vol.1, p. 116. “ซาตานสามารถแนะนำและกระตุ้นความคิดและความรู้สึกให้เกิดขึ้น ซึ่งสามารถรบกวนได้แม้กระทั่งคนที่ประพฤติดีที่สุด แต่

หากเขาไม่พุ่มพักและปฏิเสธความคิดรวมถึงความรู้สึกเหล่านั้นอย่างเกลียดชังแล้ว จิตวิญญาณก็จะไม่ถูกปะปนด้วยความผิด และไม่มีผู้ใดสามารถแพร่อิทธิพลเพื่อให้พวกเขาเป็นมลทิน” Review and Herald, March 27, 1888

เราไม่ได้เป็นคนบาปเพราะว่าเรามีความคิดหรือความรู้สึกซึ่งเป็นผลมาจากการสืบเชื้อสายการล้มลงในความบาป เราเพียงแต่มีความผิดปะปนในตัวเราเมื่อเราเลือกที่จะหล่อเลี้ยงความคิดเหล่านั้น ความบาปใดที่เราจะต้องแสดงความรับผิดชอบ?

“ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย บุตรไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความผิดบาปของบุตร คนชอบธรรมจะรับผลความชอบธรรมของตน และคนอธรรมจะรับผลการอธรรมของตน” เอเสเคียล 18:20

- ก. _____ เรามีความผิดจากความบาปของพ่อแม่เรา
- ข. _____ เรามีความผิดจากความบาปของลูกเรา
- ค. _____ เรามีความผิดจากความบาปของเราเอง

พระเจ้าจัดการกับความบาปที่มาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์อย่างไร?

“ในเวลาที่มีมนุษย์ยังขาดความรู้ พระเจ้าไม่ทรงถือโทษ แต่บัดนี้ พระเจ้าตรัสสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่” กิจการ 17:30

เราทุกคนต่างเคยมีส่วนทำสิ่งที่ผิดซึ่งเราไม่รู้มาก่อนว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ผิด เราแต่ละคนต่างเคยละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างไม่รู้มาก่อน ทว่าพระเจ้าผู้ทรงเมตตายิ่ง มิได้ถือโทษจากการกระทำด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ พระองค์ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอภัยบาปที่มาจากกระทำที่ไม่รู้ พระองค์เลือกที่จะไม่ถือโทษและมองข้ามสิ่งเหล่านั้น เพราะว่าจิตใจของเราไม่ได้กบฏต่อพระเจ้า

บทสรุป มุมมองเกี่ยวกับความบาป ความผิด และการพิพากษาความบาปล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกที่จะกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างในสวนเอเดน พระเจ้าไม่ได้รังเร้าจากความรับผิดชอบในการสืบสานสิ่งที่ไม่ดีจากบรรพบุรุษ พระองค์สนพระทัยในจิตใจและมุมมองของเราไม่ใช่จากข้อบกพร่องของธรรมชาติความเป็นมนุษย์ ความบาปคือการกบฏและการตัดสินใจเลือก ซึ่งนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องในการสืบเชื้อสายหรือการได้สิ่งไม่ดีถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ

มีมุมมองสองประการที่ดูเหมือนว่าจะไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันนั่นก็คือ การหลีกเลี่ยงไม่ได้
ต่อความบาปและความรับผิดชอบในความบาป หากความบาปเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้เพราะการสืบทอด
เชื้อสายของการล้มลงต่อความบาป ดังนั้นข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบต่อสิ่งนั้น เพราะมันเป็นความผิดและ
ปัญหาของคนอื่น อย่างไรก็ตาม หากความบาปมาจากการเลือกของตนเองแล้ว ข้าพเจ้าจึงจะเป็น
ผู้รับผิดชอบต่อความบาปนี้เพียงผู้เดียวและจะต้องจัดการกับสิ่งนั้นโดยตรงแทนที่จะโยนความผิดนั้น
ให้ผู้อื่น

ความบาปและความผิดจะมีอยู่ในผู้ที่มีจิตใจหนักแน่นในความคิดที่รับผิดชอบต่อทางเลือกทำ
สิ่งที่ชั่วร้าย ไม่ได้อยู่ในสัญชาตญาณความอ่อนแอซึ่งมาจากผลแห่งกฎของสัญชาตญาณซึ่งเป็นส่วน
หนึ่งของวงจรโลกของความบาป รากเหง้าแท้จริงของความบาปคือการรักตัวเอง ดังนั้นความบาป
ได้รับการกำหนดจากแรงจูงใจของเราเอง มาจากการเลือกของตัวเองเป็นที่หนึ่ง ความบาปเป็น
ตัวเลือกที่จะแยกเราออกจากพระเจ้า โดยการให้ตัวเองมาเป็นที่หนึ่ง ความบาปเป็นตัวเลือกที่จะ
ปลุกฝังความชั่วร้าย ความบาปเป็นการเลือกในการอยู่ในความไม่รู้ในน้ำพระทัยพระเจ้า ความบาป
เป็นการเลือกในการไม่ใส่ใจต่อความสามารถและความรับผิดชอบของเรา

บทที่ 4

เรื่อง แล้วความบาปแต่กำเนิดล่ะ?

หากพระคัมภีร์ไม่ได้สั่งสอนว่าเราเป็นคนบาปจากธรรมชาติของเรา เรามีโทษผิดและหลงหายไปเพราะเราเกิดมาในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป แล้วทำไมคริสเตียนส่วนใหญ่ทั้งโปรเตสแตนต์และคาทอลิกจึงเชื่อในความบาปที่เราได้ตั้งแต่กำเนิด? ความจริงก็คือมีข้อผิดพลาดหลายอย่างจากหลักคำสอน เพราะมีข้อพระคัมภีร์บางข้อที่ดูเหมือนสนับสนุนคำสอนที่เกี่ยวกับความบาปตั้งแต่กำเนิด บทเรียนสุดท้ายในหมวดแรกนี้จะศึกษาเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นและดูว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นสอนว่าเราเกิดมาเพื่อมีโทษผิดและหลงหายไปจากพระเจ้าจริงหรือไม่

คำว่า “ในความชั่ว” หมายความว่าอะไร?

“แท้จริง ข้าพองค์ถือกำเนิดมาในความชั่ว และข้าพองค์เป็นคนบาปตั้งแต่ออยู่ในครรภ์มารดา” สดุดี 51:5

ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่าเราเกิดมามีโทษผิดและหลงหายไปหรือไม่? _____

เราจะสังเกตได้ว่าดาวิดไม่ได้กล่าวว่าเขาเป็นคนบาปตั้งแต่กำเนิด แต่พระคัมภีร์บางฉบับบันทึกเช่นนั้น แต่นั่นเป็นการแปลเชิงศาสนศาสตร์แทนที่จะเป็นการแปลให้ถูกต้อง ดาวิดจะเกิดมาจากที่ไหนได้อีกนอกเหนือจากในความชั่วช้าและความบาป? พ่อแม่ของดาวิดต่างเป็นคนบาป และเขาเกิดมาในความเจ็บปวดเพราะความบาปของอาดัมและเอวา ดาวิดเกิดมาในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป และพ่อแม่ที่มีความบาป หากเด็กคนหนึ่งบังเอิญเกิดมาในครอบครัวโจร เด็กคนนั้นก็เหมือนกับเกิดมาเพื่อโจรกรรม แล้วการที่เขาเกิดมาในครอบครัวโจรจะเป็นตัวตัดสินว่าเขาเป็นโจรหรือไม่? ในทางเดียวกัน การที่เกิดมาในความบาปไม่ได้ทำให้คนๆหนึ่งกลายเป็นคนบาปที่หลงหายหรือถูกกล่าวโทษไปโดยปริยาย แต่มันหมายความว่าสภาพแวดล้อมที่คนๆหนึ่งเกิดมานั้นเป็นที่ไม่พึงปรารถนาสักเท่าใด และนั่นอาจจะทำให้คนๆนั้นจบลงที่การเป็นคนบาป

เราเป็น “ลูกหลานของการลงโทษ” หรือไม่?

“...โดยวิสัยแล้วเราจึงเป็นคนที่สมควรได้รับการลงโทษเหมือนอย่างคนอื่นๆ” เอเฟซัส 2:3

ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่าเราเกิดมามีโทษผิดและหลงหายไปหรือไม่? _____

ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวอย่างชัดเจนว่าอุปนิสัยที่ลึ้มลงในความบาปของเราไม่เหมาะสมกับสิ่งอื่นใด นอกเหนือจากการลงโทษ อุปนิสัยลึ้มลงในความบาปของเราเป็นความไม่ชอบธรรมและสิ่งเดียวที่หยุดยั้งธรรมชาติในตัวเราได้คือการถูกทำลาย การสืบเชื้อสายจากอาดัมเป็นสิ่งที่แน่นอนอยู่แล้วว่าไม่ดี เราจำเป็นจะต้องค้นคว้าพระวจนะเพิ่มขึ้นเพื่อทราบถึงแนวทางแก้ไข เราเกิดมาเพื่อถูกทำลายหรือ?

“ฉะนั้นการลงโทษได้มาถึงทุกคนเพราะการละเมิดครั้งเดียวอย่างไร การกระทำอันชอบธรรมครั้งเดียว ก็นำความชอบธรรมและชีวิตมาถึงทุกคนอย่างนั้น” โรม 5:18

ข้อพระคัมภีร์นี้ดูเหมือนจะกล่าวว่ามีมนุษย์ทุกคนมีโทษผิดหรือไม่? _____

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ระบุค่อนข้างเฉียบขาดว่ามนุษย์ทุกคนมีโทษผิดเพราะความบาปของอาดัม นี่เป็นความหมายที่ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวถึง ดังนั้นเราจำเป็นต้องศึกษาข้อพระคัมภีร์ให้มากขึ้น

มีข้อพระคัมภีร์บางข้อที่ค่อนข้างโดดเด่นในภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่งกล่าวถึงพันธกิจของพระคริสต์สำหรับมนุษยชาติ ต่อไปนี้จะยกตัวอย่างข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นมาเพียงบางส่วน

พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อมนุษย์ทุกคนหรือไม่?

“...เรามั่นใจเช่นนี้ว่ามีผู้หนึ่งสิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน ดังนั้นทุกคนจึงตายแล้ว” 2 โครินธ์ 5:14

ก. _____ พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อคนชอบธรรม

ข. _____ พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน

ในการวิเคราะห์ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์มีผลกระทบต่อมนุษยชาติทุกคน และนั่นก็รวมถึงอาดัมและเอวา และแม้กระทั่งคาอินและฮิเตอร์ด้วย จะกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือเราทุกคนได้ตายแล้วเพราะการไถ่ของพระคริสต์

มีข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่กล่าวในทำนองเดียวกันหรือไม่?

“...ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราทุกคน โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์” 1 ทิโมธี

4:10

“และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาบาปของเรา และไม่ใช้แค่บาปของเราเท่านั้น แต่ของ
ทั้งโลกด้วย” 1 ยอห์น 2:2

“คือพระเจ้าให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษในความผิดของพวกเขา
และทรงมอบเรื่องราวการคืนดีนี้ให้เราประกาศ” 2 โครินธ์ 5:19

พันธกิจการไถ่ของพระคริสต์ กอบกู้ไม่เพียงแต่ความบาปของผู้ที่กลับใจและเชื่อในพระคริสต์
แต่พระองค์ได้กระทำให้บางสิ่งเพื่อความบาปที่มนุษย์ได้กระทำลงไป การไถ่โทษเป็นพันธกิจการกลับคืน
ดี คือเป็นการเคลื่อนย้ายอุปสรรคที่ขวางกั้นการสมานฉันท์และรัก กล่าวอีกอย่างคือไม่มีสิ่งใดที่
สามารถกีดขวางพระเจ้าต่อการฟื้นฟูมนุษยชาติสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันและกลับสู่สภาพเดิมอย่างเมื่อ
ครั้งมีสวนเอเดน อุปสรรคเพียงอย่างเดียวในตอนนี้คือการที่มนุษย์ปฏิเสธที่จะยอมรับในสิ่งที่พระคริสต์
กระทำให้แก่เขา

มนุษย์ทุกคนได้รับอะไรจากพระคริสต์?

“ฉะนั้นการลงโทษได้มาถึงทุกคนเพราะการละเมิดครั้งเดียวอย่างไร การกระทำอันชอบ
ธรรมครั้งเดียว ก็นำความชอบธรรมและชีวิตมาถึงทุกคนอย่างนั้น” โรม 5:18

ขณะนี้เราย้อนกลับไปดูข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวอย่างชัดเจนถึงความเสียหายที่อาดัมได้กระทำต่อ
มวลมนุษยชาติ แต่ครั้งนี้เราควรอ่านทั้งข้อ มีกี่คนที่มีความผิดจากความบาปของอาดัม? คำตอบคือทุก
คน แล้วผู้ที่ไม่เคยได้ยินเรื่องราวของอาดัมและผู้ที่ไม่เคยทราบถึงเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่บันทึกถึงการ
สร้างโลกและการล้มลงในความบาปละ? พวกเขาก็เกิดมาภายใต้การถูกพิพากษาหรือไม่? คำตอบคือ
ทุกคน ทุกคนในที่นี้คือเผ่าพันธุ์มนุษย์ได้ถูกทำลายด้วยความบาปของอาดัม มนุษย์ทุกคนได้รับความ
หายนะจากการกบฏของอาดัมโดยไม่เว้นว่าผู้หนึ่งจะเป็นผู้มีความรู้หรือตัดสินใจเลือกอะไรก็ตาม

แต่เรื่องทั้งหมดจบเพียงเท่านั้นหรือ? หลังจากข้อพระคัมภีร์นี้เราได้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น นั่นก็
คือไม่เพียงแต่มนุษย์ได้รับผลกระทบจากความบาปของอาดัมเพียงเท่านั้น แต่มนุษย์ทุกคนได้รับ
ผลกระทบจากชีวิตและความตายของพระคริสต์เช่นกัน มนุษย์ทุกคนที่ต้องโทษโดยความบาปของ

อาดัมก็ได้รับอิสระจากโทษนั้นด้วยความชอบธรรมของพระคริสต์ อธิบายให้เข้าใจคือ สิ่งที่อาดัมได้ก่อไว้กับมนุษยชาติ พระคริสต์ได้ปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นแล้ว แล้วคนที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระคริสต์และเรื่องราวในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการไถ่บาปล่ะ? คนเหล่านั้นได้รับอิสรภาพเป็นของประทานหรือไม่?

คำตอบคือทุกคน ทุกคนในที่นี้คือมนุษยชาติทุกคน ต่างได้รับการคืนดีกับพระเจ้าอีกครั้งโดยชีวิตและความตายของพระคริสต์ มนุษย์ทุกคนคืนดีกับพระเจ้าโดยการไถ่ของพระคริสต์ไม่ว่าว่าคุณคนผู้นั้นจะเป็นผู้มีความรู้หรือตัดสินใจเลือกอะไรก็ตาม

คำว่า “ความชอบธรรม” ในพระคัมภีร์ข้อนี้แฝงความหมายของคำว่า “ปล่อยให้เป็นอิสระ” ปลดปล่อยจากข้อกล่าวหา ในโรม บทที่ 5 มนุษย์ทุกคนได้รับการปลดปล่อยจากข้อกล่าวหาการกบฏ ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาที่มนุษยชาติทุกคนแบกไว้ หรือจะกล่าวอีกอย่างคือ พงษ์พันธุ์มนุษย์และทุกเชื้อชาติ ภาษาไม่ได้อยู่ภายใต้การถูกกล่าวโทษ การถูกกล่าวโทษจากการกระทำผิดของอาดัมถูกยกเลิกผ่านทางพระคริสต์ เพราะความบาปของอาดัม เราจึงเผชิญกับความทรمانภายใต้คำสาปแช่งของความบาป หนึ่งในนั้นคือการสืบเชื้อสายธรรมชาติของการล้มลงในความบาป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ก่อ การแยก การมีโทษผิด หรือการลงโทษไป

บทสรุป ขณะนี้เราเห็นภาพโดยรวมอย่างชัดเจน เราต้องโทษเพราะอาดัมนั้นเป็นเรื่องจริง แต่เรื่องสำคัญกว่านั้นคือเราได้รับอิสระจากโทษนั้นผ่านทางพระคริสต์ หากส่วนแรกที่ถูกกล่าวไปเป็นความจริง ดังนั้นเรื่องราวที่ตามมาส่วนที่กล่าวมาหลังจากนั้นก็จะเป็นความจริงเช่นเดียวกัน อาดัมทำให้มนุษย์ทุกคนต้องโทษและพระเยซูปลดปล่อยมนุษย์ทุกคนจากโทษนั้น ซึ่งทั้งสองเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นโดยปราศจากการเลือกที่จะมีส่วนร่วมของมนุษย์และทั้งสองอย่างนี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน มนุษย์ที่มีชีวิตทุกคนต่างได้รับโอกาสที่สองในการตัดสินใจเกี่ยวกับของประทานแห่งความรอด

บางคนเชื่อว่าข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับอาดัมนั้นเพียงพอที่จะยืนยันว่าเราเกิดมาด้วยความผิดเพราะความบาปของอาดัม แต่ข้อความเหล่านั้น ก็ยังไม่เพียงพอ หากคำกล่าวที่ว่าเราเกิดมาในโลกนี้ อย่างคนบาปที่ลงโทษเป็นความจริง สิ่งที่จะต้องมีเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันคือคำกล่าวที่ว่า เรายังคงมีโทษเพราะความบาปของอาดัม หากไม่มีข้อความดังกล่าวแล้วก็ไม่มีความใดสนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่าเราเกิดมาเป็นคนบาปที่ลงโทษ

ความเป็นจริงท่ามกลางสิ่งเหล่านี้คือ ขณะที่เราเกิดมาในโลกของความบาปพร้อมกับสัญชาตญาณที่ลึ้มลงในความบาป เราไม่ได้เกิดมาเป็นคนบาปที่หลงหาย เราจะกลายเป็นคนบาปทีหลังเมื่อเราเลือกที่จะกระทำความบาปด้วยความเต็มใจทั้งๆที่รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด เป็นเรื่องเศร้าที่ระบบข่าวประเสริฐมีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่ผิดๆ ว่าเราเกิดมาเป็นคนบาป ข่าวประเสริฐที่ผิดข้อนี้เปลี่ยนแปลงคำสอนทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับความชอบธรรม การชำระให้บริสุทธิ์ และการการันตรีความรอดของเรา

แต่การพิจารณาที่ถูกต้องว่าแท้จริงแล้วความบาปคืออะไร เราจะต้องศึกษาพระคัมภีร์มากขึ้น เพื่อที่จะเข้าใจแผนการทรงไถ่เป็นอย่างไร ข่าวประเสริฐแห่งพระกิตติคุณเป็นข่าวที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสิ้นสุด ขอให้มีความสุขในการศึกษาพระคำพระเจ้า!

บทที่ 5

พระวณะบังเกิดเป็นมนุษย์

ทำไมเราควรศึกษาเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในรูปแบบของมนุษย์? คำตอบคือ เราจะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับความรอดและความบริสุทธิ์โดยความเชื่อจากการที่เราเรียนรู้ชีวิตของพระคริสต์อย่างละเอียด การเข้าใจผิดส่วนใหญ่เกี่ยวกับการที่คนๆหนึ่งได้รับความรอดจะกลายเป็นเรื่องที่คลี่คลายได้ง่ายผ่านการศึกษาว่าพระคริสต์มาบังเกิดในโลกอย่างไร พระองค์มีชีวิตประจำวันอย่างไร และพระองค์พบกับการทดลองของซาตานได้อย่างไร

เราจะศึกษาหัวข้อที่สำคัญที่สุดในโลกภายในสัปดาห์เรียนต่อไปนี้ พระเยซูเป็นมนุษย์แบบไหน? พระองค์มีธรรมชาติอย่างไร? พระองค์เป็นเหมือนเราอย่างไร? พระองค์แตกต่างจากเราอย่างไร? เราสามารถใช้ชีวิตอย่างที่เราเชื่อได้ว่าดำเนินได้หรือไม่หรือสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้เลยสำหรับเรา พระเยซูมาจากไหน?

“พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้ามิได้ทรงเห็นว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย” ฟิลิปปี 2:6

- ก. _____ พระเยซูแต่มีลักษณะเหมือนพระเจ้า
- ข. _____ พระเยซูเป็นพระเจ้าอย่างเต็มตัว
- ค. _____ พระเยซูเป็นทูตสวรรค์

สิ่งแรกที่เราจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูคือ พระองค์ไม่ได้เริ่มชีวิตของพระองค์จากการเป็นทารกในเมืองเบธเลเฮม ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่าพระเยซูไม่ได้มาเพื่อแสวงหาความยุติธรรมจากพระเจ้าอย่างลูซิเฟอร์พยายามที่จะทำ สำหรับลูซิเฟอร์แล้วนั้นเป็นการขโมย แต่สำหรับพระเยซูแล้วนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ ยอห์น 1:1 ได้กล่าวไว้ว่า “พระวณะเป็นพระเจ้า” หากพระเยซูไม่ได้เป็นพระเจ้า การสละพระชนม์ของพระองค์ก็คงสละชีวิตที่เปล่าประโยชน์ หากเป็นเช่นนั้นแล้ว พระองค์คงไม่สามารถช่วยกู้ประชาชาติจากโทษความผิดและความตาย

พระเยซูมาบังเกิดเช่นอะไร?

“แต่ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ และทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์” ฟิลิปปี 2:7

- ก. _____ พระเยซูแค่มีลักษณะเหมือนมนุษย์
- ข. _____ พระเยซูเป็นมนุษย์จริงๆ
- ค. _____ พระเยซูบังเกิดเป็นทูตสวรรค์

สิ่งที่สองที่เราควรเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูคือพระองค์ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์จริงๆ พระองค์ไม่ได้เพียงแค่เสด็จมาในโลก แต่พระองค์บังเกิดเป็นมนุษย์ที่ได้ประสบพบเจอกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตเหมือนอย่างที่เราพบเจอ รากศัพท์ภาษากรีกของประโยคที่ว่า “กระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ” หมายความว่า “ทำให้ตัวเองว่างเปล่า” เพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ พระเยซูได้ทำให้พระองค์เองว่างเปล่าจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าซึ่งเป็นฤทธิ์ที่พระองค์มีมาตลอดครั้นยังเป็นพระเจ้า พระเยซูได้ละทิ้งสิ่งใดไว้เบื้องหลัง?

“เพราะเราไม่ได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง” ยอห์น 5:30

- ก. _____ พระเยซูใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ได้เช่นพระเจ้า
- ข. _____ พระเยซูใช้อำนาจส่วนหนึ่งของพระเจ้างัดพระเจ้า
- ค. _____ พระเยซูไม่สามารถกระทำการใดโดยพระองค์เอง

สิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถจากการมาบังเกิดคือพระเยซูได้วางอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์เมื่อพระองค์บังเกิดเป็นมนุษย์ หากพระเยซูมีความประสงค์ที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างมนุษย์แล้ว พระองค์ไม่สามารถสำแดงฤทธาณาภาพความเป็นพระเจ้าผู้ทรงพลังเหนือทุกสิ่ง พระองค์จะต้องดำรงชีวิตอย่างมนุษย์ธรรมดาทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ ทุกสิ่งที่พระองค์กระทำบนแผ่นดินโลกพระองค์เผชิญอย่างเดียวกันกับเราทุกคน เมื่อเราไม่มีพลังอำนาจพิเศษใดๆเหนือธรรมชาติและชีวิตแล้ว พระองค์ก็สละพลังอำนาจของพระองค์เพื่อที่จะเผชิญชีวิตอย่างมนุษย์เหมือนเราทุกคน

พระเยซูทำการอัศจรรย์ได้อย่างไร?

“พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์...คนที่วางใจในเราจะทำกิจการที่เราทำนั้นด้วย และเขาจะทำกิจที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไปหาพระบิดาของเรา” ยอห์น 14:10-12

- ก. _____ พระเยซูกระทำการอัศจรรย์ผ่านอุปทานูภาพของพระบิดา
- ข. _____ พระเยซูไม่ได้กระทำการอัศจรรย์ใดๆ
- ค. _____ เราสามารถทำในสิ่งที่พระเยซูกระทำได้

ประโยคนี้นี้เป็นหนึ่งในประโยคที่พิเศษที่สุดในพระคัมภีร์ เนื่องจากข้อแรก พระเยซูกล่าวว่า สิ่งที่เราจะทำไม่ได้มาจากฤทธิ์อำนาจหรือความสามารถของพระองค์แต่อย่างใด พระองค์พึ่งพาในฤทธิ์อำนาจของพระบิดา ซึ่งเราสามารถทำได้เช่นกัน พระเยซูยอมละเว้นการใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์เพื่อที่พระองค์จะสามารถสำแดงให้เราเห็นว่าที่มนุษย์สามารถร้องขอได้ ข้อสอง พระเยซูกล่าวว่าหากเราเชื่อในพระเจ้า เราสามารถทำในสิ่งที่พระองค์กระทำได้หรืออาจจะมากกว่านั้น หลักฐานที่สนับสนุนคำสัญญาในข้อนี้สามารถพบเห็นในปาฏิหาริย์มากมายที่บันทึกในพระคัมภีร์และปาฏิหาริย์เหล่านั้นมาจากบุคคลธรรมดา โมเสส เอลีชา เปโตร หรือเปาโล ไม่ได้มีอำนาจเหนือมนุษย์ทั่วไป แต่พระเจ้าสำแดงปาฏิหาริย์ที่น่าอัศจรรย์ผ่านทางพวกเขาเหล่านั้น

พระเยซูจดจำการเป็นอยู่ขอพระองค์ก่อนจะมาบังเกิดหรือไม่?

“พระเยซูก็ได้เจริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย” ลูกา 2:52

จริง _____ เท็จ _____ พระเยซูทราบทุกสิ่งขณะที่พระองค์เป็นทารก

ในการเจริญขึ้นด้านสติปัญญา บุคคลนั้นๆ จะต้องขาดสิ่งนั้นและต้องมีการเรียนรู้ก่อน ดังนั้นขณะที่พระเยซูเป็นมนุษย์พระองค์มิได้เป็นผู้รอบรู้ในทุกสิ่ง หากว่าพระองค์เป็นผู้รอบรู้ในทุกสิ่งตั้งแต่แรกแล้ว คงเป็นไปได้ที่จะบอกว่าพระองค์มีการเรียนรู้ “พระคำที่พระองค์ได้เคยตรัสกับโมเสสด้วยตนเองเพื่อคนอิสราเอลในสมัยก่อนนั้น กลับกลายเป็นเรื่องราวที่พระมารดาของพระองค์สั่งสอนพระองค์ได้รับความรู้อย่างที่เราสามารถทำได้พระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งต้องมาเรียนรู้ในพระหัตถ์กิจ

ของพระองค์ที่จารึกไว้ในแผ่นดินโลก ทะเล และฟ้าสวรรค์” หนังสือผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชนหน้า
70.

เพราะไม่มีมนุษย์ผู้ใดสามารถจดจำการมีชีวิตอยู่ของตนเองก่อนได้ พระเยซูมาบังเกิดในทำนองเดียวกัน คือโดยที่ไม่มีความรู้ในอดีต พระองค์เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและแผนการแห่งความความรอดที่เล็กน้อย และพระองค์รับรู้ว่าพระองค์เป็นผู้ใดและมีพันธกิจในการทำสิ่งใดที่เล็กน้อย หากพระเยซูมีพลังอำนาจอย่างแต่ก่อนในช่วงที่พระองค์ถูกทดลอง ชีวิตความเป็นอยู่ของพระองค์ในแต่ละวันและการเผชิญกับปัญหาของมนุษย์ก็คงจะแตกต่างจากพวกเราไปโดยสิ้นเชิง

พระเยซูทราบถึงอนาคตหรือไม่?

“แต่ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลานั้น แม้แต่ทูตสวรรค์หรือพระบุตร มีแต่พระบิดาเท่านั้น”
มาระโก 13:32

ใครคือผู้เดียวที่ทราบถึงอนาคต? _____

ในข้อพระคัมภีร์ข้อนี้พระเยซูกำลังตรัสถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ ขณะที่พระองค์ดำรงชีวิตในโลก พระองค์ไม่ได้ทราบว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกเมื่อไหร่ เพราะพระบิดายังไม่ได้สำแดงให้พระองค์ ตลอดช่วงเวลาของพระองค์ในโลกนั้น พระเยซูไม่ทราบถึงอนาคตนอกเสียจากว่าพระบิดาจะสำแดงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้แก่พระองค์ เนื่องจากว่าไม่มีมนุษย์คนไหนทราบว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร พระเยซูก็เป็นเช่นนั้นเมื่อมาบังเกิดภายใต้เงื่อนไขและความรู้ที่จำกัดซึ่งมนุษย์ทุกคนใช้ชีวิตภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน

สิ่งใดอีกที่พระเยซูต้องละไว้เพื่อมาบังเกิดเป็นมนุษย์?

“เพราะท่านเจริญขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระองค์อย่างต้นอ่อนและเหมือนรากที่แตกหน่อมาจากพื้นดินแห้งแล้ง ท่านไม่มีความงามหรือความสง่าที่จะให้พวกเรามองดูและไม่มีรูปลักษณะซึ่งจะให้พวกเราปรารภนา” อีสยาห์ 53:2

ก. _____ พระเยซูมีหน้าตาที่ดูดีเป็นพิเศษ

ข. _____ พระเยซูเติบโตในสถานที่สวยงาม

ค. _____ พระเยซูลักษณะหน้าตาอย่างคนธรรมดาทั่วไป

พระเยซูจะต้องละทิ้งความสง่างามและรัศมีที่เป็นของพระองค์ในฐานะพระผู้สร้างเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้มนุษย์ธรรมดาเข้าใกล้พระองค์ เมื่อผู้คนมองดูพระองค์ พวกเขาไม่ได้เห็นอะไรที่ผิดปกติในพระองค์ หากพวกเขาเลือกที่จะติดตามพระองค์คงจะต้องเป็นเพราะคำสั่งสอนของพระองค์ไม่ใช่รูปร่างภายนอกของพระองค์

บทสรุป พระเยซูสละหลายสิ่งหลายอย่างจากความเป็นพระเจ้า พระองค์เลือกที่จะไม่ใช่ลักษณะความเป็นพระเจ้าและนั่นทำให้พระองค์ดูห่างจากความเป็นพระเจ้า พระองค์เลือกที่มีชีวิตอยู่อย่างมนุษย์คนหนึ่งท่ามกลางคนทั่วไป บุตรมนุษย์นามว่าเยซูได้เลือกตัดสิ้นใจและต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตต่างๆ ถือเป็นความเสี่ยงอย่างมากต่อการมาบังเกิดครั้งนี้

การจะเข้าใจว่าพระเยซูไม่ได้สิ้นสุดความเป็นพระเจ้าของพระองค์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อพระองค์ดำรงอยู่เช่นมนุษย์ พระองค์ได้วางคุณลักษณะความเป็นพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้มีชีวิตอย่างมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง และ ณ จุดนี้ที่ความสงสัยเรื่องบังเกิดของพระเยซูมีส่วนในความเข้าใจของมนุษย์และถ่อมความยิ่งใหญ่ของเรา ขณะที่เราแสวงหาที่จะเป็นมากกว่าที่เราเป็นได้ พระเยซูได้วางสิ่งต่างๆที่พระองค์เป็นเพื่อที่จะเป็นมนุษย์อย่างเรา พระเยซูได้ “ทำให้ตัวเองว่างเปล่า” เพื่อที่พระองค์จะสามารถเป็นเช่นข้าพเจ้า พระองค์ได้ประสบกับความอ่อนแอและธรรมชาติความเป็นมนุษย์ พระผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่กลายเป็นมนุษย์ที่มีขีดจำกัด ที่จะต้องพึ่งพาพระบิดาในทุกๆสิ่งที่พระองค์ทำ

พระเยซูเป็นของขวัญล้ำค่าที่พระเจ้าประทานให้เรา เราสามารถตอบแทนของขวัญนี้โดยการมอบความอ่อนแอและสิ่งที่เกินความสามารถของเราแก่พระองค์ได้หรือไม่? พระบิดาทรงพร้อมที่จะมอบพลังและความรอบรู้ให้กับเราเหมือนดังที่พระองค์ทรงมอบให้กับพระบุตรของพระองค์

พระเยซูผู้เป็นของขวัญล้ำค่าได้สำผัสจิตใจท่านเพื่อมอบถวายให้พระองค์หรือยัง?

บทที่ 6

พระคริสต์รับธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของเรา

มีการโต้เถียงที่หลายคราเกี่ยวกับว่าพระเยซูสืบเชื้อสายธรรมชาติการล้มลงในความบาปหรือจากธรรมชาติของอาดัมก่อนที่จะล้มลงในความบาป ถึงแม้ว่าเรื่องนี้อาจจะดูเหมือนเป็นจุดที่ไม่ค่อยสำคัญเท่าไรนัก แต่เรื่องนี้ส่งผลถึงนักต่อการที่เราเลือกใช้ชีวิตในทุกๆวันของเรา

พระเยซูดำรงชีวิตอย่างมนุษย์ในรูปแบบไหน? พระเยซูสืบทอดเชื้อสายแบบไหนจากมาเรีย? พระองค์ได้รับการยกเว้นจากกฎการสืบทอดทางเชื้อสายที่เราเกิดมาหรือเปล่า? ธรรมชาติของพระองค์ดังพระองค์สู่ความบาปเช่นเดียวกับเราหรือไม่?

พระเยซูบังเกิดในสภาพเนื้อหนังแบบไหน?

“พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง” โรม 8:3

จริง _____ เท็จ _____ พระเยซูมาบังเกิดในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป

สิ่งแรกที่เราควรจะเข้าใจคือคำว่า “เนื้อหนัง” ในข้อความข้างต้น และแหล่งอ้างอิงจากภาคพันธสัญญาใหม่หมายถึง สภาพการล้มลงในความบาป อย่างที่เราทราบดีว่าอยู่ในธรรมชาติของเรา ซึ่งเป็นสิ่งพื้นฐานที่เราทุกคนสืบทอดมาจากความบาปของอาดัม เนื้อหนังที่บาปในข้อนี้หมายถึงธรรมชาติของการล้มลงในความบาปที่เราทุกคนต่างมีส่วนจากการเกิดมาของเรา

แต่ประโยคที่ว่า “ในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป” คำว่า “เหมือน” หมายความว่าอย่างไร? หมายความว่า “เหมือนจริง” หรือ “คล้ายคลึง”?

พระเยซูกำเนิดมาในลักษณะแบบไหน?

“แต่ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ และทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์” ฟิลิปปี 2:7

ก. _____ พระเยซูกำเนิดมาในลักษณะของทูตสวรรค์

- ข. _____ พระเยซูกำเนิดมาในลักษณะของเจ้าชาย
- ค. _____ พระเยซูกำเนิดมาในลักษณะของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป

มีการใช้คำศัพท์ในภาษากรีกของคำว่า “ลักษณะ” สองครั้งในข้อเดียวกัน พระเยซูกำเนิดมา มีลักษณะคล้ายกับมนุษย์หรือพระองค์มาบังเกิดเป็นมนุษย์จริงๆ? ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนคงเห็นด้วยว่า พระเยซูมาบังเกิดในโลกนี้อย่างมนุษย์จริงๆ แต่เราไม่จำเป็นที่จะฟังพาความคิดทั่วไปของเราเสมอ พระเยซูมาที่โลกอย่างไร?

“วิญญาณทั้งปวงที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นก็มาจากพระเจ้า และวิญญาณทั้งปวงที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า วิญญาณนั้นแหละเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินว่าจะมา และบัดนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว” 1 ยอห์น 4:2-3

- ก. _____ ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูมาบังเกิดในเนื้อหนัง คนเหล่านั้นเชื่อในสิ่งที่ผิด
- ข. _____ วิญญาณของผู้ที่เป็นปฏิปักษ์กล่าวว่าพระเยซูเสด็จมาในเนื้อหนัง
- ค. _____ ผู้ที่มาจากพระเจ้ากล่าวว่าพระเยซูเสด็จมาในเนื้อหนัง

จำได้หรือไม่ว่า คำว่า เนื้อหนังในพันธสัญญาใหม่หมายความว่าธรรมชาติของการล้มลงในความบาป ขณะนี้เราได้หลักฐานที่สรุปดังนี้ว่าพระเยซูไม่เพียงแค่มนุษย์จากเลือดเนื้อ พระองค์ทรงรับเอาเนื้อหนังทุกอย่างตามอย่างเรา ในฟิลิปปี 2:7 เราจะพบว่าพระเยซูได้รับเอาลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่าพระเยซูได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง “เหมือน” ในที่นี้จึงหมายความว่า “จริง” ในโรม 8:3 เราพบว่าพระองค์มาบังเกิด “ในสภาพเนื้อหนังที่บาป” แล้วลักษณะของพระองค์คือเป็นสภาพเนื้อหนังที่บาปหรือพระองค์มีสภาพเนื้อหนังที่บาปไปโดยปริยาย?

หนังสือ the Expositors Greek Testament ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์นี้ว่า “ส่วนที่สำคัญ...คือ ความเหมือนระหว่างพระคริสต์กับเรา...สิ่งที่เปาโลหมายถึงคือ พระเจ้าส่งพระบุตรของพระองค์มาในลักษณะธรรมชาติเดียวกันกับเราซึ่งเห็นได้จากความบาป” (Vol. 2, pp.645,646) ดังนั้นหากเราตีความ คำว่าเหมือน จากข้อพระคัมภีร์ฟิลิปปี 2:7 เป็นธรรมชาติทั่วไปของมนุษย์ เราก็ควรจะตีความคำว่าเหมือน ในโรม 8:3 ว่าเป็น เหมือนเนื้อหนังที่บาป

แท้จริงพระเยซูได้รับอะไร?

“เหตุฉะนั้นครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือ พญามาร” ฮีบรู 2:14

จริง _____ เจริญ _____ พระเยซูไม่ได้รับเอาเลือดเนื้อเหมือนกันกับเรา

ที่จริงแล้วพระเยซูได้รับเอาเลือดเนื้อเหมือนกันกับเราเมื่อเราเกิดมา ดังนั้นการโศกเศร้าเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของพระคริสต์สามารถหยุดลงที่คำถามเหล่านี้ พระเยซูได้มาบังเกิดในสภาพเนื้อหนังอย่างเดียวกันกับเราไหม? พระคัมภีร์ได้สอนเราว่าพระเยซูมีข้อบกพร่องใดๆจากการมาบังเกิดในเนื้อหนังอย่างเดียวกันกับเราเพื่อที่พระองค์จะได้มีธรรมชาติที่ปราศจากความบาปอย่างสมบูรณ์แบบหรือไม่?

พระเยซูถูกสร้างมาเหมือนอย่างเรามากแค่ไหน?

“ความจริง พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุรุษที่ผู้ก่อปรด้วยพระเมตตาและความสัตย์ซื่อในการทุกอย่างซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปทั้งหลายของประชาชน” ฮีบรู 2:16-17

- ก. _____ พระเยซูรับเอาสภาพของทูตสวรรค์
- ข. _____ พระเยซูรับเอาสภาพของอาดัม
- ค. _____ พระเยซูรับเอาเชื้อสายของอับราฮัม

หากพระเยซูมาบังเกิดจากเชื้อสายของอับราฮัม ดังนั้นเราควรจะต้องตั้งคำถามว่า ลักษณะธรรมชาติแบบไหนที่ลูกหลานของอับราฮัมได้รับมา? ชัดเจนอยู่แล้วว่าพวกเขาทุกคนได้รับธรรมชาติของการล้มลงในความบาปเป็นสิทธิที่มาจากกำเนิด ให้เราสังเกตว่าข้อพระคัมภีร์กล่าวว่าพระเยซูเหมือนกับพี่น้อง(เราทั้งหลาย)ทุกอย่าง

มีแหล่งอ้างอิงที่สนับสนุนบทสรุปนี้ “คงจะเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมากสำหรับบุตรของพระเจ้าในการรับเอาธรรมชาติของมนุษย์แม้ขณะที่อาดัมเองอยู่ด้วยในสวนเอเดนด้วยความไร้เดียงสา แต่พระเยซูได้ยอมรับเอามนุษยชาติเมื่อเขาล้มลงเป็นเวลาที่สั้นกว่าปีในความบาป เหมือนอย่างเดียวกับลูกหลานทุกคนของอาดัม พระองค์ได้ยอมรับกฎของการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ผลลัพธ์ได้ปรากฏในประวัติศาสตร์ของบรรพบุรุษโลก พระองค์จึงได้เสด็จมาเพื่อแบ่งรับเอาความทุกข์และการทดลองต่างๆ และเพื่อเป็นแบบอย่างของการมีชีวิตโดยปราศจากความบาป” หนังสือผู้ฟังปรารถนา แห่งปวงชน หน้า 49

ผลลัพธ์ของการถ่ายทอดทางพันธุกรรมสำหรับเราคืออะไร? ธรรมชาติของพระเยซูคริสต์ที่สืบถอดมาจากบรรพบุรุษคืออะไร? คำตอบของคำถามเหล่านี้เห็นได้ชัดเจน นั่นก็คือพระเยซูเสด็จมาและสืบทอดพงศ์พันธุ์เดียวกันกับดาวิดและฮับราฮัม

บทสรุป ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูสืบเชื้อสายพันธุกรรมของมนุษยชาติเพียงแค่ด้านร่างกาย ซึ่งเป็นลักษณะที่มาจากการล้มลงต่อความบาป ซึ่งเป็นลักษณะเช่น ความหิว ความอ่อนแอ ความกระหาย และความตาย อย่างไรก็ตามพระองค์ไม่ได้สืบทอดลักษณะทางอุปนิสัย ข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หากกฎของการถ่ายทอดพันธุกรรมเกิดผลจริง และเป็นไปตามอย่างนั้นแล้ว หากเราได้รับลักษณะทางพันธุกรรมจากพ่อแม่ของเราแล้ว พระเยซูก็ได้รับลักษณะทางพันธุกรรมจากมารดาของพระองค์เช่นเดียวกัน เพราะมารดาของพระองค์ก็เป็นมนุษย์อย่างเต็มตัว หากเราไม่เชื่อว่ามารดาของพระเยซูตั้งครรถ์ทั้งๆที่ยังเป็นสาวพรหมจรรย์ เราควรจะเชื่อว่ามารดาของพระเยซูก็เป็นมนุษย์ที่มีธรรมชาติของการล้มลงในความบาปเหมือนกันกับที่มนุษย์ทุกคนมี และเธอก็ได้ส่งต่อธรรมชาตินั้นให้กับลูกของเธอ เนื่องจากไม่มีหลักฐานใดที่อ้างให้เห็นว่าบ่วงโซ่ที่ส่งต่อธรรมชาติของการล้มลงในความบาปขาดระหว่างพระเยซูกับมาเรีย

เหตุผลเพียงอย่างเดียวที่หลักฐานทางพระคัมภีร์ที่ชัดเจนนี้ถูกปฏิเสธเป็นเพราะคริสเตียนหลายคนเชื่อว่าการมีธรรมชาติที่ล้มลงในความบาปคือการมีเป็นคนบาปที่จะได้รับการพิพากษา ดังนั้นเขาจึงเชื่อว่าไม่มีทางที่พระเยซูจะได้รับธรรมชาติแห่งการล้มลงในความบาปจากมาเรียเพราะนั่นจะเป็นการทำให้พระองค์เป็นคนบาปเหมือนกันกับเรา และพระองค์ก็คงจะไม่สามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราที่ไร้ความบาปได้ เหตุผลสำหรับหลักคำสอนของการตั้งครรถ์อย่างบริสุทธิ์ของมาเรีย ก็

เพื่อที่จะปกป้องพระเยซูจากการแปดเปื้อนจากความบาป และนี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมคริสเตียนหลายคนกล่าวถึงการที่พระเยซูได้รับการ “ยกเว้น” จากกฎเกณฑ์ปกติในการส่งต่อทางพันธุกรรม ซึ่งการกล่าวจุดนี้อ้างอิงถึง ธรรมชาติของความบาป (จากบทที่ 1-4) และนี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมเราเริ่มศึกษาบทเรียนความชอบธรรมโดยความเชื่อโดยการศึกษาเกี่ยวกับความบาป หากเราไม่เข้าใจความหมายเชิงพระคัมภีร์ของคำว่าความบาป เราก็จะไม่สามารถเข้าใจการมาบังเกิดของพระคริสต์ และอาจจะส่งผลให้เราเผยแพร่การสั่งสอนที่ผิดๆตามหลักฐานที่ผิดๆเกี่ยวกับความบาป

หากพระคริสต์ไม่ได้ลงมาบังเกิดตามอย่างที่เราเป็นแล้ว ซาตานก็คงจะร้องให้ “อย่างโกรธเคือง” ทันที และจะไม่มีความยุติธรรมในการตอบคำถามเกี่ยวกับแผนการของการไถ่ให้รอด การที่จะให้พระเยซูอยู่เหนือธรรมชาติ มีชีวิตอยู่อย่างธรรมชาติที่สมบูรณ์ของอาดัมตั้งแต่แรกก็จะเป็นการปิดกั้นชัยชนะอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์สำหรับเราทั้งหลาย

พลังแห่งการทดลองของเราอยู่ที่ไหน? แน่นอนว่าจะต้องอยู่ภายใต้ธรรมชาติที่ล้มลงในความบาปของเรา พระคริสต์ทราบว่าการทดลองเป็นอย่างไรโดยประสบการณ์ของพระองค์เอง เราจึงควรมีความเปรมปรีดีในการที่พระเยซูไม่ได้หลีกเลี่ยงความอัปยศในการเกิดมาในโลกที่ล้มลงในความบาป ในพ่อแม่ที่ล้มลงในความบาป ในธรรมชาติที่ล้มลงในความบาป แน่นอนอยู่แล้วว่าเรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่อยู่ชิดใกล้เรา พระองค์ไม่ได้ทรงปิดกั้นพระองค์เองจากโรคติดต่อของการล้มลงในความบาป ที่มีมาให้เราแต่ละคนมาอย่างช้านาน แต่พระองค์ก้าวเข้ามาอยู่ในสมรภูมิสงครามร่วมกันกับเรา พระองค์จะทรงนำเราออกจากสถานการณ์นี้ถ้าหากเราไม่ขัดขวางการทรงนำของพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ยิ่งใหญ่นี้

บทที่ 7

เรื่อง วิธีชีวิตที่ไร้บาป

เป็นสิ่งที่สำคัญและสบายใจในการเข้าใจว่าพระเยซูรับเอาธรรมชาติการล้มลงในความบาปของเราเมื่อพระองค์มาบังเกิดในโลกนี้ มีอีกมุมมองหนึ่งเกี่ยวกับการมาบังเกิดที่เราจะต้องเรียนรู้หากเราตั้งใจที่จะเข้าใจอย่างแท้จริงว่าพระองค์ดำรงชีวิตในขณะที่เป็นมนุษย์อย่างไร พระเยซูแตกต่างจากเราในหลายๆด้าน และเราจะต้องเข้าใจความแตกต่างเหล่านั้นหากเราต้องการเข้าใจภาพรวมในการมาบังเกิดของพระเยซู ข้อผิดพลาดในปัจจุบันเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องการมาบังเกิดของพระเยซูเป็นผลมาจากการเน้นสอนเรื่องที่ว่าพระคริสต์เป็นเหมือนเราอย่างไรหรือไม่ก็พระคริสต์แตกต่างจากเราอย่างไร พระคริสต์มาจากไหน?

“ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่บ้านของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า “ผู้ที่มีหัตถ์จรรย ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช” อิสยาห์ 9:6

- ก. _____ พระเยซูมาจากเมืองเบธเลเฮม
- ข. _____ พระเยซูเป็นบิดานิรันดร์
- ค. _____ พระเยซูมีจุดกำเนิด

ข้อพระคัมภีร์นี้ได้บอกกับเราว่าเราสามารถเรียกพระเยซูว่าเป็นพระบิดานิรันดร์ แม้ความเข้าใจของเราจะไม่สามารถหยั่งถึงบางสิ่งได้นั้น ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ได้บอกเราว่าพระเยซูดำรงนิรันดร์กาลเช่นเดียวกับพระบิดา นี่เป็นสิ่งที่แตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างพระเยซูและมนุษย์ทั่วไป พระเยซูตัดสินใจทำสิ่งใดก่อนที่พระเยซูจะมาบังเกิด?

“ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า ‘เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายสำหรับข้าพระองค์...แล้วข้าพระองค์ทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์” (ในหนังสือมัทธิวก็น่าจะมีเขียนเรื่องข้าพระองค์)’” ฮีบรู 10:5-7

- ก. _____ พระเยซูตัดสินใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
- ข. _____ พระเยซูตัดสินใจที่จะมาบังเกิดในร่างกายมนุษย์
- ค. _____ พระเยซูตัดสินใจที่จะอยู่ในสวรรค์

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้มาจาก สดุดี 40:8 ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ที่พระเยซูจะมาบังเกิดเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวมนุษย์ ก่อนที่พระองค์จะดำเนินชีวิตของพระองค์ในแผ่นดินโลก พระองค์เลือกที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา การตัดสินใจของเราเมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงหรือเมื่อเราบังเกิดนั้น พระเยซูได้ตัดสินใจกระทำเมื่อครั้งก่อนพระองค์บังเกิดเสียอีก ดังนั้นพระองค์บังเกิดมาภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระประสงค์ของพระองค์ได้รับการจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจากการบังเกิดของพระองค์ความประสงค์ของเราคือการจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อเราบังเกิดใหม่

พระเยซูได้เลือกสิ่งใดให้กับมารดาของพระองค์?

“ดูเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู” ลูกา 1:31

_____ จริง _____ เท็จ ก่อนที่พระเยซูจะมาบังเกิดในครรภ์มารดา พระองค์ทราบว่ามารดาของพระองค์คือใคร

ทูตสวรรค์ถูกส่งมายังมาเรียเพื่อแจ้งข่าวว่าเธอจะเป็นมารดาทางโลกของพระเยซู เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะมาบังเกิดในครรภ์ และเห็นได้ชัดอยู่แล้วว่าพระเยซูได้อยู่เบื้องหลังการมาบังเกิดจากหญิงพรหมจารีย์ พระเยซูจึงมีสิทธิพิเศษในการเลือกพ่อแม่ของพระองค์เอง ใครเปรียบเสมือนบิดาทางโลกของพระเยซู?

“ทูตสวรรค์จึงตอบเธอว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ...” ลูกา 1:35

- ก. _____ โยเซฟเป็นบิดาของพระเยซู
- ข. _____ ทูตสวรรค์เป็นบิดาของพระเยซู

ค. _____ พระวิญญาณบริสุทธิ์เปรียบเสมือนเป็นบิดาของพระเยซู

ไม่มีมนุษย์คนไหนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพ่อ ความจริงเกี่ยวกับการบังเกิดจากหญิงพรหมจรรย์ถือเป็นหนึ่งในความจริงที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์ เราอาจจะเชื่อในเรื่องนั้นแต่เราไม่สามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ได้

สิ่งที่เป็ผลมาจากการอัศจรรย์นี้คืออะไร?

“...เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะได้เรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า” ลูคา 1:35

_____ จริง _____ เท็จ พระเยซูบังเกิดมาบริสุทธิ์

นี่เป็นสิ่งที่แตกต่างที่ชัดเจนระหว่างพระเยซูและมนุษย์เลยก็ว่าได้ ไม่มีมนุษย์คนใดที่เกิดมาบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าเราจะเกิดมาในความอ่อนต่อความผิดก็ตาม พระเยซูบริสุทธิ์ตั้งแต่ครั้งแรกที่พระองค์มายังโลกนี้และพระองค์ก็ยังคงความบริสุทธิ์ตลอดชีวิตของพระองค์

พระเยซูเคยทำบาปหรือไม่?

“เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” 2 โครินธ์ 5:21

_____ จริง _____ เท็จ พระเยซูไม่เคยกระทำบาป

เรารู้ดีว่า “ทุกคนทำบาป” (โรม 3:23) และนี่เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเป็นความแตกต่างระหว่างพระเยซูและมนุษย์ ตั้งแต่พระองค์กำเนิดมาจนพระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์ไม่เคยยอมแพ้แก่การทดลองหรือการล่อลวงของธรรมชาติที่ลุ่มลงในความบาปแม้แต่ครั้งเดียว

บทสรุป แม้ว่าเราจะไม่สามารถอธิบายอย่างกระจ่างแจ้งถึงการมาบังเกิดมาของพระเยซู แต่เราสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงพื้นฐานบางประการได้ การบังเกิดของพระเยซูแน่นอนว่ามีความแตกต่างกับการเกิดของมนุษย์ทั่วไปในโลก บางทีความแตกต่างที่สำคัญที่สุดจากวัตถุดิบประสงค์การศึกษาของเราก็คือ พระเยซูเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าก่อนที่จะบังเกิดและพระองค์ทรง

บังเกิดภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสำหรับเราแล้วนั่นสิ่งเหล่านี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยหากปราศจากการกลับใจใหม่และเลือกที่จะยอมจำนนชีวิตของเราให้แก่พระเจ้า

ผลจากความแตกต่างสำหรับพระคริสต์คือพระองค์ไม่ได้พัฒนาวิถีชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาปอย่างเด็กเล็กธรรมดาทั่วไปคนหนึ่งอย่างที่เราทั้งหลายแต่ละคนเติบโตมา ลักษณะนิสัยของพระองค์ไม่ได้โน้มน้าวไปในทางไม่เชื่อฟังหรือวิถีชีวิตที่กบฏต่อบัญญัติอย่างที่มีอยู่ในเยาวยชนหนุ่มสาวนั้น แม้ว่าธรรมชาติของพระองค์ก็เหมือนกันกับเราที่ประกอบไปด้วยการไม่เชื่อฟังที่แฝงอยู่ในธรรมชาตินั้น แต่อุปนิสัยนิสัยของพระองค์ซึ่งสะอาดและบริสุทธิ์ตั้งแต่พระองค์บังเกิดมา เมื่อไหร่ก็ตามที่พระองค์สามารถเลือกได้ พระองค์ก็จะทรงเลือกที่จะรับเอาอุปนิสัยที่ยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

สิ่งต่างๆที่พระเยซูได้รับเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมกับพวกเราเลยหรือเปล่า? ไม่เลย ข้าพเจ้าสามารถได้รับการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และชัยชนะเหนือความบาปเช่นกันเมื่อข้าพเจ้าเลือกที่จะยอมจำนนชีวิตของข้าพเจ้าต่อพระเจ้า ข้าพเจ้าสามารถมีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าและอุปนิสัยเหมือนอย่างพระเยซูโดยการบังเกิดใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าขอร้องจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ถูกขอร้องให้มีชีวิตอยู่โดยปราศจากความบาปตั้งแต่เกิดมาจนถึงแก่ความตายอย่างที่พระเยซูกระทำ ข้าพเจ้าถูกขอให้เชื่อในพระเยซู เพื่อที่จะเกิดใหม่อีกครั้งผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์และให้พระเยซูเป็นพระเจ้าแห่งชีวิตและทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำ

อย่างไรก็ตามหากพระเยซูไม่ได้สืบทอดธรรมชาติอย่างเดียวกันกับที่เราได้รับมาแล้วนั้น จะเป็นการได้เปรียบที่ไม่เป็นธรรมกับข้าพเจ้าหรือไม่? ไม่ว่าข้าพเจ้าจะตัดสินใจอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติการล้มลงในความบาปที่อยู่ในตัวได้ ไม่ว่าข้าพเจ้าจะยอมจำนนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถมีชีวิตที่ปราศจากความบาปอย่างที่เราเคยมีมาก่อนได้ หากการเชื่อฟังที่สมบูรณ์แบบของพระคริสต์ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ไม่มีธรรมชาติที่ล้มลงในความบาป พระองค์ก็คงมีข้อได้เปรียบที่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันสามารถทำได้ หากการเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แบบจำกัดไว้สำหรับแค่ผู้ที่ไม่มีธรรมชาติที่ล้มลงในความบาป แน่แน่นอนว่าข้าพเจ้าก็คงไม่มีวันที่จะปฏิบัติได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ข้อโต้เถียงหลักอย่างหนึ่งของซาตานคือพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ยุติธรรมสำหรับมนุษย์ที่ล้มลงในความบาปเพราะว่าพวกเขาไม่มีวันที่จะเชื่อฟังหรือรักษาได้ หนทาง

เดียวที่พระเยซูสามารถพิสูจน์คำห่อกลวงของซาตานคือการรับเอาธรรมชาติที่ลุ่มลงในความบาปและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าทั้งๆที่อยู่ในธรรมชาติของการลงลุ่มในความบาปนั้น

จากการศึกษาบทเรียนจนกระทั่งบัดนี้ เราสามารถสรุปได้ว่าการที่พระเยซูเชื่อฟังพระเจ้านั้นขึ้นอยู่กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงนำชีวิตของพระองค์ ดังนั้นข้าพเจ้าก็สามารถที่จะเลือกให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำชีวิตข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็สามารถใช้ชีวิตของข้าพเจ้าในการเชื่อฟังพระเจ้า ข้าพเจ้าสามารถ “ได้เปรียบ” เหมือนกันกับพระเยซู

บทที่ 8

เรื่อง พระเยซูทรงถูกทดลองอย่างไร?

จากบทเรียนทั้งสามบทก่อนหน้านี้ เราได้ข้อสรุปเชิงปฏิบัติบางประการที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ เราอยากจะทราบว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้สร้างความแตกต่างในชีวิตประจำวันของเราอย่างไร ข้าพเจ้าเองถูกทดลองมาโดยตลอดทั้งภายนอกและภายใน ชีวิตของพระเยซูช่วยข้าพเจ้าต่อสู้กับการทดลองในทุกๆ วันได้อย่างไร? และบทเรียนต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เราสามารถเชื่อมโยงกับเป้าหมายของความชอบธรรมโดยความเชื่อ

พระเยซูทรงถูกทดลองอย่างไร?

“เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาบุรุษผู้ที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นก็ยังปราศจากบาป” ฮีบรู 4:15

- ก. _____ พระเยซูถูกทดลองด้วยวิธีที่คล้ายคลึงกับเรา
- ข. _____ พระเยซูนั้นปราศจากบาปเพราะว่าพระองค์นั้นไม่ได้พบการทดลองเหมือนกันกับเรา
- ค. _____ พระเยซูถูกทดลองด้วยวิธีเดียวกับที่เราถูกทดลอง

เราเริ่มบทเรียนนี้ด้วยข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญที่สุดในหัวข้อนี้ ซึ่งเราได้เรียนรู้ว่ามหาบุรุษของเรายุ่งใกล้ชิดเรามากและเห็นใจกับการต่อสู้ที่เรา กำลังเผชิญเป็นอย่างยิ่ง พระองค์สามารถ “สัมผัส” ได้ถึงความอ่อนแอของเราเพราะว่าพระองค์ก็ได้ทรงดิ้นรนกับความอ่อนแอเหล่านั้นเช่นกัน พระเยซูถูกทดลองในทุกสถานการณ์เช่นเดียวกันกับเรา เนื่องจากการทดลองที่ข้าพเจ้าเผชิญนั้นเป็นมาจากแรงขับเคลื่อนและแรงกระตุ้นของธรรมชาติการล้มลงในความบาป หากพระเยซูไม่ได้รับธรรมชาติการล้มลงในความบาปแล้ว พระองค์คงจะถูกทดลองในทางอื่นที่แตกต่างจากข้าพเจ้าอย่างสิ้นเชิง แต่ว่าพระองค์นั้นไม่ได้ถูกทดลองในทุกๆด้านเหมือนกับที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญอยู่ พระองค์ไม่สามารถที่จะถูกทดลองอย่างกับการทดลองของข้าพเจ้าได้ อย่างเช่นการทดลองด้าน ความเห็นแก่ตัว ความเย่อหยิ่ง ความโกรธ ความผิดหวัง ความต้องการทางเพศ ความกระหาย ความประมาท การกบฏ และการทดลองอื่นๆที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติการล้มลงในความบาปของเรา

แต่ในข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวว่าการดำรงชีวิตของพระเยซูปราศจากความบาปไม่ใช่เพราะว่าพระองค์หลีกเลี่ยง 90% จากการทดลองของข้าพเจ้าโดยการไม่รับเอาธรรมชาติที่ล้มลงในความบาป แต่พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอย่างปราศจากความบาปแม้ถูกทดลองด้วยวิธีการเดียวกับที่ข้าพเจ้าถูกทดลอง ช่างเป็นสิ่งที่ให้กำลังใจแก่เราที่จะต้องใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ดีนรต่อสู้กับธรรมชาติที่ต้องการจะทำลายเรา เพราะว่าพระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่กับเราและได้แบกรับธรรมชาติของการล้มลงในความบาปอย่างเดียวกันกับเรา เรามีความหวังว่าความบาปและความล้มเหลวไม่ได้เป็นผลที่เราเกิดมาในโลกแห่งความบาปด้วยธรรมชาติของการล้มลงในความบาป

พระเยซูไม่ได้กระทำการใด?

“เราจะทำสิ่งใดตามอำเภอใจไม่ได้ เราได้ยินอย่างไรเราก็พิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะเรามีได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา” ยอห์น 5:30

“เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา” ยอห์น 6:38

“พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” ลูกา 22:42

- ก. _____ พระเยซูไม่ได้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์เอง
- ข. _____ พระเยซูทรงกระทำตามที่พระองค์ประสงค์จะทำ
- ค. _____ พระเยซูทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

เหตุใดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่พระเยซูจะตรัสเช่นนั้นในเมื่อพระประสงค์ของพระองค์นั้นสมบูรณ์แบบและสามารถเชื่อถือได้ เป็นเพราะนั่นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบอย่างนั้นหรือ ก่อนที่อาดัมจะล้มลงในความบาปเขาไม่จำเป็นต้องอธิษฐานเพื่อสิ่งนี้เลย นั่นเป็นเพราะความปรารถนาของเขาและพระประสงค์ของพระเจ้านั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์แบบ เราจะไม่สามารถหวังให้พระเยซูค้นหาพระประสงค์ของพระองค์เองกับของพระเจ้าไปพร้อมๆกันหรือ ในเมื่อตามธรรมชาติที่ไม่ได้ล้มลงต่อความบาปแล้วพระประสงค์ของทั้งสองต้องเหมือนกัน? แต่เราจะเห็นอยู่เสมอว่า

พระเยซูยังอธิษฐานขอพระประสงค์ที่มาจากพระเจ้าในตัวพระองค์อยู่เสมอ พระเยซูนั้นได้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพระประสงค์ของพระองค์เองและพระประสงค์ของพระบิดา หากพระเยซูทรงแบกรับธรรมชาติของการล้มลงในความบาปไว้ คำอธิษฐานนี้ก็จะเป็นไปอย่างธรรมชาติและง่ายต่อการเข้าใจ ความประสงค์ของเราเป็นส่วนหนึ่งจากธรรมชาติของการล้มลงในความบาป และได้นำทางให้เราทำในสิ่งที่ผิด แท้จริงแล้วความประสงค์ของเราอาจจะเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดที่เราต้องเผชิญในชีวิตประจำวันก็เป็นได้ เมื่อความประสงค์ยอมจำนนต่อพระเจ้าเมื่อนั้นเราจะเชื่อฟัง แต่เมื่อความประสงค์นั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าเมื่อนั้นเราจะไม่เชื่อฟังพระองค์ การที่เราจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้านั้นเราสามารถทำได้ เพียงแค่เราปฏิเสธความปรารถนาหรือความต้องการของเราเองให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าความจริงก็คือเราต้องอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าในทุกวันๆ ของการดำเนินชีวิต

ต่อไปนี้เป็นข้อมูลเชิงลึกที่อาจเป็นประโยชน์ “ความปรารถนาของมนุษย์ที่มาจากพระเยซูคริสต์คงจะไม่นำพวกเขาเข้าสู่ถิ่นทุรกันดารเพื่อการทดลองและเพื่อถูกทดลองโดยซาตาน ความปรารถนาคงจะไม่ทำให้พวกเขาต้องอดทนกับความอภัยสอดส่อง การดูถูก คำตำหนิ ความทรमान และความตาย ธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของพระองค์หลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านี้โดยไม่ต้องสงสัยเหมือนกับที่ธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของเราหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน พระเยซูคริสต์มีชีวิตอยู่เพื่อทำอะไรล่ะ? นั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้สถิตอยู่ในสวรรค์” หนังสือ Signs of the Times, 29 ตุลาคม 1894

พระประสงค์และธรรมชาติของพระเยซูทั้งภายในและภายนอกนั้นไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระประสงค์ของพระเจ้า นั่นเป็นหน้าที่ประจำวันของพระเยซูที่ต้องปฏิเสธความปรารถนาและธรรมชาติที่พระองค์สืบเชื้อสายมาจากการดาของพระองค์และเพื่อดำรงชีวิตอยู่เพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระบิดา ประสบการณ์ความชอบธรรมโดยความเชื่อของพระเยซูในแต่ละวันนั้นเป็นสิ่งที่เราแต่ละคนต้องเผชิญเช่นกัน องค์ประกอบสำคัญของการดำเนินชีวิตคริสเตียนคือการยอมจำนน ความต้องการและความปรารถนาของเราต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและให้พระองค์แทนที่ธรรมชาติของการล้มลงในความบาปเราด้วยพระประสงค์ของพระองค์ คือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมชีวิตของเรา แล้วชีวิตคริสเตียนของเราจะเป็นไปอย่างเรียบง่ายและสมบูรณ์ เป็นเรื่องง่ายที่เราจะเชื่อฟังพระเจ้าเมื่อเรายอมจำนนความต้องการของเราต่อพระองค์

พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่สามารถรับมือกับความอ่อนแอ การทดลอง และจุดอ่อนหลักนั้นก็คือความผิดพลาดของเรา หากแท้จริงแล้วพระเยซูบังเกิดมาเป็นมนุษย์อย่างเรา พระองค์ก็ต้องดำเนินชีวิตอย่างที่เรากำลังดำเนินอยู่ พระเยซูผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเคยเผชิญกับความรู้สึก ความปรารถนาและการทดลองของเรา พระองค์ทราบดีว่า ความรู้สึกของการถูกทดลองให้กับภูตต่อพระเจ้า และการทดลองเกิดขึ้นภายในธรรมชาติในตัวของเรา ดังนั้นเป็นอย่างไร พระองค์ต้องเผชิญกับสงครามอย่างที่เราต้องเผชิญเช่นกัน พระองค์ต้อง “ต่อสู้กับการสงครามนี้เอง เช่นกับลูกหลานของมนุษย์ทุกคนซึ่งอยู่บนความเสี่ยงของการล้มเหลวและการสูญเสียชีวิตนิรันดร์” หนังสือผู้พิงปรารถนาแห่งมวลชน หน้า 49

ทำไมพระเยซูจึงถูกทดลองด้วยวิธีนี้?

“เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานโดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้” ฮีบรู 2:18

- ก. _____ พระเยซูถูกทดลองเพื่อให้ซาตานพึงพอใจ
- ข. _____ พระเยซูถูกทดลองเพื่อช่วยเรา
- ค. _____ เราไม่สามารถรู้ได้ว่าทำไมพระเยซูถึงถูกทดลอง

คำว่า “ช่วยเหลือ” หมายถึงการช่วยเสริมสร้างและส่งเสริม พระเยซูผ่านการทดลองที่หนักหนาเพื่อให้เราเห็นถึงแนวทางออกจากความล้มเหลวและสิ้นหวัง พระองค์ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์เหมือนเราเพื่อนำพาความหวังให้เรา เพราะชัยชนะของพระองค์อยู่เหนือธรรมชาติและ ความปรารถนาของพระองค์เอง ดังนั้นพระองค์ทรงสามารถช่วยเราให้พ้นจากการดิ้นรนต่อสู้กับการทดลองนี้ได้

เราควรมีทัศนคติอย่างไร?

“ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ต้องการ” ฮีบรู 4:16

- ก. _____ เราต้องกลัวที่จะเข้าใกล้พระเจ้า
- ข. _____ เราไม่รู้ว่าพระเจ้าจะช่วยเรา
- ค. _____ เรารู้ว่าเราสามารถพบพระคุณและความช่วยเหลือได้จากพระเจ้า

เพราะว่าแท้จริงแล้วนั้นพระเยซูคริสต์คือพี่ชายที่แสนดีของเราที่ได้ผ่านการต่อสู้ดิ้นรนกับความบาป เราสามารถเชื่อมั่นได้ว่าในพระนามของพระเยซูคริสต์เราสามารถเข้าใกล้พระบัลลังก์ของพระเจ้า และรับรู้ได้ว่าความต้องการของเราจะได้รับการเติมเต็ม เพราะว่าพระเยซูคริสต์เจ้าได้รับเอาธรรมชาติของความบาปเราไปและได้ทรงถูกการทดลองในทุกลักษณะเช่นเดียวกันกับเรา ความกล้านั้นได้หายไปหมดสิ้นและเราสามารถรู้ได้ว่ามีคำตอบสำหรับทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่แก้ไม่ได้ก็ตาม

บทสรุป พระเยซูทรงเอาชนะความบาปได้โดยพึ่งพาฤทธิ์อำนาจของพระบิดา พระองค์ไม่ได้ใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์หรืออำนาจแห่งการไม่ล้มลงในความบาปเพียงอย่างเดียว "พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งในนามของพระองค์โดยที่ฤทธิ์เดชเหล่านั้นเป็นของประทานที่เราได้เราด้วยเช่นกัน" (หนังสือผู้พิงปรารณาแห่งมวลชน หน้า 24) ฤทธิ์อำนาจของธรรมชาติที่ปราศจากความผิดบาปนั้นมิได้มีไว้สำหรับเราให้เรา เพราะสำหรับอดัมนั้นการที่ต้องทำให้สิ่งที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ออกมาอย่างธรรมชาติ แต่สำหรับเราทั้งหลายนั้นการทำในสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ออกมาอย่างธรรมชาติ ถ้าพระเยซูได้รับพลังจากธรรมชาติที่ไม่มีการล้มลงในความบาปของอาดัม ก็คงเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ไม่ใช่ไม่ใช่อำนาจที่เราแต่ละคนมี

ชัยชนะของพระเยซูคริสต์เป็นที่น่าจดจำ ไม่ใช่จากการที่พระองค์กระทำตนอย่างที่เราเองเป็นพระเจ้า แต่เป็นการที่พระองค์เป็นมนุษย์แต่ไม่ได้ประพฤติตนตามอย่างมนุษย์ทั่วไป พระเยซูทรงดำรงชีวิตอยู่อย่างที่เราเคยบอกว่าการดำรงอยู่ไม่ได้ พระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่สมควรจะเป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ หากพระเยซูดำรงชีวิตโดยปราศจากความบาปในชีวิตระดับอื่นที่เหนือกว่าการอยู่ในธรรมชาติที่ล้มลงต่อความบาปแล้ว คำถามที่ว่า “แล้วสิ่งนั้นพิสูจน์อะไร?” คงจะไม่มีวันได้คำตอบ

ถ้าพระเยซูรับเอาชีวิตที่สมบูรณ์แบบพระองค์อาจจะมีสะพานที่ทอดยาวระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ อย่างไรก็ตามเสียก็ต้องมีสะพานที่ทอดระหว่างมนุษย์ที่ล้มลงในความบาปและมนุษย์ที่เข้มแข็งทางจิตวิญญาณ ถ้าพระเยซูทรงหยั่งรู้ธรรมชาติของเราแล้วพระองค์ก็ทรงช่วยคนบาปทั้งปวงให้พ้นจากความบาปซึ่งเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

จากบทสรุปของบทเรียนนี้ทำให้เราทราบว่าแผนการทรงไถ่ให้รอดเป็นอย่างไร เราสามารถได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อผ่านทางการยึดถือพระเยซูคริสต์เป็นตัวอย่าง พระองค์ทรงเอาชนะทุกสิ่งโดยการยอมจำนนและอธิษฐานในแต่ละวัน พระองค์ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ควบคุมการตัดสินใจในแต่ละวันของการดำรงชีวิต และทุกคนในครอบครัวของเราสามารถเข้าถึงอำนาจของพระ

เจ้าได้เช่นเดียวกับที่พระเยซูได้กระทำ พระคริสต์ “ได้ประทับบนที่นั่งของพระเจ้าและไม่มีชายหรือหญิงใดที่จะไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือเช่นเดียวกันนี้ผ่านทางความเชื่อในพระเจ้า มนุษย์อาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้ายกก็เป็นได้” หนังสือ Selected Message book 1 หน้า 409

พระเจ้าช่วยให้รอดและพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นทั้งตัวแทนและตัวอย่างของเรา พระองค์ทรงให้ทั้งความเชื่อมั่นในความรอดและพลังให้เราอยู่เหนืออำนาจของความบาป พระองค์ได้สำแดงให้เห็นแล้วว่าเรานั้นไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้ของการเป็นทาสอีกแล้ว พระเยซูพิสูจน์ให้เห็นว่าการติดสนิทกับพระเจ้านั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ดูเป็นไปไม่ได้จริงๆ แล้วเป็นไปได้เสมอ เพราะพระเยซูจึงทำให้อนาคตของเรานั้นสว่างไสวด้วยความหวัง เพราะการชนะต่อความล้มเหลวในบาปของพระองค์ได้นำให้พระเจ้ากระทำสิ่งที่เป็นไปได้ในตัวเราให้เป็นไปได้ สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ในมุมมองของมนุษย์นั้นเป็นการเปิดโอกาสให้พระเจ้าได้กระทำให้เป็นสิ่งที่เป็นไปได้อีกครั้งหนึ่ง

หากเราต้องการรู้ว่าความชอบธรรมที่เกิดจากความเชื่อเป็นอย่างไรและทำงานในตัวเราอย่างไร สิ่งที่เราต้องทำคือมองดูพระเยซูเป็นแบบอย่าง เป็นการง่ายมากที่เราเอาปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันของเรามาบดบังวิสัยทัศน์ในการมองเห็นพระเยซู เราต้องการเวลาที่จะมองพระเยซูหรือเปล่า?

บทที่ 9

เรื่อง ประกาศถึงความชอบธรรม

เราทุกคนเป็นคนบาป ไม่ใช่บาปจากกำเนิด หรือจากการสืบเชื้อสาย หรือจากโชคไม่ดี แต่มาจากการเลือกที่จะทำสิ่งต่างๆตามใจของตัวเองแทนที่จะเป็นไปในทางของพระเจ้าซึ่งเป็นทางแห่งความสุขและสันติสุขในชีวิตเพียงทางเดียว นั่นหมายความว่าเราทุกคนไม่ว่าจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีเพียงใด เรายังถูกกล่าวว่าเป็นคนบาปที่หลงหายไป แค่เพียงเราตระหนักถึงพื้นฐานความจริงของชีวิตในโลกที่ล้มลงในความบาปว่าเราจะได้อะไรอีกที่ดีกว่า จากการเลือกของเราเองนั้นเราสมควรที่จะได้รับการตัดออกอย่างถาวรจากการได้รับชีวิตซึ่งแต่ก่อนมีไว้สำหรับมนุษยชาติทุกคน เพียงแค่เราตระหนักถึงสถานการณ์ที่สิ้นหวังของเราในการที่จะไปถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อปลดปล่อยจากความสิ้นหวังของเรา อีกสัปดาห์ต่อไปเราจะเรียนรู้ถึงการแก้ปัญหาของพระเจ้าต่อปัญหาที่หนักหนาของเรา พระเจ้าได้จัดเตรียมทางออกจากสถานการณ์ที่ซับซ้อนของเราและเราก็อยากจะมั่นใจว่าเราจะพบวิธีการรักษาของพระองค์แทนที่จะเป็นวิธีการรักษาของมนุษย์ที่อาจจะทำให้เรารู้สึกดีขณะที่เราก้าวเข้าสู่การถูกทำลาย

มีกี่คนที่ทำความบาป?

“เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า” โรม 3:23

_____จริง _____เท็จ มนุษย์ส่วนใหญ่แล้วทำความบาป

พระคัมภีร์กล่าวกับเราในหลายๆทางว่า มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป จึงสมควรได้รับการแยกออกจากพระเจ้านั้นหมายถึงการถูกทำลายลง ไม่มีใครเลยที่จะสามารถอ้างว่าตนเองดีและชอบธรรม ไม่ว่าชีวิตของเราจะแสดงให้เห็นถึงการยอมรับในศีลธรรมจริยธรรม ลึกภายในตัวของเราก็ยังมีรากเหง้าของความเห็นแก่ตัวซึ่งเราทุกคนมีในตัวเติบโตหล่อเลี้ยงชีวิตเรา เรามีชีวิตอยู่เพื่อตัวเองและนั่นเป็นสิ่งที่แตกต่างจากหนทางของพระเจ้าและยังนำเราไปสู่การทำลายตัวเองอีกด้วย อย่างเดียวที่เราสามารถปลอบใจกันได้คือเราอยู่ในสถานการณ์เดียวกันทั้งหมด

ข้าพเจ้าควรทำสิ่งใดเพื่อจะได้รับความรอด?

“จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” กิจการ

16:31

- ก. _____ เราจะได้รับความรอดโดยการใช้ชีวิตให้ดีขึ้น
- ข. _____ เราจะได้รับความรอดโดยการเชื่อในพระเยซู
- ค. _____ เราจะได้รับความรอดเมื่อเราไปหาปุโรหิตหรือนายกรัฐมนตรี

เมื่อเราไม่มีหนทางที่จะแก้ปัญหของเราด้วยตัวของเราเอง พระเจ้าได้จัดเตรียมทางออกให้
หนทางแก้ไขปัญหาของพระองค์ง่ายตายและชัดเจนเพื่อที่จะไม่ให้ใครสักคนไม่ได้รวมอยู่ด้วยกับ
หนทางของพระองค์เพราะขาดความรู้หรือเงินทอง มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าสถานการณ์ชีวิตของเขาจะเป็น
อย่างไร เขาสามารถเรียกขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ หากเราเชื่อว่าพระเยซูมีชีวิตและ
สิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเรา เราก็ได้เดินหนึ่งก้าวออกจากสถานการณ์ที่พบว่าตัวเองกำลังไร้ความหวังอยู่
มีหลายหนทางในการช่วยให้รอดหรือไม่?

“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีใน
ท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” กิจการ 4:12

- ก. _____ ความรอดจะเกิดขึ้นจากชีวิตและความตายของพระเยซูเท่านั้น
- ข. _____ มีหนทางแห่งความรอดมากมายด้วยกัน
- ค. _____ หากเราใช้ชีวิตอย่างคนดีที่สุด เราจะรอด

พระคัมภีร์ค่อนข้างให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับหนทางแห่งความรอดเป็นอย่างมาก มีรูปแบบ
แนวทางที่หลากหลายที่พยายามจะสื่อสารโดยผ่านหนทางที่พระเจ้าเตรียมไว้ให้เท่านั้น นั่นก็คือผ่าน
ชีวิตและการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระเจ้าที่จะทำให้หนทางแห่งความรอดเกิดขึ้น ไม่มีมนุษย์
อาจารย์ นักปรัชญา หรือผู้สอนศาสนาคนไหนที่จะสามารถช่วยไถ่เราให้รอดได้ ไม่ว่าคนกี่ล้านคนจะ
เดินตามหาทางรอดอื่นๆ แต่การกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำที่ไร้ความหวังในการหลบเลี่ยงนอกเสีย
จากว่าเราเดินตามหนทางของพระเจ้า การแก้ปัญหายังอื่นเพียงแต่นำไปสู่จุดจบคือความตาย หรือ
การถูกทำลายนิรันดร์เท่านั้น

แล้วผู้คนที่ไม่รู้จักพระเจ้าล่ะ?

“ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโศกเขลาอยู่พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย แต่เดี๋ยวนี้พระองค์ได้ตรัสสั่ง
แก่นมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่” กิจการ 17:30

- ก. _____ ผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าจะลงหายไป
- ข. _____ พระเจ้าไม่สนพระทัยว่าเราจะมีใจมากน้อยเพียงไร
- ค. _____ พระเจ้าไม่ได้ให้เรารับผิดชอบในสิ่งที่เราไม่รู้

เรารับใช้พระเจ้าที่เปี่ยมด้วยเมตตาและกรุณาคุณ ในขณะที่หนทางเดียวสู่การไถ่ให้รอดนั้นก็
คือผ่านชีวิตและความตายของพระเยซูคริสต์ พระเจ้ามิได้ถือโทษหรือความผิดของคนบาปแต่ละคนถึง
ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของพวกเขา พระองค์จะคำนึงถึงสถานการณ์ชีวิตของบุคคลนั้นๆ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งแสงสว่างหรือความจริงไปถึงบุคคลผู้นั้นมากน้อยเพียงใด หากบุคคลนั้นตอบรับพระเจ้าและเชื่อฟัง
พระองค์หมดทั้งความคิดความเข้าใจที่เขามี การหลังพระโลหิตของพระเยซูจะรวมบุคคลผู้นั้นตราบไต่
ที่ความจริงใจและแสดงออกมาให้พระเจ้าเห็น

ความชอบธรรมคืออะไร?

“ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่พระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้
อาศัยการประพาดว่า ‘คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้า
ทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้วก็เป็นสุข บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงถือโทษบาปของเขา
ก็เป็นสุข’” โรม 4:6-8

- ก. _____ ความชอบธรรมคือการให้อภัย
- ข. _____ ความชอบธรรมคือความบริสุทธิ์ถือโทษต่อเรา
- ค. _____ ความชอบธรรมคืออิสระในการทำบาป

มีคำตอบที่ถูกต้องสองข้อ

สิ่งแรกที่จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับความชอบธรรมคือ พระเจ้าทรงอภัยความบาปผิดของเรา เมื่อ
เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการเลือกที่ผิดพลาดในอดีตของเราได้ พระเจ้าก็ทรงให้อภัยเรา เราจึงไม่
เป็นคนบาปที่เต็มไปด้วยความผิดอีกต่อไป นี่เป็นการประกาศถึงความชอบธรรม การที่จะได้รับความ
ความชอบธรรมจะต้องมีการอภัยโทษ ได้รับการพ้นผิด และได้รับการเรียกว่าชอบธรรม พระเจ้า

ประกาศว่าข้าพเจ้าได้รับการอภัยโทษและพ้นผิดโดยที่ข้าพเจ้าไม่ต้องทำงานใดๆเพื่อให้ได้มาซึ่งการอภัย

อับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมอย่างไร?

“ถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยการประพฤติ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มิใช่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า ‘อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงรับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’” โรม 4:2-3

- ก. _____ อับราฮัมสามารถภูมิใจในความชอบธรรมของตน
- ข. _____ อับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมผ่านการเชื่อในพระเจ้า
- ค. _____ อับราฮัมถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม

มีคำตอบที่ถูกต้องสองข้อ

การทำความดี ถึงแม้จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดก็ไม่ได้ทำให้คนๆหนึ่งเกิดความชอบธรรมได้ ความชอบธรรมเป็นของประทานจากพระคุณพระเจ้า ซึ่งเราไม่คู่ควรและไม่สามารถแสวงหาเองได้ เมื่อเราเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้าและรับเอาชีวิตและความตายของพระคริสต์สำหรับเราแล้ว เราก็ถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมหรือได้รับการประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรม

ทำไมเราจึงสามารถได้รับความรอดได้?

“แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาปพระองค์ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ)” เอเฟซัส 2:4-5

_____ จริง _____ เท็จ ความชอบธรรมนั้นล้วนแล้วแต่มาจากพระคุณของพระเจ้า

โอกาสเดียวที่พวกเราจะมีสำหรับความรอดนั้นก็คือความจริงที่ว่าพระเจ้าคือความรัก เพราะเมตตาและพระคุณของพระองค์ที่มีต่อเราทำให้เรามีความหวังและหนทางออกจากการถูกทำลายไม่ว่าเราจะเรียนรู้อะไรก็ตามเกี่ยวกับความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์ เราจะต้องไม่ลืมว่าการไถ่ให้รอดนั้นมาจากพระคุณ ซึ่งเรานั้นไม่คู่ควรและไม่สมควรได้รับเลย เราสามารถทำงานร่วมกับ

ความชอบธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เราไม่สามารถมีส่วนร่วมทำให้เกิดความชอบธรรมนั้นได้ ไม่มีสิ่งใดที่เราทำ หรือแม้กระทั่งความเชื่อของเราจะสามารถทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรมได้

อะไรคือผลของความชอบธรรม?

“เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” โรม 5:1

ของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความชอบธรรมแสดงให้เราเห็นว่าไม่มีการกระทำดีใดๆหรือความพยายามต่างๆที่จะทำให้เรามีสันติสุขกับพระเจ้า ความผิดได้หายไป ความกลัวได้หายไป ความไม่แน่นอนได้หายไป เพราะสันติสุขและความชื่นชมยินดีได้มาแทนที่สิ่งเหล่านั้นแล้ว เพราะว่าเราได้รับเรียกว่าเป็นผู้ชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระคริสต์

“การให้อภัยและความชอบธรรมคืออย่างเดียวกัน โดยผ่านความเชื่อแล้ว ผู้ที่เชื่อได้พ้นจากการเป็นบุตรของความบาปและซาตานสู่การจงรักภักดีต่อองค์พระเยซูคริสต์ ไม่ใช่เพราะความดีโดยธรรมชาติแต่เป็นเพราะพระคริสต์ได้รับเขาให้เป็นบุตรบุญธรรม...พระคุณของพระคริสต์ทำให้คนบาปเป็นคนชอบธรรมอย่างอิสระโดยปราศจากการกระทำใดๆ ความชอบธรรมคือการให้อภัยความบาปอย่างหมดสิ้น วินาทีที่คนบาปยอมรับพระคริสต์โดยความเชื่อ วินาทีนั้นเขาได้รับการอภัยแล้ว ความบริสุทธิ์ของพระคริสต์ได้มีส่วนในบุคคลนั้นและเขาก็ไม่สงสัยในพระคุณการอภัยของพระเจ้า” SDA Bible Commentary, vol 6 หน้า 1071

ความชอบธรรมโดยความเชื่อคือเป็นหลักฐานพื้นฐานที่สุดของการประกาศพระกิตติคุณข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ใกล้กับการไถ่ให้รอด หากเราไม่มีประสบการณ์ความชอบธรรม เราก็ไม่มีความหวังที่จะได้รับความรอด ความชอบธรรมคือการรับเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าได้ประกาศว่าข้าพเจ้านั้นชอบธรรม

บทที่ 10

เรื่อง ประสบการณ์ความชอบธรรม

อย่างที่มีมุมมองเกี่ยวกับความรอดที่ผิดเพี้ยนไป ซาตานได้ให้ความชอบธรรมปลอมๆ โดยสัญญาเรื่องความรอดที่จะให้เราแต่ความจริงๆ แล้วเราไม่มีทางได้รับความรอดนั้นเลย อย่างที่มีผู้เผยพระวจนะเท็จในยุคของเปาโล ดังนั้นในปัจจุบันนี้เราจึงมีพระกิตติคุณเทียมเท็จที่สัญญาในเรื่องที่พวกเขาไม่แม้แต่จะกระทำได้ และมวลชนของคริสเตียนได้หลงเชื่อพระกิตติคุณเท็จที่มาจากซาตานเพราะเห็นแค่รูปธรรมที่ดี ดูอะไรคือสิ่งเด่นชัดจากความชอบธรรมที่แท้จริงที่ถูกปลอมแปลง? โดยทั่วไปแล้ว คำจำกัดความจะอยู่ในบทที่ 9 นั่นคือการจำกัดความคำว่าชอบธรรมว่าเป็นการประกาศของพระเจ้าว่าเราเป็นคนชอบธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมันเป็นความชอบธรรมเพียงครั้งหนึ่งของชาวประเสริฐ พระกิตติคุณทั้งหมด คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าความชอบธรรมนั้นจำกัดการยกโทษ การให้อภัย และการประกาศเพียงเท่านั้น ในบทเรียนนี้เราจะเห็นมุมมองอื่นเกี่ยวกับความชอบธรรม หากปราศจากแง่มุมนี้ความชอบธรรมก็คงว่างเปล่าและไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ

อีกแง่มุมหนึ่งของความชอบธรรมคืออะไร?

“พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระองค์นั้นได้ทรงประทานแก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์ โดยพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เพื่อที่เราได้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระคุณของพระองค์ เราจะได้เป็นผู้ได้รับมรดกที่มุ่งหวังคือชีวิตนิรันดร์” ทิตัส 3:5-7

- ก. _____ ความชอบธรรมคือการบังเกิดใหม่
- ข. _____ ความชอบธรรมคือการ สร้างใหม่
- ค. _____ ความชอบธรรมนั้นเป็นแค่คำประกาศ

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

อยากให้เราสังเกตให้ดีว่าพระเจ้าทรงช่วยให้เรารอดได้อย่างไร ความชอบธรรมเพื่อเกิดใหม่ไม่ได้หมายถึงน้ำที่ชำระเราเมื่อเรารับบัพติศมาแต่หมายถึงการชำระจิตใจที่บาปผิดของเรา นี่เป็นประสบการณ์ที่จิตใจเราได้สัมผัส นั่นคือการเปลี่ยนแปลงที่สมบูรณ์ สิ่งนั้นเกิดขึ้นภายในจิตใจซึ่ง

เปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติของข้าพเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สร้างจิตใจข้าพเจ้าใหม่ ข้าพเจ้าไม่ให้ตัวเองเป็นที่ตั้งอีกต่อไปแต่ให้พระคริสต์และผู้อื่นเป็นศูนย์กลางแห่งข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้มีจิตใจอย่างพระคริสต์

เมื่อการชำระและการสร้างใหม่โดยพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สำเร็จลงแล้ว ขณะนี้ข้าพเจ้าได้รับความชอบธรรมและได้รับความรอด นั้นเป็นการทำให้ชอบธรรมมากกว่าแค่ยกโทษหรืออภัยความบาปผิดที่แล้วมา นี่ถือว่าเป็นประสบการณ์ความชอบธรรมภายในจิตใจ เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะทำความเข้าใจว่าความชอบธรรมนั้นตามมากับการเกิดใหม่และการสร้างใหม่

พระเยซูได้อธิบายการช่วยให้รอดว่าอย่างไร?

“พระเยซูตรัสตอบและกล่าวแก่เขาว่า เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านว่า ผู้ใดจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ นอกเสียจากว่าผู้นั้นได้บังเกิดใหม่” ยอห์น 3:3

_____ถูก _____ผิด การเกิดใหม่เกิดขึ้นหลังจากที่เราได้รับความรอดแล้ว

พระเยซูไม่ได้ใช้คำว่า ความชอบธรรม บ่อยเท่าที่เปาโลใช้ในการอธิบายแนวทางสู่ความรอด แต่ว่าพระองค์ทำให้เราเห็นชัดเจนว่าเราได้รับความรอดอย่างไร พระองค์กล่าวว่าการบังเกิดใหม่ในพระคริสต์เป็นสิ่งเบื้องต้นที่จำเป็นในการได้รับความรอด สิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุดสำหรับการมีประสบการณ์ความชอบธรรมคือการบังเกิดใหม่ การบังเกิดใหม่ไม่ได้เกิดมาจากความชอบธรรมแต่เป็นความชอบธรรมต่างหากที่เกิดขึ้นหลังจากคนๆ หนึ่งบังเกิดใหม่

คำว่า “ในพระคริสต์” หมายถึงอะไร?

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าๆ ก็ล่วงไป ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” 2 โครินธ์ 5:17

- ก. _____ การอยู่ในพระคริสต์คือการประกาศสิ่งใหม่
- ข. _____ การอยู่ในพระคริสต์คือการประกาศสิ่งใหม่และถูกสร้างใหม่
- ค. _____ การอยู่ในพระคริสต์คือการต้องการเป็นคนใหม่

การอยู่ในพระคริสต์คือการอยู่ในความรอดหรือการได้รับความรอด ผู้ที่อยู่ “ในพระคริสต์” คือผู้ที่ได้รับการสร้างใหม่ ให้เป็นคนใหม่ พระเจ้าสร้างบุคคลใหม่ขึ้นมาด้วยแรงจูงใจและความปรารถนาใหม่ๆ พระเยซูได้เปรียบเทียบกระบวนการนี้โดยการบังเกิดใหม่

สิ่งใดที่จะต้องเกิดขึ้นกับ “มนุษย์เก่า”?

“เราทั้งหลายรู้แล้วว่า มนุษย์เก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป เพื่อเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาปเหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่า ท่านได้ตายต่อบาปและมีชีวิตเพื่อพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” โรม 6:6,7, 11

- ก. _____ เราไม่มีความบาปเหลือแล้วเมื่อตัวเราคนเดิมได้ถูกตรึงไว้ที่กางเขน
- ข. _____ ตัวเราคนเดิมนับได้ว่าตายจากเราไปแล้ว
- ค. _____ ตัวเราคนเดิมและความบาปของเราได้ตายจากเราไปพร้อมกันแล้ว

ตัวเราคนเดิมคือแนวทางชีวิตแบบเดิมๆ ที่อยู่ในความรู้สึกเห็นแก่ตัว รักในตัวเอง ควบคุมชีวิตนั้นอยู่ เราคนเก่าต้องตายจากโลกนี้และรับการแทนที่ด้วยการสร้างให้เป็นคนใหม่โดยการที่พระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์บังเกิดใหม่ในเรา ให้เราสังเกตว่าตัวเรานั้นได้ตายเหมือนกับการถูกตรึงที่กางเขน การที่จะแสดงให้เห็นว่าเราคนเดิมได้ตายแล้วนั้นก็จะต้องตายจริงๆ แล้วเมื่อตัวเราคนเดิมได้ตายจากไปแล้ว ความบาปผิดก็ตายไปพร้อมกับเราเช่นกัน ถ้าจะเปรียบแล้วนั้นตัวเราคนเดิมและการทำบาปก็มีความหมายอย่างเดียวกัน ดังนั้นแล้วการที่คนใหม่ถูกสร้างขึ้นและการเชื่อฟังก็เป็นมีความหมายอย่างเดียวกันเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ความชอบธรรมและการเชื่อฟังควรจะเป็นสิ่งที่มาควบคู่กัน เพราะว่าจริงนี้ไม่ได้เป็นจริงเสมอที่เราเริ่มสงสัยแล้วว่าจริงๆ เราได้รับการทำให้ชอบธรรมแล้วหรือยัง ณ จุดนี้ทำให้เราสำนึกได้ว่าเราต้องพึ่งพาครั้งแรกของความชอบธรรมอีกครั้ง เพราะว่าเราต้องได้รับการให้อภัยอีกครั้งจากการทำบาป

พระเจ้ารับมือกับความบาปที่เป็นปัญหานี้ได้อย่างไร?

“ลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มียะฮูเอศผู้ช่วยเหลือสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น” 1 ยอห์น 2:1

- ก. _____ ความบาปผิดนั้นไม่สามารถให้อภัยได้หลังจากการเกิดใหม่
- ข. _____ เป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าที่เราไม่ได้ทำบาป
- ค. _____ พระเจ้าจะให้อภัยแก่เราถ้าเราทำบาป

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

ด้วยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ทรงให้อภัยเราหากเราได้ทำบาปหลังจากการเกิดใหม่ แต่เมื่อเราพลั้งพลาดทำความบาปเราต้องไม่คิดว่าความบาปนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำหรือเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าการให้อภัยของพระเจ้านั้นเป็นแผนการของพระองค์และเป็นพระประสงค์ที่พระองค์ไม่อยากจะให้เราทำบาป แท้จริงแล้วพระองค์ต้องการให้เราตายในความบาปและฟื้นขึ้นมาใหม่ภายใต้การเชื่อฟัง เราต้องไม่เข้าใจผิดระหว่างความเมตตาของพระเจ้าและแผนการของพระองค์ พระองค์ทรงทำสิ่งต่างๆให้เราเพราะความรักและความเมตตา นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะไม่ต้องทำอีกต่อไป กล่าวคือ เพื่อให้ให้อภัยเราอย่างต่อเนื่องจากการที่เรายังคงทำความบาป แผนการของพระองค์ในการชำระเราให้บริสุทธิ์ได้รวมไปถึงการที่สร้างเราให้เป็นคนใหม่นั้นคือ เราได้ตายในความบาป

อะไรที่ทำให้พระเจ้าประสบความสำเร็จกับเป้าหมายนี้?

“ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย” พิลิปปี 2:5

_____ ถูก _____ ผิด เราสามารถที่จะมีจิตใจเยี่ยงพระเยซูได้

หากข้อพระคัมภีร์นี้เป็นเรื่องจริงดังนั้นก็จะมีหนทางที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้า ถ้าในทุกๆ วันเราเดินไปกับพระเยซูคริสต์ จับตามองพระองค์ มีส่วนร่วมกับพระองค์ ดังนั้นแล้วด้วยการอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เรานั้นจะมีความคิด การตัดสินใจและต่อต้านความบาปเหมือนอย่างพระเยซูคริสต์ สิ่งที่คุณเหมือนกับว่าเป็นไปไม่ได้นั้นก็จะเป็นความจริง บางทีในแต่ละวันเราจำเป็นต้องใช้เวลาและพลังงานในการเรียนรู้ที่จะมีจิตใจเหมือนอย่างพระองค์ให้มากขึ้น

บทเรียนเสริม “การให้อภัยของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงแค่การที่พระองค์ปล่อยเราให้เป็นอิสระจากการถูกลงโทษ นั่นไม่ได้เป็นเพียงการให้อภัยเพื่อความบาปเท่านั้นแต่เป็นการกลับคืนมาจากความบาป สิ่งนั้นเป็นการไหลล้นของการเรียกคืนความรักที่ทำให้หัวใจเปลี่ยน กษัตริย์ดาวิดมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องการให้อภัยเมื่อทรงอธิษฐาน ‘โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสร้างใจสะอาดภายในข้า

พระองค์ และพินน้ำใจที่หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์’ สดุดี 51:10 (หนังสือ Thoughts From the Mount of Blessing, หน้า 114) การให้อภัยของพระเจ้านั้นมีความหมายมากกว่าการประกาศ แต่การให้อภัยของพระเจ้าคือ การเรียกเรากลับคืน การเปลี่ยนแปลง และการฟื้นฟู นั่นเป็นหัวใจ บริสุทธิที่สร้างขึ้นมาให้อยู่ในเรา ซึ่งไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์แต่เป็นส่วนหนึ่งของการให้อภัยต่างหาก ความชอบธรรมจะเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับการประกาศ การให้อภัยคือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ภายในจิตใจ

“เมื่อพระเจ้าทรงกระทำให้เราชอบธรรมโดยอาศัยความชอบธรรมของพระคริสต์ พระองค์ทรงประกาศสิ่งนั้นและปฏิบัติต่อเราอย่างชอบธรรมเช่นกัน..... “เหตุฉะนั้นความชอบธรรมโดยความเชื่อ เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (หนังสือ Selected Messages, vol. 1 หน้า 394) ประโยคนี้ไม่สอดคล้องกับความหมายของความชอบธรรมในชีวิตคริสเตียนปัจจุบันนี้ ข้อความนี้ได้กล่าวว่ก่อนที่พระเจ้าจะประกาศความชอบธรรมของเรา พระองค์ได้ทำให้เราเป็นคนชอบธรรม ความชอบธรรมโดยความเชื่อนั้นเป็นการถูกทำให้เป็นคนชอบธรรม ทฤษฎีของคริสเตียนปัจจุบันนั้นกล่าวว่าความชอบธรรมนั้นคือการประกาศความชอบธรรมและนำความชอบธรรมเข้ามาสู่การชำระให้บริสุทธิ์ แต่สิ่งที่เราได้ศึกษามาก็คือความชอบธรรมนั้นทำให้เราเป็นคนชอบธรรมจากภายในรวมทั้งประกาศความชอบธรรมของเราอย่างถูกต้อง

“ในขณะที่คนบาปเข้าใกล้กางเขนที่ยกขึ้นและจำนนต่อเบื้องพระพักตร์โดยอำนาจของพระคริสต์ นี่แหละคือผู้ที่ได้รับการสร้างใหม่ ได้รับจิตใจใหม่ เขาได้กลายเป็นคนใหม่ในพระเยซูคริสต์... ‘พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม และทรงโปรดให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรมด้วย’” โรม 3:26 (หนังสือ อูททาห์สอนชีวิต หน้า 163) ความชอบธรรมคือการได้รับหัวใจใหม่จากพระเจ้าและกลายเป็นบุคคลใหม่ขึ้นมา บัดนี้มีความพยายามที่สำคัญในการแยกการเปลี่ยนแปลงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จากความชอบธรรม เพื่อจะให้การเปลี่ยนแปลงนั้นมาจากการชำระให้บริสุทธิ์ แต่ว่าสิ่งที่เรากำลังมองหาจากข้อความนี้คือการเปลี่ยนแปลงและความชอบธรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการกระทำให้ชอบธรรมซึ่งเป็นหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงประกาศแล้วว่าเราเป็นคนชอบธรรม ความชอบธรรมเรียกอีกอย่างได้ว่าเป็นการเกิดใหม่ การสร้างใหม่ และมีหัวใจใหม่

“โดยการได้รับความชอบธรรมที่พระองค์ประทานลงมาผ่านอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเป็นเหมือนพระองค์” หนังสือ SDA Bible Community ฉบับที่ 6 หน้า 1098 เราจะสังเกตได้ว่าความชอบธรรมได้เข้ามาผ่านทางอำนาจการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในปัจจุบันนี้บาง

คนกล่าวว่าเรานั้นได้รับความชอบธรรมโดยพระเยซูคริสต์และรับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีหลักฐานไหนเลยที่จะสนับสนุนการทำงานที่แยกออกจากกันระหว่างพระเยซูคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งพระเยซูคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวข้องทั้งในความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์ เป็นที่ชัดเจนว่าการได้รับความชอบธรรมนั้นมีความหมายมากกว่า accounting and crediting “การได้รับการอภัยในแนวทางที่พระเยซูคริสต์ให้อภัยไม่ใช่เพียงแค่อภัยโทษเท่านั้น แต่เป็นการได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในวิญญาณแห่งจิตใจเรา พระเจ้าตรัสว่า ‘เราจะให้จิตใจใหม่แก่เจ้า’ พระฉายาของพระเยซูคริสต์นั้นจะประทับตราอยู่บนจิตใจ หัวใจ และจิตวิญญาณ หนังสือ Review and Herald 19 สิงหาคม 1890

บทสรุป ส่วนแรกของความชอบธรรมคือการได้รับการยกโทษให้อภัยบาปของเรา ส่วนที่สองของความชอบธรรมคือการเปลี่ยนแปลงสู่ประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ ความชอบธรรมเกี่ยวข้องกับการประกาศและการมีประสบการณ์ คนส่วนใหญ่แล้วจะเข้าใจเพียงส่วนแรกของความชอบธรรม และส่วนที่สองคือการบังเกิดใหม่นั้นคือการที่เป็นส่วนหนึ่งของการชำระให้บริสุทธิ์ นั่นหมายความว่าเราสามารถที่จะถูกชำระให้บริสุทธิ์และได้รับความรอดก่อนที่การเกิดใหม่จะเกิดขึ้น ซึ่งหมายความว่าแม้ประสบการณ์การเกิดใหม่จะไม่ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตเราทั้งภายในและนอก แต่อย่างไรเสียเราก็ยังถูกชำระให้บริสุทธิ์และได้รับความรอด หลักคำสอนที่ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการแยกระหว่างการประกาศความชอบธรรมและสร้างความชอบธรรมนั้นทำเกินกว่าหลักคำสอนอื่นๆ เพื่ออนุญาตให้พระคริสต์ต้องทนความบาปในชีวิตของเขาได้เนื่องจากพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้รับความชอบธรรมแล้วถึงแม้ว่าบาปยังคงมีอยู่ในชีวิตของเขา

ความจริงก็คือเรากำลังเผชิญกับสองหลักคำสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณข่าวประเสริฐที่แตกต่างกันโดยทั้งสองสิ่งนี้ได้แก่งแย่งกันเพื่อจะให้เราเลือกที่จะจงรักภักดี พระกิตติคุณที่จอมปลอมของซาตานนั้นไม่เป็นความจริงอีกทั้งยังน่ากลัวเสียยิ่งกว่าการที่ซาตานได้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโตออกไป เราต้องแน่ใจว่าเรารู้ทุกอย่างจากการศึกษาของเราเองและมีประสบการณ์จริงๆเกี่ยวกับพระกิตติคุณข่าวประเสริฐว่าแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร เพื่อเราจะได้พูดได้อย่างกับเปาโลว่า “ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ พวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย” โรม 1:16

บทที่ 11

เรื่อง ประกาศถึงการชำระให้บริสุทธิ์

ความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์เป็นการอธิบายขั้นตอนสองส่วนของการไถ่ให้รอด เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันและถึงสถานะของผู้ที่ประสงค์ได้รับความรอดจากการไถ่โทษด้วยความตายของพระเยซูคริสต์ การชำระให้บริสุทธิ์ที่มีบทบาทอย่างไรในขั้นตอนของการไถ่ให้รอด? มีคำสอนพระกิตติคุณข่าวประเสริฐที่แตกต่างกันจะตอบคำถามในข้อนี้ได้ ให้เราได้ลองพิสูจน์หลักฐานจูงใจเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์นี้

“การชำระให้บริสุทธิ์” หมายความว่าอย่างไร?

“และพระเจ้าทรงอวยพรวันที่เจ็ดและทรงตั้งวันนี้ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้ทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างไว้และทรงกระทำมาแล้วนั้น” ปฐมกาล 2:3

- ก. _____ อดัมชำระวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์
- ข. _____ พระเจ้าทรงชำระวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์
- ค. _____ พระเจ้าทรงอวยพรพระพรในสิ่งที่พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

ความหมายพื้นฐานที่สุดของการชำระให้บริสุทธิ์คือ “การแยกออกจากกันเพื่องานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อพระเจ้าทรงกระทำการสร้างโลกและมีชีวิตทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้วนั้น พระองค์ทรงกำหนดวันที่เจ็ดเป็นวันระลึกถึงการทรงสร้างของพระองค์ พระเจ้าได้ประทานพระพรอันพิเศษของพระองค์ในวันที่เจ็ดนี้ เพราะเพื่อมนุษย์จะได้ใช้สิ่งนี้ในทางที่ศักดิ์สิทธิ์

ใครที่จะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์?

“เจ้าจงพูดกับชนชาติอิสราเอลด้วยว่า แท้จริง เจ้าทั้งหลายจะต้องรักษาวันสะบาโตของเราไว้ เพราะนี่เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลายตลอดชั่วอายุของพวกเจ้า เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ได้ชำระพวกเจ้าให้บริสุทธิ์” อพยพ 31:13

- ก. _____ พระเจ้าเป็นผู้ชำระเราให้บริสุทธิ์

- ข. _____ มนุษย์ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์
- ค. _____ ทั้งพระเจ้าและมนุษย์ร่วมมือกันชำระให้บริสุทธิ์

วันสะบาโตไม่ได้ถูกจัดตั้งให้เป็นวันบริสุทธิ์เพียงเท่านั้น แต่เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่พระเจ้าทรงชำระวันสะบาโตให้บริสุทธิ์และพระองค์ทรงชำระประชาชนของพระองค์ให้บริสุทธิ์ ประชาชนของพระองค์ได้ถูกแบ่งแยกออกมาเพื่อการทำงานอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะบันทึกไว้ตั้งแต่ต้นว่าพระเจ้าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระองค์ทรงชำระวันสะบาโตให้บริสุทธิ์รวมทั้งชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วย หลายคนมีแนวคิดที่ว่าขณะที่พระเจ้าเป็นผู้กระทำความชอบธรรม พระเจ้าและมนุษย์มีส่วนร่วมในการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยกัน เราต้องเข้าใจขั้นตอนของการไถ่ให้รอดว่าเป็นงานของพระเจ้าซึ่งเริ่มตั้งแต่ต้นจนจบ ทั้งความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์ แล้วตอนนี้เรามีหน้าที่ในการตอบสนองต่องานไถ่บาปของพระเจ้า เรามีความเชื่อ เรามีส่วนร่วม เรายอมจำนน เราให้ความร่วมมือ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงความร่วมมือของเราต่อพระคุณของพระเจ้า ไม่มีความร่วมมือใดที่ทำให้เราสมควรได้รับหรือเป็นกุศลในการไถ่บาปของเราเอง สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเรามีส่วนร่วมทำให้พระเจ้าทำงานในชีวิตของเราได้โดยการเปลี่ยนให้เราเป็นคนชอบธรรมและชำระชีวิตเราให้บริสุทธิ์

การชำระให้บริสุทธิ์มีบทบาทในพลัปลาของพระเจ้าอย่างไร?

“และเจ้าจงเจิมแท่นบูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา และบรรดาภาชนะประจำแท่นบูชานั้น และชำระแท่นบูชานั้นให้บริสุทธิ์ และแท่นบูชานั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด และเจ้าจงเจิมอ่างทั้งพานรองอ่าง และชำระอ่างทั้งพานรองอ่างนั้นให้บริสุทธิ์ และเจ้าจงนำเครื่องยศบริสุทธิ์สวมให้อาโรน และเจิมเขาและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต” อพยพ 40:10, 11, 13

- ก. _____ อาโรนชำระตนเองให้บริสุทธิ์
- ข. _____ อาโรนชำระแท่นบูชาและอ่างให้บริสุทธิ์
- ค. _____ พระเจ้าทรงชำระทั้งแท่นบูชา อ่าง และอาโรนให้บริสุทธิ์

เมื่อพระเจ้าเริ่มกระบวนการของการชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งแรกที่พระองค์ทำก่อนที่พิธีต่างๆ นั้นจะเข้ามามีบทบาทในการชำระนี้ก็คือการแยกอุปกรณ์และปุโรหิตเพื่อพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ ก่อนที่จะถวายเครื่องบูชาในพลัปลา พระเจ้าได้ทรงชำระแท่นบูชาให้บริสุทธิ์เพื่อพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้ และเป็นเรื่อง

สำคัญที่จะต้องสังเกตว่าพระเจ้าชำระอาโรรนให้บริสุทธิ์เณกเช่นกับที่ทรงชำระแท่นบูชาให้บริสุทธิ์ นั้น
เป็นงานของพระเจ้าที่ทรงปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบ จากประเด็นนั่นเอง พลัปลาและปุโรหิตได้แยกออก
จากกันเพื่อพิธีอันศักดิ์สิทธิ์

พระเยซูชำระเราให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร?

“แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่านเป็นคนอย่างนั้น แต่ท่านได้รับทรงชำระแล้ว และได้ทรงแยก
ตั้งท่านไว้แล้ว แต่พระวิญญาณของพระเจ้าของเราได้ทรงตั้งท่านให้เป็นผู้ชอบธรรมในพระนาม
ของพระเยซูเจ้า” 1 โครินธ์ 6:11

- ก. _____ การชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นผลลัพธ์ของความชอบธรรม
- ข. _____ พระเยซูเป็นผู้กระทำความชอบธรรม แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ชำระให้
บริสุทธิ์
- ค. _____ การชะล้าง การชำระให้บริสุทธิ์ และการทำให้ชอบธรรมล้วนแล้วแต่เกิดมา
จากพระเจ้า

ผู้ที่ได้รับการชำระล้างจากความบาป ผู้ที่ได้รับการชะล้างด้วยโลหิตของพระเยซู ผู้ที่ได้ยืนอยู่
เพื่อการชำระให้บริสุทธิ์และได้รับการอภัยจากสายพระเนตรของพระเจ้า ก็ถือว่าได้รับการชำระให้
บริสุทธิ์แล้ว เมื่อเราได้รับการชำระและชะล้างให้บริสุทธิ์แล้ว นั้นหมายความว่าเราได้ถูกแยกออกเพื่อ
การทำงานที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูเรา ไม่ใช่จากเสื้อผ้าสกปรกแปดเปื้อนไป
ด้วยบาป แต่เป็นการสวมเสื้อผ้าของความชอบธรรมอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ เราได้รับการประกาศว่า
เราได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วเพื่อแยกออกมาจากความบาปสำหรับความบริสุทธิ์ เหมือนกับที่เราได้รับ
การประกาศว่าชอบธรรม หรือรับการให้อภัยจากความผิดบาปของเรา เรานั้นถูกประกาศว่าได้รับการ
ชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ด้วยเหตุนี้โจรที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนได้รับทั้งความชอบธรรมและถูกชำระให้
บริสุทธิ์ เพราะว่าเขาได้ถูกแยกออกมาเพื่อความบริสุทธิ์ การที่จะเข้าใจมาตลอดว่าเปาโลนั้นได้ให้การ
ชำระล้างให้บริสุทธิ์มาก่อนที่จะได้รับความชอบธรรม เราควรจะทำให้แน่ใจว่าขั้นตอนทั้งสองนั้นเป็น
ส่วนหนึ่งของขั้นตอนการไถ่ให้รอด

พระเจ้าทรงตรัสว่าอย่างไรเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับการอภัย?

“เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความผิดบาปของเขา และให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนที่ทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้วโดยความเชื่อในเรา” กิจการ 26:18

- ก. _____ การชำระให้บริสุทธิ์ใช้ระยะเวลาอันยาวนาน
- ข. _____ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นผลลัพธ์จากการได้รับความรอด
- ค. _____ การให้อภัยและการชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นพร้อมกัน

เมื่อพระเยซูตรัสกับเปาโลในระหว่างทางสู่เมืองดามัสกัสนั้น พระองค์ทรงตรัสว่าภารกิจของพระองค์คือการนำคนต่างชาติให้ได้รับการอภัยจากบาปและนำพวกเขาสู่ความรอด ถ้าคนต่างชาติหันกลับจากซาตานไปหาพระเจ้า เขาจะได้รับการเรียกว่าถูกชำระให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อในพระคริสต์ (ความเชื่อเช่นเดียวกับที่จะทำให้พวกเขาชอบธรรม) เช่นเดียวกับการให้อภัยบาปเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์โดยความเชื่อในชีวิตและความตายของพระคริสต์เท่านั้น ดังนั้นแล้วการชำระให้บริสุทธิ์เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์โดยความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น ทั้งความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์นั้นได้รับมาจากความเชื่อ เพราะว่าทั้งสองสิ่งนี้เป็นการกระทำมาจากพระเจ้าและพลังไหลจากพระคุณของพระเจ้า และเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจว่าทั้งความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์นั้นจำเป็นในการไถ่ให้รอด พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าความชอบธรรมนั้นช่วยให้รอด ขณะที่การชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นผลลัพธ์ตามมาจากการได้รับความรอด

เช่นเดียวกับความชอบธรรมที่ได้รับการประกาศโดยพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการชำระให้บริสุทธิ์คือการประกาศโดยพระเจ้าในช่วงเวลาเดียวกัน เรานั้นถูกแบ่งแยกออกเพื่อความบริสุทธิ์ และพระเจ้าทอดพระเนตรเราผ่านลักษณะที่บริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ โดยทางนี้เราสามารถเชื่อมั่นได้ว่าเราได้รับความรอดแล้ว หลายคนมักจะกล่าวว่าความเข้าใจของพระกิตติคุณข่าวประเสริฐนี้ทำให้เรามั่นใจว่าเรารอด แต่แท้ที่จริงแล้วไม่ได้เป็นแบบนั้น เมื่อใจยอมจำนนและพวกเราสวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์เราก็มีสันติสุขและความมั่นใจที่แท้จริงขณะที่เราเติบโตในพระคริสต์ขึ้นเรื่อยๆ

บทที่ 12

เรื่อง ประสบการณ์การชำระให้บริสุทธิ์

สิ่งที่เราเรียนรู้จากบทที่ 11 ซึ่งเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์นั้นไม่ใช่ความเข้าใจธรรมดาๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่เล่นเข้ามาในสมองของเรา ในบทนี้เราจะประเมินมุมมองที่สองเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ที่เราหลายคนอาจจะคุ้นเคยมากกว่า หลายๆ ครั้งที่เราคิดว่าการชำระให้บริสุทธิ์เป็นขั้นตอนเมื่อเรากำลังเจริญเติบโตในด้านการดำเนินชีวิตกับพระคริสต์ในแต่ละวันหลังจากที่เราได้รับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเราจะเรียนรู้เกี่ยวกับมุมมองนี้ในบทนี้

พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราคืออะไร?

“พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ เราขอวิงวอนและเตือนสติท่านในพระเยซูเจ้าว่า ท่านได้เรียนจากเราแล้วว่าควรจะประพฤติอย่างไร จึงจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้า ขอให้ท่านประพฤติอย่างนั้นยิ่งขึ้นไป...เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์” 1 เธสะโลนิกา 4:1,3

- ก. _____ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
- ข. _____ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น
- ค. _____ เปาโลไม่มีความสนใจในการชำระให้บริสุทธิ์

แท้จริงแล้วเปาโลเป็นห่วงว่าสมาชิกโบสถ์ที่เขาก่อตั้งว่าพวกเขาจะไม่เพียงหยุดการเป็นคริสเตียนอย่างที่เขาเป็นตั้งแต่แรกเริ่ม แต่เติบโตและพัฒนาลักษณะของคริสเตียนให้แข็งแกร่งขึ้น นี่เป็นมุมมองการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของการชำระให้บริสุทธิ์ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อที่จะให้เราได้เข้าใจพระประสงค์ของเจ้ามากยิ่งขึ้นและลักษณะนิสัยของเราก็จะเติบโตไปในทิศทางที่ถูกต้องอีกด้วย

เราเติบโตอย่างไร?

“แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า” 2 โครินธ์ 3:18

- ก. _____ เราเติบโตจากการพยายามให้มากขึ้น
- ข. _____ การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ยาก
- ค. _____ เราจะเป็นเหมือนพระเยซูจากการแลดูสง่าราศีของพระองค์

ขณะที่เราใช้เวลากับองค์พระผู้เป็นเจ้าเราจะเห็นสง่าราศีของพระองค์มากยิ่งขึ้น และลักษณะนิสัยของเราจะกลายเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น ชีวิตของเราจะสะท้อนความบริสุทธิ์ของพระองค์ เมื่อเราใช้เวลาของเราในการสถิตอยู่ของพระเจ้า การชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่การพยายามให้มากขึ้น เพื่อที่จะเป็นผู้ชอบธรรม แต่เป็นการที่ใช้เวลาอันมีค่ากับพระเยซูผ่านการศีกษาพระคัมภีร์ อธิษฐาน และตั้งใจจดจ่อเพื่อที่เราสามารถจะให้พระเยซูเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นเหมือนอย่างพระองค์ การชำระให้บริสุทธิ์คือการอนุญาตให้พระวิญญาณบริสุทธิ์มีส่วนร่วมในการควบคุมชีวิตและการตัดสินใจของเรา เพื่อที่พระองค์จะสามารถสำแดงการอัศจรรย์ของการใช้ชีวิตอย่างบริสุทธิ์ในเรา ที่ซึ่งก่อนหน้านี้เน้นการให้ตนเองเป็นศูนย์กลางได้ทำให้เราเป็นคนเห็นแก่ตัว ตัดสินใจทำบาป แต่บัดนี้เมื่อเราให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นศูนย์กลางแล้ว เราก็จะไม่เห็นแก่ตัวและเลือกที่จะทำตามพระเจ้า

“ในทุกขั้นตอนของการพัฒนาชีวิตของเราอาจสมบูรณ์เต็มที่ได้ ถึง กระนั้นก็ตามหากพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราสัมฤทธิ์ผล ก็จะมีการ พัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ” (หนังสืออุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์ หน้า 40) “การชำระให้บริสุทธิ์คือขั้นตอนของความบริสุทธิ์ โดยทั้งมีและไม่มี ความบริสุทธิ์ และโดยปราศจากความบริสุทธิ์ของพระองค์แล้ว ไม่ใช่แค่ในรูปแบบแต่เป็นในความจริง” (หนังสือ Our High Calling หน้า 214) เป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะรู้ว่าเราไม่ได้เติบโตเข้าไปในการชำระให้บริสุทธิ์ เราเติบโตในการชำระให้บริสุทธิ์ จากขั้นตอนการชำระให้บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนจิตใจของเรา เราได้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในการเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์ประจำวันของเปาโลคืออะไร?

“ข้าพเจ้าตายทุกวัน” 1 โครินธ์ 15:31

“การชำระให้บริสุทธิ์ของเปาโลคือการต่อต้านกับตนเอง ท่านเปาโลกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าตายทุกวัน’ ความประสงค์และความปรารถนาของเขานumerous วันขัดแย้งกับหน้าที่และพระประสงค์ของพระเจ้า แทนที่จะเอนเอียงไปตามความปรารถนาของตนเอง เขากลับทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยการนำธรรมชาติของเขาเองตริ้งไว้ที่กางเขน” (หนังสือ คำพยาน เล่มที่ 4 หน้า 299) ธรรมชาติของการล้มลงในความบาปของมนุษย์ไม่ได้หายไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเกิดขึ้น และประสบการณ์การชำระให้บริสุทธิ์คือการวางธรรมชาตินั้น ที่มีความปรารถนาที่เห็นแก่ตัว ให้ตายในทุกๆ วัน บางทีเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะจำไว้ว่าความปรารถนาทางธรรมชาติและการเอนเอียงให้ทำล้วนแล้วแต่เป็นการทดลอง ไม่ใช่ความบาป ถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะอยู่ในตัวเราตั้งแต่เกิดจนตาย มีเส้นขีดกันง่ายๆ ในการได้รับความรอด นั่นก็คือเราจะต้องตายจากความปรารถนาในธรรมชาติของเราทุกวัน แล้วเราจะมี ความมั่นใจในการทรงไถ่ให้รอด ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เข้าใจหลักศาสนาอย่างอื่นอย่างสมบูรณ์ ในทุกๆ วัน เราจะต้องตริ้งธรรมชาติความเห็นแก่ตัวของเราไว้กับความมุ่งมั่นกับองค์พระผู้เป็นเจ้า การกระทำที่ไม่เชื่อฟังและเห็นแก่ตัวไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของการชำระให้บริสุทธิ์ และสิ่งเหล่านั้นควรจะได้รับ การปฏิเสธในทุกๆ วัน เพื่อที่เราจะได้รับประสบการณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง

เราจะใช้ชีวิตที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วอย่างไร?

“ข้าพเจ้าถูกตริ้งไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20

- ก. _____ การชำระให้บริสุทธิ์คือการที่พระคริสต์อยู่ในข้าพเจ้า
- ข. _____ การชำระให้บริสุทธิ์คือการตริ้งธรรมชาติเดิมไว้
- ค. _____ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าครึ่งหนึ่งและเป็นหน้าที่ของพระคริสต์ครึ่งหนึ่ง

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

แน่นอนอยู่แล้วว่าเป็นสิ่งที่ซับซ้อนที่จะเข้าใจว่าการชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่การทำความดีของเราหรือเป็นการที่เรามีส่วนกับพระคุณของพระเจ้า การชำระให้บริสุทธิ์คือการทำงานของพระเจ้าตั้งแต่แรกเริ่มจนจบ เป็นพระคุณของพระองค์ ฤทธานุภาพของพระองค์ ความชอบธรรมของพระองค์ สิ่งทั้งหมดนี้มีส่วนต่อการเป็นสาวกที่พร้อมกระทำตามน้ำพระทัย หน้าที่ของเราคือการวางความต้องการของเราไว้ในการดูแลของพระเจ้าและการทำสิ่งที่อนุญาตให้พระคุณของพระเจ้าไหลล้นผ่านเรา อะไรคือเคล็ดลับของความสำเร็จ?

“พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะสำแดงให้คนต่างชาติรู้ว่า อะไรเป็นความมั่งคั่งของสง่าราศีแห่งข้อถกเถียงนี้คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสง่าราศี” โคโลสี 1:27

_____ จริง _____ เท็จ การทรงสถิตของพระคริสต์ในเราคือความหวังเดียวสู่ความสำเร็จ

หนทางเดียวที่เราจะสามารถมีประสบการณ์การชำระให้บริสุทธิ์ที่แท้จริงคือการขอให้พระคริสต์สถิตอยู่กับเราผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกๆ วันของเรา เราเรียกกว่าเป็นสิ่งลึกลับเพราะว่ามีเพียงไม่กี่คนในโลก แม้จะเป็นคนท่ามกลางคริสเตียนก็ตาม ที่จะมีประสบการณ์เช่นนี้ในชีวิตประจำวันของเขาเอง เราไม่สามารถอธิบายว่าสิ่งนี้ทำงานอย่างไร แต่เราสามารถสัมผัสได้โดยการมีประสบการณ์ และสิ่งนั้นจะสร้างความแตกต่างระหว่างชัยชนะและความพ่ายแพ้ในชีวิตของเรา

บทสรุป มีสองส่วนเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ ส่วนแรกคือการได้รับการประกาศว่าได้รับการอภัยและได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ส่วนที่สองคือ ได้รับการประกาศว่าบริสุทธิ์และเติบโตในความบริสุทธิ์ ซึ่งส่วนแรกจะเกี่ยวข้องกับการประกาศและส่วนที่สองคือการได้มีประสบการณ์ส่วนตัว เป็นสิ่งไม่ถูกต้องที่จะกล่าวว่าการชำระให้บริสุทธิ์เป็นส่วนสำคัญทั้งหมดของความรอด เพราะนั่นคือเมื่อพระเจ้าประกาศให้ข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรมในขณะที่การชำระให้บริสุทธิ์เป็นเรื่องรองลงมา เพราะนั่นเป็นส่วนของข้าพเจ้า

สำหรับส่วนของความชอบธรรมนั้น หน้าที่ของเราคือการเชื่อในพระเจ้า และเลือกที่จะรับใช้พระองค์ ยอมจำนนทุกสิ่งให้พระองค์เป็นผู้ควบคุม และสารภาพบาปผิดของเรา เป็นหน้าที่ของพระ

เจ้าในการให้อภัยเรา นับความชอบธรรมของเรา ชำระเราจากเลื้อยคลุมสกปรกที่เราสวมใส่มาตลอดหลายปีที่ผ่านมา และเพื่อสร้างบุคคลใหม่ที่แตกต่างทั้งคุณค่าและความปรารถนาจาก “คนเก่า”

ในส่วนของการชำระให้บริสุทธิ์ หน้าที่ของเราคือการทำตามพระบัญญัติของพระเจ้า ยอมจำนนธรรมชาติที่ลึกลงในความบาปแสนจะอ่อนแอของเราให้พระองค์ในทุกๆ วัน และกระทำการต่างๆ ที่พระเจ้าสำแดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ในชีวิตของเราต่อไป เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะรับเราให้บริสุทธิ์เพื่อจะสถิตในเราเสมอ เพื่อให้อำนาจเรากับสิ่งที่เราได้เลือก และเพื่อให้ความสามารถและกำลังในการเชื่อฟังพระองค์ในทุกๆ ด้านที่พระองค์ให้เราเชื่อฟัง สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงบัญชา พระองค์จะทรงช่วยเหลือ การชำระให้บริสุทธิ์จะต้องผ่านทางความเชื่อเพียงเท่านั้น ซึ่งเหมือนกันกับความชอบธรรมที่ไม่ใช้ความเชื่อรวมกับการลงมือทำ

กลายเป็นสิ่งที่ค่อนข้างนิยมที่จะกล่าวว่าการชำระให้บริสุทธิ์คือผลมาจากพระกิตติคุณข่าวประเสริฐของพระเจ้า หรืออีกนัยหนึ่งคือ เราได้รับความรอดจากความชอบธรรมเพียงอย่างเดียว และการชำระให้บริสุทธิ์คือผลผลิตของพลัมจากการได้รับความรอด เมื่อใดก็ตามที่การทรงไถ่สำเร็จ “คืบหน้า” แล้ว ขั้นตอนการชำระให้บริสุทธิ์ก็ดำเนินต่อไปตลอดชีวิตของเราที่เหลืออยู่ ซึ่งความเชื่อนี้ไม่ได้ตรงกับ 2 เธสะโลนิกา 2:13 “พระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เริ่มแรกให้ถึงที่รอด โดยพระวิญญาณทรงชำระตั้งท่านไว้ให้บริสุทธิ์ และโดยท่านได้เชื่อความจริง” ในข้อความนี้ไม่ได้พูดถึงการได้รับความรอดจากความชอบธรรมแม้แต่น้อย การชำระให้บริสุทธิ์และความเชื่อคือสิ่งที่จำเป็นสำหรับการไถ่ให้รอด เราได้รับความรอดผ่านการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเศร้าเมื่อการวายพระชนม์ของพระคริสต์และการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกแยกออกจากกัน สิ่งนี้ก็เพื่อ(จากการอ้างบางแห่ง) ที่เราจะได้รับความชอบธรรมผ่านการงานของพระคริสต์และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความชอบธรรมจึงไม่ใช่สิ่งที่มีความสำคัญมากกว่าการชำระให้บริสุทธิ์เลย

การชำระให้บริสุทธิ์เป็นส่วนสำคัญของการช่วยให้รอด เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการไถ่ให้รอด ไม่ใช่เพียงแค่ผลผลิตจากการไถ่ หาก(จากการอ้างบางแห่ง) การชำระให้บริสุทธิ์เป็นผลผลิตเพียงอย่างเดียวของพระกิตติคุณข่าวประเสริฐแล้วก็คงไม่จำเป็นสำหรับความรอดอีกต่อไป เป็นสิ่งที่ดีที่จะมี และท้ายที่สุดสิ่งนั้นจะมา แต่ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่จะได้รับความรอด ง่ายๆ เลยก็คือว่าบางคนเชื่อว่า

ความชอบธรรมช่วยชีวิต แต่การชำระให้บริสุทธิ์ไม่ได้มีส่วนช่วย แต่หากการชำระให้บริสุทธิ์เป็นส่วน
หนึ่งของขั้นตอนการไถ่ให้รอดกว่าที่จะเป็นผลผลิตของการไถ่ให้รอด ความบริสุทธิ์เป็นสิ่งสำคัญ
สำหรับการไถ่ให้รอดและเพื่อรักษาความสัมพันธ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้า การตายต่อตนทุกวันไม่ใช่เป็น
ความหวังสำหรับผลของความรอด ทว่าเป็นส่วนสำคัญของการทรงไถ่ให้รอด ไม่ได้เป็นสิ่งที่ตามมาที
หลัง

ปราศจากความบริสุทธิ์แล้วเราจะไม่เห็นพระเจ้า การชำระให้บริสุทธิ์คือการประกาศถึงความ
บริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์และประสบการณ์ความบริสุทธิ์ หากเราไม่ได้กำลังใช้ชีวิตที่ชำระให้บริสุทธิ์แล้ว
นั้น เราไม่ได้รับความรอด การที่จะคิดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ให้เป็นเพียงผลของความรอดหมายความว่า
ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อความรอด เราสามารถได้รับความรอดโดยปราศจากการมีประสบการณ์อย่าง
เต็มที่เกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ แต่พระคำของพระเจ้าบอกกับเราว่าการชำระให้บริสุทธิ์เป็นส่วน
สำคัญต่อขั้นตอนการช่วยให้รอด ความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์ต่างเป็นหนึ่งเดียวกันใน
ขั้นตอนการได้รับความรอด การที่จะแยกทั้งสองสิ่งและการเอาส่วนใดส่วนหนึ่งให้มีความสำคัญ
มากกว่าการไถ่ให้รอดถือเป็นการละเมิดต่อพระกิตติคุณข่าวประเสริฐ

พระกิตติคุณข่าวประเสริฐที่ชำระให้บริสุทธิ์คือส่วนรองลงมาจากความชอบธรรมที่น่าข้อสรุป
ที่ว่าความบาปบางอย่างสามารถเกิดขึ้นได้กับประสบการณ์ได้รับความรอด แต่พระคัมภีร์สั่งสอนเราว่า
ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า(อิสยาห์ 59:2) เมื่อความบาปได้รับการเลืยงดู ซาตานก็จะควบคุม
จิตใจและพระวิญญาณของพระเจ้าย่จะถูกให้ขับออกไป เราจะทราบได้อย่างไรว่าเราอยู่ในความรอด
ขณะที่เรายังมีการทำบาปอยู่? การหลงตัวเองและการเข้าข้างตนเองเป็นองค์ประกอบหลักที่ซาตานใช้
หลอกลวงเราให้รู้สึกถึงความปลอดภัยจอมปลอม เพียงเมื่อความบาปของเราถูกสารภาพต่อพระเจ้า
เท่านั้นเราจึงจะได้รับการยอมรับโดยพระเจ้า บางคนอาจจะรู้สึกว่บทเรียนนี้เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับ
พระกิตติคุณข่าวประเสริฐที่น่าท้อใจมาก เมื่อเราพบตัวเองจมอยู่กับการทำบาปบ่อยครั้งไป เราจะมา
ศึกษาเพิ่มมากขึ้นในบทสุดท้ายของการศึกษา

ข้าพเจ้าอยากจะแนะนำถึงสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ส่วนตัวเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับ
ขั้นตอนความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์ “เป็นหน้าที่ของท่านที่ให่ยกความปรารถนาของท่านสู่
น้ำพระทัยของพระเจ้า และเมื่อท่านกระทำสิ่งนี้ พระเจ้าจะรับทันทีทันใด และจะทำงานในตัวของ

ท่านตามน้ำพระทัยและตามความพึงพอใจของพระองค์ ธรรมชาติของท่านทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การ
ทรงนำของจิตวิญญาณของพระคริสต์ และแม้กระทั่งความคิดของท่านเองก็จะขึ้นอยู่กับพระองค์ ท่าน
ไม่สามารถควบคุมแรงกระตุ้นของท่าน อารมณ์ของท่าน อย่างที่ท่านเองต้องการ แต่ท่านสามารถ
ควบคุมความปรารถนาและท่านสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในชีวิตของท่านเอง ด้วยการ
มอบความปรารถนาของท่านกับพระคริสต์แล้ว ชีวิตของท่านจะได้รับการดูแลโดยพระคริสต์ และเป็น
มิตรกับอำนาจซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจและอำนาจใดๆ อื่น” (หนังสือคำพยาน เล่มที่ 5 หน้า 514)
ถึงแม้ว่าจะเป็นการยากที่จะเข้าใจเชิงศาสนา เราสามารถกระทำสิ่งนี้ได้ เราสามารถเอาความ
ปรารถนาของเราให้พระเยซู เราสามารถอนุญาตให้พระองค์มีส่วนควบคุมชีวิตของเรา เราสามารถ
อนุญาตให้พระองค์กระทำสิ่งดีในเรา แค่ว่าหนทางนี้เท่านั้นที่เราจะมีพลังเหนือธรรมชาติที่ลึกลงใน
ความบาปของเราและซาตาน หากเรามอบความปรารถนาของเราให้องค์พระเยซูทุกวัน เราจะมีพลัง
เกินกว่าที่ความสามารถของเราจะอธิบายได้และเราไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาในข่าวประเสริฐ
พระกิตติคุณเท็จที่ให้ความมั่นใจเท็จเกี่ยวกับความรอด หนทางของพระเจ้าดีกว่าทางของมนุษย์เสมอ
ขอให้ข่าวประเสริฐพระกิตติคุณของอับราฮัม พระเยซู และเปาโลเป็นข่าวประเสริฐพระกิตติคุณ
เดียวกับเราในวันนี้

บทที่ 13

เรื่อง ความสมบูรณ์แบบเป็นไปได้จริงหรือ

คำว่าความสมบูรณ์แบบซึ่งเป็นคำที่รบกวนใจมาก แท้จริงแล้วคำนี้มีความหมายว่าอย่างไร? แล้วไม่ได้หมายความว่าอย่างไร? บางคนเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ส่งผลไม่ดีต่อจิตวิญญาณในการเน้นของเรื่องความบูรณ์แบบนี้ แต่อาจเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่เราไม่ได้ให้คำจำกัดความอย่างรอบคอบ ให้เรามองลึกเข้าไปในเรื่องที่เราต้องหลีกเลี่ยงเพื่อเห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่ากลัวจริงๆ อย่างที่เป็น ความสมบูรณ์แบบมีความหมายที่แตกต่างด้วยกันสี่ความหมาย นั้นอาจจะเป็นส่วนหนึ่งการเข้าใจผิดของความหมายของคำนี้

พระเจ้าให้คำอธิบายว่าอย่างไร?

“เพราะว่า เราคือพระเยโฮวาห์ที่ไม่มีผันแปร” มาลาคีย์ 3:6

_____ถูก _____ผิด พระเจ้านั้นมีการแปรเปลี่ยนเป็นครั้งเป็นคราว

มีแค่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะอธิบายออกมาในรูปแบบนี้ได้ พระเจ้าเท่านั้นที่ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับความคิดและการกระทำให้ขึ้นอยู่กับข้อมูลใหม่ เนื่องจากพระเจ้ารู้ทุกอย่างทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ไม่มีความเป็นไปได้เลยที่พระองค์จะแปลกใจกับสิ่งใหม่ๆ ไม่มีการสร้างสิ่งมีชีวิตรวมถึงทูตสวรรค์ที่จะสามารถอธิบายได้ด้วยวิธีนี้เพราะทุกคนอาจจะได้รับข้อมูลใหม่ซึ่งจะเปลี่ยนความคิดและการกระทำของตน ซึ่งการขาดข้อมูลที่ชัดเจนจะนำไปสู่ข้อสรุปที่ไม่แน่ชัดและผิดพลาด

พระเยซูให้คำอธิบายว่าอย่างไร?

“พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อๆ ไปเป็นนิจกาล”
ฮีบรู 13:8

_____ถูก _____ผิด พระเยซูนั้นมีการแปรเปลี่ยนเป็นครั้งเป็นคราว

เนื่องจากพระเยซูได้อธิบายความสมบูรณ์แบบในลักษณะเดียวกับพระเจ้านั้น เป็นเรื่องที่เราเห็นได้แน่ชัดว่าพระองค์ได้แบ่งปันคุณลักษณะที่พิเศษนี้ของพระเจ้า และนี่คือความสมบูรณ์แบบที่แท้จริง

นั่นหมายความว่าจะไม่มีการเข้าใจผิดหรือการพิพากษาผิดซึ่งได้มาจากการที่ได้รับข้อมูลเท็จ มีคำที่พูดว่ามนุษย์ไม่สามารถที่จะได้รับความสมบูรณ์แบบ และนั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเพราะว่าความสมบูรณ์ที่แท้จริงคือพระเจ้าเท่านั้น และไม่สามารถหาความสมบูรณ์จากสิ่งอื่นได้อีก ดังนั้นความสมบูรณ์แบบที่แท้จริงจะไม่สามารถเป็นไปได้ในสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่ใช่ทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์ “ความสมบูรณ์ในรูปแบบทูตสวรรค์ได้ล้มลงในสวรรค์ ความสมบูรณ์แบบในรูปแบบมนุษย์ได้ล้มลงในสวนเอเดน” หนังสือ Our High Calling หน้า 45

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร?

“ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ในแบบพระฉายของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างเขาขึ้นในแบบพระฉายของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง และพระเจ้าทอดพระเนตรบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก” ปฐมกาล 1:27, 31

- ก. _____ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาโดยปราศจากความสมบูรณ์แบบ
- ข. _____ มนุษย์อยู่ในขั้นที่ต้องได้รับการพัฒนา
- ค. _____ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาตามพระฉายาลักษณะของพระเจ้า ซึ่งเป็นฉายาลักษณะที่ดี

พระเจ้าทรงสร้างอดัมและเอวาให้สมบูรณ์แบบอย่างที่จะเป็นไปได้ในความเป็นมนุษย์ พระองค์สร้างมนุษยชาติตามพระฉายาลักษณะของพระองค์ ให้เป็นไปได้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งนั่นเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบ ธรรมชาติของมนุษย์นั้นสมบูรณ์แบบอย่างหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าและอย่างอื่นในการทรงสร้างด้วย จิตใจและร่างกายของพระองค์ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พระองค์ไม่จำเป็นต้องต่อสู้กับความบาดหมางของอารมณ์และความรู้สึก แรงกระตุ้นและแรงขับเคลื่อนของพระองค์นั้นสมดุลกันและเห็นพ้องกันกับบัญญัติของพระเจ้าอีกด้วย ทุกอย่างทำงานอย่างเหมาะสมถูกต้อง

สิ่งใดจะเกิดขึ้นกับเราเมื่อเราเป็นขึ้นมาจากความตาย?

“การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งที่หว่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื้อยเน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะไม่รู้จักเปื้อยเน่า ในช่วงเวลาเดียว ในพริบตา เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่ามีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื้อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูก

เปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะว่าสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะ
‘ไม่รู้ตาย’ 1 โครินธ์ 15:42, 52, 53

- ก. _____ เราได้รับชีวิตนิรันดร์ในการเป็นขึ้นมาจากความตาย
- ข. _____ เราได้รับชีวิตนิรันดร์ในพริบตาเดียว
- ค. _____ เราได้รับชีวิตนิรันดร์เมื่อเราตาย

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

เมื่อวันแห่งการเสด็จกลับมาครั้งที่สองนั้นมาถึง ธรรมชาติความบาปของมนุษย์จะได้รับการ
เปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า เราจะฟื้นขึ้นอย่างไม่เน่าเปื่อยและกลายเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบ
หลังจากช่วงเวลานั้นธรรมชาติของความบาปในตัวเราจะไม่มีอีกต่อไป ดังนั้นธรรมชาติความสมบูรณ์
แบบที่มีส่วนในการกำจัดทดลองที่อยู่ภายในตัวของเรานั้นจะเกิดขึ้นเฉพาะช่วงเวลาของการเสด็จ
กลับมาครั้งที่สองของพระเยซูเท่านั้น เราไม่สามารถที่ประสบพบกับความสมบูรณ์แบบนี้ได้ก่อนหน้า
เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น

พระเจ้าทรงเรียกร้องขอพื้นที่ในหัวใจของเราเท่าไร?

พระเยซูทรงตอบเขาวา “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า และ
ด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า” มัทธิว 22:37

_____ ถูก _____ ผิด พระเจ้าทรงเรียกร้องทั้งหัวใจและจิตใจของเรา

ตั้งแต่ช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลง เมื่อเราได้ให้ชีวิตเรายอมจำนนต่อพระเยซูคริสต์ เมื่อนั้น
เราได้ถูกนับว่าเป็นผู้สมบูรณ์ในพระคริสต์แล้ว สิ่งหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงเรียกขอต่อเราในขั้นตอนของ
การเปลี่ยนแปลงนี้คือ ทั้งสุดหัวใจของเรา พระองค์จะไม่รับเอาหัวใจที่ทั้งสองจิตสองใจที่รักทั้ง
พระองค์และไม่ยอมละทิ้งโลกนี้ไป เงื่อนไขเดียวที่เราจะได้รับความรอดคือการรักพระเจ้าด้วยสุดจิต
สุดใจของเรา ซึ่งพระองค์ไม่ได้ต้องการสิ่งอื่นใดเลย ถึงแม้ว่านั่นจะเป็นก้าวแรกของการเดินไปในทาง
ของพระเยซูก็ตาม พระองค์ทรงรับเอาการยอมจำนนของอุปนิสัยเราและเราถูกนับว่าได้รับความ
สมบูรณ์แบบในพระคริสต์

พืชทั้งหลายเจริญเติบโตในขั้นตอนนี้ได้อย่างไร?

“เพราะว่าแผ่นดินเองทำให้พืชงอกจำเริญเป็นลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มีเมล็ด
ข้าวเต็มรวง” มาระโก 4:28

_____ถูก _____ ผิด ใบหญ้านั้นก็สำคัญเท่ากับผลที่สูงงอมแล้ว

ถึงแม้ว่าพืชนั้นจะยังไม่เติบโตเต็มที่ในระหว่างที่เป็นหญ้าเขียวอ่อนๆ ซึ่งกำลังโผล่ออกมาจาก
พื้นดิน แต่หญ้าก็ไม่ได้สำคัญน้อยไปกว่าพืชที่เติบโตเต็มที่เลย หากปราศจากการเริ่มต้นของการเติบโต
ก็จะเป็นการเก็บเกี่ยว ต้นหญ้าอ่อนๆ นั้นเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบเพราะว่ามันเป็นสิ่งที่รู้แน่ชัดว่าจะเป็น
อย่างไรต่อไป ในแต่ละขั้นตอนของการเติบโต พืชอาจสมบูรณ์แบบในแต่ละระยะการเติบโตเพื่อจะ
เติบโตเต็มที่ ในทำนองเดียวกันเมื่อเรายอมจำนนอุปนิสัยของเราต่อพระเจ้า ในเวลานั้นเองเป็นการ
ยอมจำนนที่สมบูรณ์แบบด้วยความรู้ที่มีอยู่ในตัวเรา เรายอมมอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่พระเจ้าเพราะว่า
เข้าใจในตัวเรา และแผนการของพระเจ้า ในเวลานั้นพระเจ้าจะรับเอาการยอมจำนนอย่างแท้จริงของ
เราซึ่งเรานั้นได้เข้าใจตัวตนที่แท้จริงของเรา ดังนั้นการยอมจำนนของเราสมบูรณ์แบบเพราะว่าพระเจ้า
ได้นับเราว่าสมบูรณ์แบบแล้ว อนึ่งสิ่งนี้คือความต้องการสำหรับการไถ่ให้รอดเท่านั้น ทั้งตั้งแต่นั้น
หรือว่าในอนาคต พระเจ้าไม่ได้ต้องการสติปัญญา การมีความรู้ หรือการมีชีวิตยืนยาว ซึ่งจะเห็นได้จาก
เรื่องราวของโจรที่ถูกตรึงบนกางเขน

พระเจ้าได้เตรียมแผนการอะไรไว้ให้กับเรา?

“จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึง
พระบุตรของพระเจ้า จนกว่าจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์”
เอเฟซัส 4:13

- ก. _____ พระเจ้าไม่ได้สนใจไม่ว่าเราจะเติบโตหรือไม่ก็ตาม
- ข. _____ พระเจ้าคาดหวังให้เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่
- ค. _____ เราไม่สามารถที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้

พระเจ้าทรงนับว่าเรานั้นสมบูรณ์แบบแล้วในช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเมตตาให้เวลาเราในการ
เรียนรู้และพัฒนา พระองค์ทรงต้องการให้เราเติบโตอย่างแท้จริง ถึงขั้นที่พระเจ้าตรัสว่าเรานั้นเติบโต
จนสูงที่สุดในความบริบูรณ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้าประเสริฐพระกิตติคุณเป็นพลังอำนาจที่น่าเกรงขามที่
ต้องการที่จะแบ่งปันให้เรา เพื่อที่จะนำเราให้อยู่สูงที่สุดอย่างที่เราจินตนาการไม่ถึง อุปนิสัยที่สมบูรณ์

เป็นเพียงการรอให้สุกงอมและพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว เรากลายเป็นผู้ที่เติบโตในพระคริสต์เมื่อเรานั้น
ไม่ได้เลือกที่จะทำบาปเพื่อต่อต้านพระเจ้าอีกต่อไป ถ้าพระเยซูทรงดำเนินชีวิตภายในตัวเราผ่าน
ขั้นตอนของความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว พระองค์ทรงควบคุมชีวิตของเรา เราก็จะไม่
บาปเพราะว่าพระคริสต์ไม่กระทำความบาป

พระเจ้าสามารถกระทำได้ในตัวเรา?

**“ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้นไม่กระทำความบาป เพราะเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่ในผู้นั้น และ
เขากระทำความบาปไม่ได้ เพราะว่าบังเกิดจากพระเจ้า” 1 ยอห์น 3:9**

- ก. _____ แผนการของพระเจ้าคือเรานั้นไม่ทำบาป
- ข. _____ พระเจ้ารู้ว่าความบาปบางอย่างนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้
- ค. _____ การเกิดใหม่ทำให้เราสามารถหยุดทำบาปได้

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

แนวคิดนี้สามารถแสดงออกได้ง่ายแต่ชัดเจน นั่นก็คือเมื่อรับพระคริสต์เข้ามาแล้ว ความบาปก็
ออกไป หรือในทางกลับกัน ความบาปเข้ามาแล้วพระคริสต์ออกไป เราไม่สามารถมีทั้งพระคริสต์และ
ความบาปให้มีอำนาจเหนือบังลังก์แห่งชีวิตในเวลาเดียวกันได้ พระคริสต์จะไม่ยอมรับจิตใจที่แบ่งออก
จากกัน อุปนิสัยที่เติบโตนั้นพระเยซูคริสต์เป็นผู้ที่ควบคุมทุกอย่างและเพราะฉะนั้นเราจะไม่ตัดสินใจใน
สิ่งที่ตรงกันข้าม เราเลือกที่จะไม่เป็นกบฏต่อพระเจ้าทั้งในความคิด คำพูดหรือการกระทำ บัดนี้เราจด
จ่ออยู่เพียงแค่ว่าพระเจ้าสามารถกระทำได้ ไม่ใช่จดจ่อกับสิ่งใดที่เราไม่สามารถทำได้

ในการที่จะนิยามความสมบูรณ์แบบนั้นเราได้พบกับสองความหมายที่สำคัญสำหรับบทเรียน
ของเรา ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเราสามารถควบคุมได้ ถ้าเราเชื่อว่าการทำบาปนั้นเกิดมาจากการเลือกที่จะทำ
ดังนั้นเราก็เชื่อได้ว่าเราสามารถที่จะเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า เราสามารถเลือกที่ยอมจำนนและเลือกที่จะ
เติบโตอย่างสมบูรณ์แบบ เพราะว่าพระเยซูคริสต์ได้เตรียมพลังอำนาจสำหรับชัยชนะ ซึ่งเป็นอุป
ลักษณะที่เติบโตอย่างสมบูรณ์แบบเหมือนอย่างพระองค์ โดยพลังนี้พระองค์ประทานให้แก่คริสเตียน
ทุกคนที่ยอมจำนนต่อพระองค์

การเกิดใหม่ได้นำความสมบูรณ์แบบในพระคริสต์ เป็นสิ่งที่เพียงพอสำหรับการไถ่ให้รอด เราได้
ความรอดบนเงื่อนไขของการยอมจำนนทุกสิ่งอย่าง ปัญหาอยู่ที่ว่าเรานั้นขัดขวางความต้องการยอม

จำนนต่อพระคริสต์ พลังอำนาจของพระเยซูคริสต์นั้นไม่มีวันเปลี่ยน แต่การยอมจำนนของเราต่อพระองค์นั้นไม่หนักแน่นหรือคงที่พอ ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้เราหยุดชะงักและยุติ ดังนั้นเราควรจะให้พระเยซูคริสต์ควบคุมเราตลอดเวลา

โดยธรรมชาติแล้วเรานั้นเต็มไปด้วยบาปเสมอจนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้ง แต่เราสามารถตัดสินใจได้ว่าเราจะไม่หาทางเลือกอะไรมาขัดขวางต่อพระประสงค์ของพระเจ้า เราสามารถมีอุปนิสัยที่มีความบาปน้อยลงจากธรรมชาติที่เต็มไปด้วยความบาปของเรา หากพระเยซูคริสต์สามารถมีชัยต่อธรรมชาติที่ลึ้มลงในความบาปของพระองค์โดยผ่านทาง การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นฤทธิ์อำนาจเดียวกันก็จะอยู่ในเรา

บทที่ 14

เรื่อง ชัยชนะเหนือความบาป

ในขณะที่การเข้าใจความหมายของความสมบูรณ์แบบนั้นสำคัญมาก อาจจะเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าด้วยซ้ำในการหาความจริงจากในพระคัมภีร์ แนวทางการปฏิบัติจริง ว่าพระคัมภีร์ได้สัญญาอะไรบ้าง เป็นจุดที่เราจำเป็นต้องมีความเชื่อที่วางใจในพระเจ้าว่าจะเชื่อมั่นไม่ว่าพระเจ้าจะตรัสอะไรก็ตาม แม้ว่าสิ่งนั้นอาจจะเป็นไปได้เลย เรารู้มากพอสมควรเกี่ยวกับความอ่อนแอและความล้มเหลวของเรา สิ่งที่เราต้องการที่จะรู้คือพลังอำนาจของพระเจ้าและพระสัญญาของพระองค์

พระเยซูคริสต์สามารถกระทำได้?

“บัดนี้แต่พระองค์ทรงสามารถคุ้มครองรักษาท่านมิให้ล้มลง และทรงนำท่านให้ตั้งอยู่ เฉพาะสง่าราศีของพระองค์โดยปราศจากตำหนิและมีความร่ำเรืองยินดีอย่างเหลือล้น” ยูดา 1:24

- ก. _____ พระเยซูคริสต์ทรงคุ้มครองเราจากการล้มลงในความบาป
- ข. _____ พระเยซูคริสต์ไม่สามารถคุ้มครองเราได้จากความบาปทั้งหมด
- ค. _____ พระเยซูคริสต์นำให้เราปราศจากตำหนิภายในสง่าราศีของพระองค์

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

พระเยซูคริสต์สามารถช่วยเราให้รอดจากความบาปได้จริงหรือไม่? หรือว่าความบาปนั้นมีอำนาจกว่าพระคริสต์ ภายใต้แรงบรรดาลใจ ยูดาได้กล่าวไว้ว่าพระเยซูสามารถช่วยเราให้รอดจากความบาปได้จริงๆ ดังนั้นการล้มลงในความบาปไม่ใช่สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าในอดีตเรานั้นจะเคยทำบาปมากมายเพียงใดก็ตาม ถ้าพระเยซูสามารถช่วยเราได้จริงๆ แล้ว เหตุใดเราจึงไม่เปิดโอกาสให้พระองค์ได้สำแดงให้เราเห็นถึงพลังอำนาจของพระองค์กันเล่า?

เราสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน?

“ข้าพเจ้ากระทำได้ทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ฟิลิปปี 4:13

_____ ถูก _____ ผิด ข้าพเจ้าสามารถทำได้เกือบทุกสิ่งผ่านทางพระเยซูคริสต์

เราเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าจริงๆ หรือเปล่า ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนกระทำผ่านพระเยซูคริสต์
จริงหรือ? ชัยชนะเหนือความบาปนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้หรือ? จงสังเกตไว้ว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ล้วน
เป็นไปได้โดยผ่านทางการสถิตอยู่ของพระเยซูคริสต์ในตัวเราเท่านั้น ผ่านขั้นตอนของความชอบธรรม
และการชำระให้บริสุทธิ์

สิ่งใดอีกที่พระเจ้าสัญญาอะไรกับเรา?

**“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการ
ทดลองต่างๆ” 2 เปโตร 2:9**

- ก. _____ พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยทุกคนให้หลุดพ้นจากการทดลอง
- ข. _____ พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยคนที่ชอบธรรมให้หลุดพ้นจากการทดลอง
- ค. _____ พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยคนที่ไม่ได้เป็นคนชอบธรรมให้หลุดพ้นจากการ
ทดลอง

เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องฟังสังเกตว่าพระเจ้าจะปลดปล่อยเฉพาะผู้ที่เดินตามพระองค์และเชื่อ
พระองค์เท่านั้น ซึ่งคนเหล่านี้พระองค์ทรงเรียกว่า คนชอบธรรม ถ้าเรานั้นถูกปลดปล่อยให้หลุดพ้น
จากการทดลองแล้วจริงๆ นั่นก็หมายความว่าเราไม่ได้ล้มลงภายใต้การทดลอง เรานั้นไม่ได้กระทำ
ความบาป ดังนี้แล้วเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับเราที่ต้องยอมจำนนต่อการทดลอง เพราะว่าพระเจ้า
สามารถที่จะปลดปล่อยเราให้หลุดพ้นจากการทดลอง พระองค์จะทรงจัดเตรียมหนทางเพื่อหลีกเลี่ยง
การทดลองให้แก่เราเพื่อถ้าเรานั้นต้องการ

แล้วพระเจ้าจะปลดปล่อยเราได้อย่างไร?

**“ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์
ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้
แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมี
กำลังทนได้” 1 โครินธ์ 10:13**

- ก. _____ การทดลองบางอย่างนั้นแข็งแกร่งเกินไปสำหรับเรา
- ข. _____ มีหนทางในการที่จะหลีกเลี่ยงจากการทดลอง
- ค. _____ ข้าพเจ้าได้รับการทดลองมากกว่าผู้อื่นๆ

พระเจ้าได้ทรงให้คำมั่นสัญญากับเราแล้วว่า พระองค์จะไม่ยอมให้มีการทดลองใดๆ ที่ร้ายแรงเกินกว่าเราจะต้านทานไหว เพราะการทดลองนั้นแน่นอนแล้วจะทำให้เราต้องล้มลงอย่างแน่นอน และนี่หมายความว่ามิหนทางให้เราได้หลุดพ้นจากทุกการทดลอง ไม่มีการทดลองใดที่เข้ามาหาเราแล้วทำให้เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงที่จะทำบาปได้ พระเจ้าทรงให้คำมั่นสัญญาแล้วว่า ถ้าเราจะเชื่อในพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงให้เราเห็นหนทางที่จะออกจากทุกการทดลอง

แนวทางปฏิบัติในการหาทางออกจากการถูกทดลองนั้นสามารถทำได้ง่ายถ้าเราได้คิดไตร่ตรองไว้ก่อนหน้านั้นแล้วที่เราจะไม่ล้มลงในการทดลองนี้อย่างแน่นอน เมื่อการทดลองเข้ามาเราจะอธิษฐานทันทีทันใด ณ ตอนนั้นหรือเปล่า หรือว่า เราจะรองจนทุกอย่างสายไปเสียแล้ว? เราเคยจดจำข้อพระคัมภีร์สำหรับการโต้ตอบชาตานว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า” เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ได้ทำเช่นนั้นหรือ? เราสามารถหาทางหนีจากการทดลองผ่านทางบทเพลงได้อีกด้วย สิ่งสำคัญนั้นก็คือการที่เราหันเหทิศทางการคิดของเราให้ออกห่างจากการทดลองและมุ่งหน้าไปยังแหล่งกำเนิดของพลังอำนาจนั้นก็คือพระเจ้า

พระเยซูทรงดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร?

“ด้วยว่าท่านทั้งหลายทรงถูกเรียกไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น เพราะว่าพระคริสต์ได้ทรงรับทนทุกข์ทรมานเพื่อเราทั้งหลาย ให้เป็นแบบอย่างแก่เรา เพื่อท่านจะได้ตามรอยพระบาทของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย และไม่ได้พบบุบายให้พระโอษฐ์ของพระองค์เลย” 1 เปโตร

2:21-22

- ก. _____ พระเยซูคริสต์ไม่มีกระทำบาปเพราะว่าพระองค์คือพระเจ้า
- ข. _____ พระเยซูคริสต์ไม่ได้คาดหวังให้เราเป็นเหมือนพระองค์
- ค. _____ พระเยซูคริสต์ต้องการให้เราไม่กระทำบาปเหมือนอย่างพระองค์

เรารู้ว่าพระเยซูนั้นทรงดำรงชีวิตโดยปราศจากความบาป แต่บางครั้งเราไม่ต้องการที่จะรับรู้ถึงความจริงที่ว่าพระองค์เป็นแบบอย่างให้เรา และต้องการให้เราปฏิบัติตามแนวทางการดำรงชีวิตอย่างพระองค์ ซึ่งแน่นอนว่าพระเยซูบังเกิดลงมาบนโลกนี้และเป็นมนุษย์เหมือนอย่างเรา อีกทั้งพระองค์ยังเคยประสบกับการถูกทดลองและเคยรับรู้ถึงแรงอำนาจของความปรารถนาของมนุษย์

สิ่งใดเป็นไปได้สำหรับเรา?

“คนใดที่อาศัยอยู่ในพระองค์ คนนั้นไม่กระทำความบาป ผู้ใดที่กระทำความบาป ผู้นั้นยังไม่ได้เห็น
พระองค์และยังไม่ได้รู้จักพระองค์” 1 ยอห์น 3:6

_____ ถูก _____ ผิด ถ้าเราอาศัยอยู่ในพระเยซู เราจะไม่กระทำความบาปเลย

ถ้าเราอาศัยอยู่ในพระเยซู เราจะไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์และความบาปนั้นแหละที่จะเป็น
ปฏิปักษ์ต่อพระเยซูคริสต์ ถ้าเราอาศัยอยู่ในพระเยซู เราจะไม่กระทำความบาป เพราะว่าพระองค์ไม่ได้
กระทำความบาปในตัวของเรา หากเปลี่ยนเป็นพระองค์อยู่ในตัวเราแทน พระองค์จะไม่ทำบาปในตัวเรา
เช่นกัน เหตุฉะนั้นตราบใดที่เราอาศัยอยู่ในพระเยซู เราจะไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ไม่ว่าจะด้วย
ความคิด คำพูด หรือการกระทำก็ตาม

การเอาชนะความบาปนั้นเป็นไปได้จริงหรือ?

“ผู้มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกันที่เรามีชัยชนะแล้ว
และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์” วิวรณ์ 3:21

- ก. _____ เฉพาะผู้มีชัยชนะเท่านั้นจะได้อยู่บนสวรรค์
- ข. _____ การมีชัยเหนือความบาปนั้นเป็นไปได้เฉพาะที่สวรรค์เท่านั้น
- ค. _____ การมีชัยเหนือความบาปนั้นมีให้แค่พระเยซูเท่านั้น

ตัวแบบของการเอาชนะความบาปคือ พระเยซู และเราสามารถเอาชนะความบาปได้
เช่นเดียวกับที่พระเยซูสามารถเอาชนะได้ พระคัมภีร์ประกอบไปด้วยคำสัญญาเหล่านี้และเราต้องไม่
เพิกเฉยต่อคำสัญญาเหล่านั้นเพื่อพยายามปกป้องความบาปที่ยังอยู่ภายในตัวเรา

อะไรคือสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นกับความคิดของเรา?

“คือทำลายความคิด และอธิษฐานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และ
น้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์” 2 โครินธ์ 10:5

- ก. _____ ความคิดส่วนใหญ่ที่ดี
- ข. _____ ความคิดบางความคิดไม่สามารถขัดขวางได้
- ค. _____ ทุกความคิดสามารถมอบไว้ให้พระเยซูได้

คำสัญญานี้เป็นคำสัญญาที่มีอำนาจมากที่สุดในพระคัมภีร์ พระเจ้าให้ทางออกในการหลุดพ้นจากความบาปแก่เรา เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเราไม่สามารถรับมือกับก้นบึ้งของความคิดเราได้ ขอเพียงแค่เรามอบความคิดในการทำบาปเหล่านั้นไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเก็บความคิดเหล่านั้นไปให้ไกลจากเราเพื่อที่ความคิดนั้นจะไม่สามารถมาควบคุมเราได้ เราจะต้องมอบเอาความคิดทั้งหมดเหล่านั้นไว้ให้พระเยซูมากกว่าที่จะเก็บไว้แล้วต่อสู้กับมันเอง ถ้าเราปรารถนาที่จะเป็นคริสตชน เราจะต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเยซู ทุกความคิดพระองค์เท่านั้นที่จะเป็นผู้ควบคุมในทุกที่ ทุกเวลา ซึ่งเห็นได้ชัดว่าถ้าพระเยซูควบคุมทุกความคิดของเรา ความบาปนั้นก็จะไม่เกิดขึ้นกับชีวิตของเรา

เราสามารถดำเนินในพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่?

“แต่พระเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณและท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง” กาลาเทีย 5:16

- ก. _____ ถ้าเราดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ เราจะไม่ทำบาปมากเท่าไรนัก
- ข. _____ ถ้าเราดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ เราจะไม่ทำบาป
- ค. _____ ถ้าเราดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ เราจะไม่ถูกทดลอง

ถ้าพระวิญญาณกำลังควบคุมชีวิตของเรา เราจะยอมจำนนต่อความต้องการตามธรรมชาติของเรา คำสัญญาในพระคัมภีร์นั้นเต็มไปด้วยคำสัญญาที่ว่าเราต้องไม่ล้มลง และล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะพระเจ้าได้สัญญาว่าเราสามารถเอาชนะและได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่องในการต่อสู้กับความต้องการของเนื้อหนัง

ความหวังเดียวในการเอาชนะความบาปได้นั้นคืออะไร?

“เราจะเอาน้ำสะอาดพรหมเจ้า และเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะชำระเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้าด้วย และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและเจ้าจะรักษาคำตัตสินของเราและกระทำตาม” เอเสเคียล 36:25-27

- ก. _____ เราสามารถที่จะมีชัยเหนือความบาปได้ถ้าเรามีความตั้งใจมากกว่านี้

- ข. _____ การเชื่อฟังพระเจ้าสำคัญมากในการใส่จิตวิญญาณใหม่ในตัวเรา
- ค. _____ มีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระเราให้พ้นจากความบาปได้

มีสองคำตอบที่ถูกต้อง

นั่นเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการเข้าใจว่าการเอาชนะความบาปได้นั้นเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของพระคุณพระเจ้า เช่นเดียวกับที่ในเหตุการณ์ที่เปาโลเดินบนน้ำ ไม่มีทางที่เศษเสี้ยวของการควบคุมตนเองนั้นจะเอาชนะธรรมชาติที่ลุ่มลงในความบาปของเราได้ นี่จะเป็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ พระองค์ทรงทำการชำระ ทรงประทานจิตวิญญาณใหม่ และทรงบันดาลให้เราทำตามพระบัญญัติของพระองค์ หากตระหนักถึงความหวังที่เราพบในคำสัญญาต่างๆ ที่อ่านไป เราต้องยึดถือเอาข้อความนี้อย่างจริงจัง และอธิษฐานให้สิ่งเหล่านี้อยู่ในชีวิตเราตลอดไป

บทเรียนเสริม: ชาวประเสริฐพระกิตติคุณเป็นที่นิยมกันอย่างมากในหมู่คริสตชนยุคร่วมสมัยนี้คือการกล่าวว่าเมื่อเราได้รับความชอบธรรมแล้ว เรายังคงสภาพของความชอบธรรมหรือเป็นตามเงื่อนไขของการไถ่ให้รอดถึงแม้ว่าการทำบาปยังคงดำเนินอย่างต่อเนื่อง ในข่าวประเสริฐพระกิตติคุณนี้กล่าวว่าจิตใจที่ไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้นจะไม่ถูกตัดสิทธิ์ออกจากแผ่นดินสวรรค์ มีนักเขียนคนหนึ่งเขียนว่า “การสะดุดล้มภายใต้พระคุณของพระเจ้า การลุ่มลงในความบาป ไม่ได้ทำให้เราขาดความชอบธรรม และไม่ได้ตัดสินว่าเรานั้นมีโทษ

เห็นได้ชัดว่าแนวคิดนี้ไม่สอดคล้องกับข้อพระคัมภีร์ในบทเรียนก่อนๆ ที่เราเคยได้ศึกษามา อิสยาห์ 59:2 ได้เตือนไว้ว่า “แต่ความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์พระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน” ความบาปจะแยกเราให้ออกห่างจากพระเจ้าเสมอ เมื่อความบาปได้รับการยกย่องบูชา เมื่อนั้นซาตานจะเข้ามาควบคุมจิตใจและทำให้พระวิญญาณของพระเจ้ายกกับตัวเรานั้นแยกออกจากกัน เราจะสามารถคิดได้อย่างไรว่าเราอยู่ในสภาพของการได้รับความรอดแล้วในขณะที่เรานั้นยังทำบาปอยู่ ความหลงตัวเอง และการเข้าข้างตัวเองนั้นเป็นองค์ประกอบหลักของความพยายามของซาตานที่พยายามจะเกลี้ยกล่อมให้เรานั้นจมอยู่ในความรู้สึกที่ผิดๆ ไม่ว่าใครก็ตามที่ยืนยันกับเราว่าถึงเราจะไม่เชื่อฟังพระเจ้า อย่างไรก็ตามเราก็ยังได้รับความรอดอยู่ดี คำสอนแบบนี้มันเป็นข่าวประเสริฐพระกิตติคุณเท็จซึ่งเป็นคำสอนที่ร้ายแรงกว่าคำสอนเกี่ยวกับเรื่องวันนรกและการที่เทียมเท็จเสียอีก

ทุกสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้เราหมดกำลังใจจนกระทั่งถึงขั้นสิ้นหวัง นั่นคือ ความรักของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้มองหาหนทางที่จะปฏิเสธเรา พระองค์คือพระเจ้าผู้แสวงหา ผู้ซึ่งไม่ทอดทิ้งเราไปไหนถึงแม้ว่าเราจะเป็นศัตรูกับพระองค์ก็ตาม ในขณะที่พระองค์ไม่สามารถไถ่เราให้ได้รับความรอด พระองค์ก็จะยังคงรักเราและดึงเรากลับมาหาพระองค์อยู่เสมอ เราสามารถเห็นได้ชัดจาก 1 ยอห์น 2:1 “ลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มียะฮูเอลผู้ช่วยเหลือสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น” เห็นได้ชัดว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคือการที่เราไม่ทำบาป และเราสามารถเห็นถึงพระคุณของพระเจ้าได้ในประโยคหลัง เมื่อเราล้มลงให้กับความบาปเพราะความประมาทเลินเล่อของเรา ยังมีอีกผู้หนึ่งผู้ซึ่งเข้าใจความอ่อนแอของเราผู้นั้นได้เป็นตัวแทนของเราต่อศาลบนแผ่นดินสวรรค์ ถ้าเราเข้าหาพระองค์ในเวลาแห่งความเศร้าโศกและเวลาของการกลับใจ เมื่อนั้นพระองค์จะรับเอาสิ่งเหล่านี้ไปทันที

เราจำเป็นต้องเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งว่าเมื่อเราสารภาพบาปซึ่ง ณ ตอนนั้นเราไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการทำบาปแล้ว แสดงว่าเราได้รับการยอมรับจากพระเจ้า เมื่อเราล้มลงในความบาป มีสองสิ่งที่จะทำให้เรารับมือกับมันได้นั่นคือ ทางของมนุษย์ ซึ่งเป็นแนวทางของซาตาน นั่นก็คือเพื่อรับความชอบธรรมและยังมีข้ออ้างต่อความบาป นั่นเป็นแนวทางของการแยกออกจากพระเจ้า และนั่นหมายความว่าเราจะไม่สามารถมีความรอดได้ในขณะที่เราแยกออกจากพระองค์ วิธีที่ถูกต้องในการรับมือกับความบาปของเราคือการนึกได้ว่าเมื่อใดก็ตามที่เกิดความบาปเกิดขึ้นในเรา เราจะพบว่าเป็นอย่างยิ่งที่เรานั้นพยายามเกลี้ยกล่อมพระเจ้าและได้ปกป้องซาตาน เมื่อนั้นเราจะล้มลงคุกเข่า วิงวอนอธิษฐานด้วยความสำนึกในความบาปผิด มีเพียงสิ่งเดียวที่เราต้องเฝ้าระวังในชีวิตนี้นั่นก็คือการเฝ้าระวังดูอย่าให้มือของเรานั้นหลุดไปจากพระหัตถ์ของพระบิดานั้นเอง ถ้าหากเวลานั้นมาถึงเราจงอธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้าให้พระองค์ดึงมือเรากลับเข้ามาหาพระองค์ การเอาตนเองเป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง การมีชื่อเสียงเกียรติยศ หรือภาพลักษณ์ภายนอกที่ดีดีนั้นไม่มีสิ่งไหนเลยที่จะทำให้เรากลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อีกครั้ง สิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นเลยที่เราจะเอาความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้นยังคงอยู่ นั่นก็ทำให้เรามั่นใจได้ว่าเราจะได้รับการไถ่ให้รอด

จากที่กล่าวข้างต้นหมายความว่าเราต้องรับมือกับความบาปของเราและอย่าได้เข้าใจเอาเองว่าบาปเหล่านั้นจะหายไปเอง เพราะฉะนั้นเราต้องรับเอาพระเจ้าเข้ามาเพื่อที่จะแก้ไขปัญหานั้นของเราได้ เมื่อเราได้เข้าสู่การทำบาป เมื่อนั้นเราจึงต้องรีบหนีให้ไกลจากมันแล้วหันเข้าหาพระบัลลังก์แห่ง

พระกรุณาเพื่อบอกเล่าทุกอย่างแก่พระเยซู (หนังสือ Signs of the Times 15 กุมภาพันธ์ 2435)
วันนี้ให้เราได้ยอมยกเอาความต้องการของเราไว้ในพระเยซู และยอมให้พระองค์ครอบครองชีวิตของ
เรา ในทุก ๆ วันเมื่อเรายกเอาความต้องการของเราไว้ให้พระเยซูทรงนำ เมื่อนั้นเราจะมีพลังเหนือกว่า
ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะอธิบายให้ตนเองเข้าใจได้ว่าเราจะไม่ต้องพึ่งพาข่าวประเสริฐพระกิตติ
คุณและการไถ่ให้รอดที่เทียมเท็จนั้นอีกต่อไป แนวทางของพระเจ้าที่ดีกว่าความสามารถของมนุษย์
เสมอ

บทที่ 15

เรื่อง กลุ่มชนรุ่นสุดท้าย

พระคัมภีร์ได้อธิบายไว้ว่ายุคที่เราากำลังอยู่นี้คือยุคสุดท้าย โลกของเรา กำลังเคลื่อนที่ไปยังจุดสิ้นสุดอย่างรวดเร็ว และเมื่อเวลานั้นมาถึงพระเจ้าจะดึงสายบังเหียนนั้นด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง ถ้าหากเหตุการณ์นั้นมาถึงและเรายังมีชีวิตอยู่ ก็เป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องรู้ว่ากลุ่มชนรุ่นสุดท้ายนั้นจะเป็นไปในลักษณะไหน และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราจะติดสนิทกับพระเจ้าได้อย่างไรเมื่อโลกนี้กำลังจะถึงจุดจบ

เหตุการณ์อะไรบ้างที่จะเกิดขึ้นก่อนพระเยซูเสด็จกลับมา?

“ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป ตูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน” วิวรณ์ 22:11, 12

- ก. _____ ผู้คนจะกลับใจใหม่ทันทีเมื่อวันแห่งการเสด็จกลับมาในครั้งที่สองของพระเยซู
นั้นมาถึง
- ข. _____ อุปลักษณะนี้ถูกกำหนดอย่างตายตัวก่อนที่เกิดเหตุการณ์การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์นี้ได้กล่าวเอาไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ผู้เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป แล้วในช่วงเวลาอันสั้นนี้พระเยซูจะเสด็จกลับมา “โดยเร็ว” เราเรียกสิ่งนี้ว่า เวลาของการปิดประตูแห่งพระกรุณา เพราะว่าเมื่อเวลาของจุดจบนั้นมาถึงมนุษย์อย่างเราสามารถกลับใจหันเหไปยังอีกฝ่ายได้ ช่วงระยะเวลาของการทดสอบนี้คือเวลาแห่งการตัดสินใจเลือกว่าเราอยากจะเลือกชีวิตนิรันดร์หรือไม่ เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่าอีกนานเท่าไรที่ประตูแห่งพระกรุณาจะปิดก่อนวันที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา เว้นแต่ว่าคำว่า “โดยเร็ว” นั้นแสดงให้เห็นว่ายังมีเวลาเหลืออีกไม่นานแต่เวลาที่ไม่นานนี้จะเป็นเวลาที่สำคัญที่เราจะทำการตัดสินใจในการเลือกว่าจะอยู่ฝ่ายใด

ดาเนียลได้อธิบายช่วงเวลานี้ไว้ว่าอย่างไร?

“ในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลา ยากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชากรชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะ รับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” ดาเนียล 12:1

- ก. _____ เมื่อมีคาเอลลุกขึ้น เวลาแห่งความยากลำบากนั้นจะตามมา
ข. _____ เมื่อมีคาเอลลุกขึ้น เราจะเข้าไปอยู่ในอาณาจักรพันปีแห่งความสันติสุข

จากบทเรียนที่ 11 ดาเนียลได้อธิบายถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เป็นช่วงเวลาที่เขามีชีวิตอยู่จนถึง วันสุดท้ายก่อนที่โลกนี้จะสิ้นไป หลังจากที่เหตุการณ์ได้มาถึงดังนั้นแล้วมีคาเอียล (อีกชื่อหนึ่งของพระ เยชู) จะลุกขึ้นเพื่อที่จะเริ่มแผนการของพระเจ้าที่มีต่อโลกและมนุษยชาติ หลังจากที่พระองค์ทรงลุก ขึ้น เวลาแห่งความยากลำบากสำหรับมนุษยชาติได้เริ่มขึ้นแล้ว ย้ำอีกครั้งว่าเราไม่สามารถรู้ได้ว่าเวลา นั้นมาเมื่อไหร่ แต่เนื่องจากชนชาติของพระเจ้าจะถูกปลดปล่อย “ณ เวลานั้น” แสดงว่าเวลาแห่งความ ยากลำบากนี้ได้ใกล้เข้ามาแล้ว

เหตุการณ์ใดอีกจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น?

“และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากฤทธานุภาพของ พระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ด องค์นั้นจะได้สิ้นสุดลง” วิวรณ 15:8

- ก. _____ พระเจ้าประทานภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการแก่อียิปต์ในยุคสมัยของโมเสส
ข. _____ ภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการยังไม่เคยเกิดขึ้นในโลกนี้

ดาเนียลได้อธิบายถึงเวลาแห่งความยากลำบากว่าจะไม่เหมือนกับภัยพิบัติทั่วไปของโลกอย่าง ที่เคยเจอประสบมา เพราะว่าโลกนี้ยังไม่เคยประสบเจอกับเหตุการณ์เหมือนอย่างภัยพิบัติทั้งเจ็ด ประการมาก่อนอย่างที่ได้ถูกบันทึกไว้ใน วิวรณ บทที่ 16 พระหัตถ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะปกป้องชน ชาติของพระองค์ให้ปลอดภัยจากภัยพิบัติเหล่านี้ได้

เหตุการณ์จากภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการนี้ถูกเชื่อมโยงกับเวลาของการปิดประตูแห่งพระกรุณาได้ อย่างไร?

“และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้นเพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์สู่เบื้องพระพักต์ของพระเจ้า แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว” วิวรรณ์ 8:3-5

- ก. _____ เครื่องหอมและวิสุทธิชนทั้งปวงจะดำรงอยู่เช่นนี้ต่อเนื่องอย่างไม่มีวันสิ้นสุด
ข. _____ เครื่องหอมและวิสุทธิชนทั้งปวงถึงคราวที่จะต้องสิ้นสุดลง

ในพระคัมภีร์ข้อนี้ได้อธิบายถึงการทำงานของทูตสวรรค์ในการนำคำอธิษฐานขอการอภัยของเราไปยังพระเจ้า จากจุดนี้เราเรียนรู้ได้ว่าเมื่อถึงเวลานั้นแล้วจะไม่มีเครื่องหอมและวิสุทธิชนบนพระที่นั่งทองคำอีกต่อไป เพราะว่ากระถางที่เต็มไปด้วยไฟแห่งพระพิโรธจะตกลงสู่บนพื้นแผ่นดินโลกและจะเกิดภัยพิบัติต่างๆ บนพื้นแผ่นดินโลกนี้ ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาลักษณะเดียวกันกับเวลาของประตูแห่งพระกรุณาจะปิดลงและช่วงเวลาของภัยพิบัติเจ็ดประการ ช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซู จะมีช่วงเวลาที่เราจะนั้นจะปิดรับเอาคำอธิษฐานขอการอภัยจากทุกมนุษยชาติ อีกทั้งจะไม่มีการกลับใจใหม่ และการหันมาหาพระเจ้า ทุกคนจะได้ทำการตัดสินใจสุดท้ายและพวกเขาเหล่านั้นจะเป็นกลุ่มชนสุดท้าย แน่แน่นอนว่านี่เป็นเวลาจริงจังมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาในแผ่นดินโลก

ณ ตอนนี้ เราอยู่ในช่วงเวลาไหนกันเล่า?

“ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใด ๆ” วิวรรณ์ 7:1

- ก. _____ ทูตสวรรค์ห้ามไม่ให้เกิดลมแห่งการทำลายล้าง
ข. _____ ทูตสวรรค์ได้ปล่อยให้เกิดลมแห่งการทำลายล้าง

เรากำลังอยู่ในช่วงของก่อนวันสิ้นโลกที่กำลังจะเกิดภัยพิบัติ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้รับอำนาจเพื่อดำเนินการต่อลมแห่งการทำลายล้างเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

วัตถุประสงค์เฉพาะนั้นคืออะไร?

“แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น ว่า “อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน” และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกเผ่าในชนชาติอิสราเอลได้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน” วิวรณ์ 7:2-4

- ก. _____ โลกนี้จะยังไม่ได้รับอันตรายใด ๆ ตราบใดที่ผู้รับใช้ของพระเจ้านั้นยังไม่ถูกประทับตรา
- ข. _____ เราไม่อาจรู้ได้ว่าพระเจ้ากำลังรออะไรอยู่

นี่อาจจะเป็นข้อความที่สำคัญที่สุดจากบทเรียนทั้งหมดของเราก็คงเป็นได้ พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะไม่ให้ลมแห่งการทำลายล้างมายังบนแผ่นดินโลก ตราบใดที่พระองค์ยังไม่ประทับตราแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งหมายความว่าตอนนี้เรามีคำตอบแล้วว่าทำไมเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในวันสุดท้ายของประวัติศาสตร์ของโลกใบนี้ พระเจ้าไม่ได้รอให้ความชั่วร้ายเพิ่มพูนขึ้น พระองค์ไม่ได้รอให้มีการสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ในอิสราเอล พระองค์ไม่ได้รอให้สันตะปาปาในกรุงโรมมาแถลงการ แต่พระองค์นั้นรอผู้รับใช้ของพระองค์ คนที่พระองค์สามารถประทับตราบนหน้าผากของเขาได้ เมื่อพระองค์พบกับคนเหล่านั้นและเขาได้รับการประทับตราแล้ว เมื่อเวลานั้นมาถึงโลกใบนี้ก็ถึงจุดจบอย่างรวดเร็ว (อีกประการหนึ่ง อย่าหลงประเด็นโดยให้ความสนใจกับคำถามที่ไม่จำเป็น อย่างเช่น จำนวน 144,000 นั้นเป็นแค่ตัวหนังสือ หรือว่าเป็นเพียงแค่สัญลักษณ์ แล้ว เป็นไปได้อย่างไรที่เลือกแค่ 12,000 คน จากทุกชนเผ่า?)

พระเจ้าอธิบายชนชาติกลุ่มนี้ว่าอย่างไร?

“ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา” วิวรณ์ 14:1

- ก. _____ พระเจ้าต้องการให้พระนามของพระองค์เขียนเป็นภาษาฮีบรู
- ข. _____ พระเจ้าต้องการให้พระนามของพระองค์นั้นประทับตราไว้บนหน้าผากของผู้รับใช้

ตอนนี้เรารู้แล้วว่าตราประทับของพระเจ้าคืออะไร ซึ่งก็คือพระนามของพระองค์ พระลักษณะของพระองค์ ที่ประทับตราไว้อย่างถาวรอยู่ในจิตใจของผู้รับใช้พระองค์ คนเหล่านั้นเป็นคนของพระเจ้าและการตัดสินใจของพวกเขาเป็นที่สิ้นสุด พวกเขาตัดสินใจที่จะเป็นคนชอบธรรมและบริสุทธิ์ไปตลอดกาล หลังจากนั้นต่อไปจะไม่มีบาปหลงเหลืออยู่ในชีวิตของพวกเขา

ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของผู้รับใช้พระเจ้าคืออะไร?

“ปากเขาไม่กล่าวคำอุบายเลย เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า”

วิวรณ์ 14:5

- ก. _____ ผู้รับใช้พระเจ้าเอาชนะความบาปของพวกเขาได้เกือบหมด
- ข. _____ ผู้รับใช้พระเจ้าจะไม่มีความผิดต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า

นี่คือสิ่งที่เหลือเชื่อและเกือบจะเป็นไปไม่ได้ของการอธิบายของคนกลุ่มหนึ่งที่ก่อนหน้านี้เคยเป็นคนบาปเหมือนอย่างเราแต่ว่าตอนนี้พวกคนเหล่านั้นไม่มีความผิดบาปเหลืออยู่ในตัวเขาอีกเลย บางทีเราอาจจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำว่า “ไม่มีความผิด” นั้นหมายความว่าอย่างไร ข้อพระคัมภีร์ใน 1 เปโตร 1:19 และ ฮีบรู 9:14 นั้นใช้วลีเดียวกันนี้เพื่ออ้างถึงพระเยซู แท้จริงแล้วผู้รับใช้พระเจ้านั้นใช้ชีวิตอยู่โดยปราศจากความบาปถึงแม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยความบาปก็ตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ซาตานได้พูดเอาไว้ว่าไม่มีทางเป็นไปได้ แต่นั่นไม่ใช่กับพระเจ้าอย่างแน่นอน เพราะพระองค์ได้กดปุ่มพิเศษในความคิดของพวกเขา อีกทั้งพระองค์ยังรับเอาธรรมชาติที่ลึ้มลงในความบาปของพวกเขาทิ้งไปเพื่อที่เป็นการง่ายสำหรับคนเหล่านั้นในการเชื่อฟังพระเจ้า และด้วยว่าพวกเขายินยอมที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาควบคุมชีวิตของพวกเขา นั่นก็หมายความว่าพวกเขาสามารถที่จะใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพที่ดีเหมือนอย่างกับที่พระเยซูเคยใช้ชีวิตอยู่บนโลกนี้

บทสรุป หากพระคัมภีร์ได้สอนจริงๆ เกี่ยวกับเรื่องประตูแห่งพระกรุณาจะปิดลงและเรื่องที่พระเจ้าได้สำแดงบางสิ่งบางอย่างที่พิเศษหลังจากประตูแห่งพระกรุณาได้ปิดนั้น ดังนั้นแล้วดูเหมือนว่าเราจะต้องเชื่อเรื่องอุปนิสัยที่ได้เติบโตขึ้นอย่างแท้จริง นั่นหมายความว่าต้องใช้ชีวิตอยู่โดยปราศจากความต้องการที่เต็มไปด้วยความบาป เมื่อการประกาศเรื่องการให้อภัยความบาปได้มาถึงจุดสิ้นสุด นั่นหมายความว่าจะไม่มีการอภัยความบาปในเวลานั้นอีก ถ้าเราให้ความสำคัญกับคำเตือนของพระคัมภีร์เพื่อที่จะเอาชนะเหนือความบาป เพื่อที่จะรู้ความเป็นจริงของการที่ประตูแห่งพระกรุณาจะปิดลงนั้น

เป็นเวลาใด และ เพื่อรู้ว่าผู้รับการประทับตราทั้ง 144,000 คน นั้นเป็นอย่างไร ดังนั้นแล้วเราจะต้องให้ความสำคัญอย่างแท้จริงของเรื่องการดำรงชีวิตโดยปราศจากความบาปเช่นเดียวกัน

ข้อความเหล่านี้อาจเป็นข้อคิดที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการมีพื้นวางให้กับความคิดในแง่ร้ายและความท้อแท้ ณ ตอนนี้อยู่ถึงเวลาที่เรจะต้องทบทวนบทเรียนที่เราได้เรียนไป ประการแรก ตัวเรานั้นต้องอาศัยพึ่งพาคำสัญญาและอำนาจของพระเจ้า ไม่ใช่โดยความสามารถของเราเอง ในเมื่อพระองค์ทรงสร้างโลกได้ภายในหกวัน และทรงทำให้ลาซารัสฟื้นจากความตาย ดังนั้นแล้วพระองค์จะแสดงปาฏิหาริย์ภายในชีวิตของเราเช่นกัน ประการที่สอง เพราะการสิ้นสุดของการอภัยไม่ได้บ่งบอกถึงการสิ้นสุดของอำนาจของพระเจ้าที่อาศัยอยู่ในผู้รับใช้ของพระองค์บนโลกนี้ ในความเป็นจริงเราจะรู้สึกต้องการพระองค์มากขึ้นและต้องการใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นกว่าที่เคยรู้สึก การสถิตอยู่ด้วยตลอดกาลของพระคริสต์นั้นเป็นความหวังเดียวที่จะทำให้เราเอาชนะความบาปได้ ประการที่สาม การดำรงชีวิตอยู่อย่างปราศจากความบาปคือเป้าหมายที่เราต้องทำ เราต้องให้ความสำคัญเรื่องความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์เพราะว่านี่เป็นหนทางที่จะทำให้เราปราศจากจากความบาปได้สำเร็จ พระเยซูเข้ามาในชีวิตเราด้วยพลังอำนาจและชัยชนะ ดังที่เราต้องให้ความสำคัญเรื่องความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์นั้น ในท้ายที่สุดผลลัพธ์และเป้าหมายย่อมจะตามมาเองตามธรรมชาติของมัน เมื่อเราให้พระเยซูเข้ามาทำงานในจิตใจของเราผลลัพธ์นั้นย่อมเป็นไปตามแบบที่จะเป็น เฉกเช่นนักกรีฑาที่ให้ให้ความสำคัญจดจ่ออยู่กับเส้นชัยในขณะที่วิ่งว่าอีกแค่ไม่กี่หลาก็จะถึงเส้นชัย ดังนั้นวันนี้คริสตชนจะให้ความสำคัญต่อการมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ในขณะที่เรากำลังทบทวนความคิดว่ามีเป้าหมายในเส้นชัยเสมอ

ถ้าพระองค์เฝ้ารอกลุ่มคนพิเศษนั้นจริงก่อนที่เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์โลกสุดท้ายจะเกิดขึ้น แล้วทำไมเราจึงไม่ใช้เวลาที่เหลืออยู่เปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นหนึ่งในกลุ่มคนพิเศษนี้เสีย นี่ควรจะเป็นสิ่งที่เราให้ความสำคัญมากที่สุด ที่สนใจในปัญหาของระยะเวลาในการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง เราทุกคนจงมุ่งมั่นที่เป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มคน 144,000 คน

บทที่ 16

เรื่อง เหตุใดถึงเป็นเรื่องที่สำคัญ?

อะไรคือประเด็นหลักของบทเรียนทั้งหมดที่ได้ศึกษามาในเรื่องของความชอบธรรมโดยความเชื่อ เราได้เรียนรู้คำสอนบางอย่างที่น่าสนใจในพระคัมภีร์เพื่อบันทึกไว้ในหน่วยความจำในสมองของเราบ้างหรือไม่ ตอนนี้เรามีคุณสมบัติครบถ้วนสำหรับการรับรู้ฉันทะหรือไม่ว่า ถ้าจากการที่เราได้ศึกษาในบทเรียนที่ผ่านมาแล้วเราได้แค่สิ่งเหล่านี้กลับมา แสดงว่าเวลาที่ใช้เรียนรู้อะไรต่าง ๆ ก็ดูเหมือนว่าจะไม่มีค่าอะไรเลยสำหรับเรา มีปัญหาใหญ่กว่าตามมา และเราจำเป็นต้องมองให้เห็นภาพองค์รวมก่อนที่การเข้าใจผิดในบางเรื่องจะทำให้เราก้าวไปในทางที่ผิด (บทเรียนสุดท้ายนี้จะไม่เหมือนกันกับบทเรียนก่อนๆ ที่มีคำถามและคำตอบ แต่ผู้ศึกษาจะถูกตั้งคำถามเพื่อสะท้อนความคิดของตนในแต่ละข้อความ โดยคำถามที่ถามก็อย่างเช่น เราจะนำวิธีการนี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร? อะไรที่เป็นจุดประสงค์หลักของการมีชีวิตอยู่ของเรา? พระเจ้ามีหน้าที่อะไรให้เราทำในวันแห่งประวัติศาสตร์สุดท้ายของโลกที่เต็มไปด้วยความบาปนี้หรือไม่? แผนการของพระเจ้าจะสำเร็จหรือไม่ถ้าเราไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการของพระองค์?)

ความบาปไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องแค่ตัวเรากับการไถ่ให้รอดของเรา ความบาปคือความอับชยต่อพระเจ้าและพิสูจน์ว่าซาตานนั้นถูกต้องในการต่อสู้ครั้งใหญ่ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน ซาตานมักจะอ้างอยู่เสมอว่าพระบัญชาของพระเจ้านั้นไม่ยุติธรรมและเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเชื่อฟังและทำตาม ซึ่งคำกล่าวอ้างเหล่านั้นมักจะได้ผลกับมนุษย์ที่มีธรรมชาติของการล้มลงในความบาป “ซาตานประกาศว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยสำหรับบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของอาดัมในการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้า แล้วคนเหล่านี้จึงตั้งข้อสงสัยต่อพระเจ้าสิ่งนี้เองที่ทำให้มนุษย์ขาดปัญญาและความรักจากพระเจ้า ถ้าพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถรักษาพระบัญชาได้ เช่นนั้นก็แสดงว่าผู้ที่ประทานพระบัญชาเหล่านั้นมีความผิด (หนังสือ Signs of the Times, 16 มกราคม 2439)

ปัญหาที่แท้จริงในที่นี้คือความไว้วางใจในพระเจ้าและความสัตย์จริงของพระองค์ “ขอพระเจ้าอวยพรให้เป็นเช่นนั้นเลย ถึงแม้ทุกคนจะพูดมุสาถึงขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเถิด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เพื่อพระองค์จะได้ปรากฏว่า ทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อในพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และ

ทรงมีชัยเมื่อเขาวิวินิจฉัยพระองค์” โรม 3:4 แนวทางของพระเจ้าในการจัดการกับความบาปจะเป็นที่พิสูจน์เมื่อวันสิ้นโลกมาถึงหรือคำกล่าวหาของซาตานจะชนะ? จักรวาลจะยังมั่นคงอยู่ตราบนิรันดร์ภายใต้การปกครองของพระเจ้าอยู่หรือไม่? พระเจ้าทรงเผด็จการเพราะว่ามีอำนาจเหนือเราหรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ในพระคัมภีร์? คำถามเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องการคำตอบสุดท้ายก่อนที่การทดลองครั้งยิ่งใหญ่นี้จะสิ้นสุดลง

พระเจ้าจะถูกพิสูจน์ได้อย่างไรเมื่อเวลานั้นผู้รับใช้ของพระองค์ปกป้องซาตานว่าซาตานนั้นมีดี? นี่คือเหตุผลว่าทำไมความบาปผิดของผู้ที่เชื่อนั้นร้ายแรงกว่าความบาปผิดของผู้ที่ไม่เชื่อ บาปของคริสเตียนดูเหมือนจะบอกว่าพระบัญญัติของพระเจ้าและพลังอำนาจของพระองค์ไม่ตรงกันกับคำหลอกลวงของซาตาน เว้นแต่ว่าการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์จะแสดงให้เห็นว่าพระกรุณาของพระเจามีพลังอำนาจเหนือกว่าซาตาน แล้วจุดประสงค์ทั้งหมดของสิ่งเหล่านี้คืออะไร? ความชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์เป็นหนทางที่จะพระเจ้าจะแสดงพลังอำนาจของพระองค์เพื่อเปลี่ยนแปลงและฟื้นฟูคนเหล่านั้นแทนที่จะไม่ใช้เพียงแค่ให้อภัยและมองข้าม

กลุ่มชนชาติสุดท้ายของพระเจ้าจะมีบทบาทในการพิสูจน์ว่าทุกคำของพระเจ้านั้นเชื่อถือได้ “และเราจะชำระให้นามที่ยิ่งใหญ่ของเราบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นนามที่ถูกกลบหลู่มากกลางประชาชาติ และซึ่งเจ้าได้ลบหลู่มากกลางเขา และประชาชาติจะทราบ ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย” เอเสไยล 36:23 ชนชาติรุ่นเราและรุ่นก่อนหน้านั้นได้นำความอับอายต่อพระนามของพระเจ้าและต่ออาณาจักรของพระองค์โดยการทำบาปอย่างต่อเนื่อง ก่อนที่การปะทะกันจะถึงจุดสิ้นสุดเราจะต้องมีข้อยุติสำหรับปัญหานี้ พระเจ้าจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์หรือได้รับการพิสูจน์ในตัวเรา เสียก่อน ก่อนที่พระองค์จะพิสูจน์ให้ผู้ที่เย้ยหยันพระเจ้าแห่งแผ่นดินสวรรค์นั้นได้เห็น ความจริงแล้วพระเจ้าจะพิสูจน์พระนามของพระองค์ได้โดยการเตรียมผู้รับใช้ของพระองค์และมอบอำนาจของพระองค์ให้แก่เขาเพื่อที่เขาจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ “หากว่ามีผู้ที่ต้องการแสงสว่างสอดส่องลงมาเพิ่มจากสวรรค์ ก็คือคนที่พระเจ้าได้เรียกว่าเป็นผู้รักษาพระบัญญัติและพิสูจน์ลักษณะของพระเจ้าต่อโลกในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากนี้(หนังสือคำพยากรณ์เล่มที่ 5 หน้า 746

ดังนั้นลักษณะสมบูรณ์แบบที่พัฒนาอยู่ในคนของพระเจ้าเป็นสิ่งที่สำคัญในการตัดสินใจสุดท้ายของสงครามระหว่างพระคริสต์และซาตาน นี่เป็นเหตุผลที่แท้จริงถึงการเน้นย้ำแนวคิดเกี่ยวกับความสมบูรณ์แบบในผู้คนยุคสุดท้ายของพระเจ้า พระเจ้าประกาศว่าการเชื่อฟังอย่างครบถ้วนล้วนเป็นไปได้ ซาตานประกาศว่าธรรมชาติการล้มลงในความบาปและอุปนิสัยของเราจะเชื่อฟังพระเจ้าไม่ได้ ใครกันที่กล่าวความจริง? คนกลุ่มสุดท้ายของพระเจ้าเท่านั้นที่จะพิสูจน์ได้ว่าซาตานโกหก

กลุ่มคนยุคสุดท้ายได้รับการกล่าวไว้ในทางที่พิเศษมากว่า "และพยานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยานของพระเยซู" วิวรรณ์ 12:17 เหตุผลนี้เองที่ซาตานโกรธเคืองกับกลุ่มคนที่เหลืออยู่เนื่องจากว่าพวกเขา รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งซาตานได้กล่าวว่าเป็นไปไม่ได้ เป็นสิ่งนอกเหนือจากการเชื่อฟังเสียอีกที่สงครามในยุคสุดท้ายจะเค็มพันด้วย

เหตุผลทั่วไปสำหรับช่วงเวลาสั้นๆก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมา ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่มีพระเจ้าเป็นผู้เป็นสื่อกลางในการขอกัยบาป ก่อนที่จะได้มองดูทั้งจักรวาลถึงความเป็นจริงในอุทยานภาพทั้งหมดของพระเจ้าที่เหนือความบาปในชีวิตของผู้ที่มีความปรารถนามีการรวมเป็นหนึ่งกับพระทัยพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง บางคนที่เคยทรยศต่อความจริงที่ศักดิ์สิทธิ์ในการเห็นด้วยกับซาตานว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ในการที่จะรักษาพระบัญญัติ จะทำที่สุดเชื่อฟังในน้ำพระทัยพระเจ้าและอธิบายได้ว่าไม่มีข้ออ้างใดๆ ต่อความบาป เพราะพระเจ้ามีอำนาจเหนือการทดลองของซาตาน เวลาแห่งประตูประกรุณาคุณจะเป็นสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายที่พระเจ้ากระทำต่อจักรวาล ที่แน่นอนว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ที่มีธรรมชาติแห่งการล้มลงในความบาปจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าที่ชอบธรรม ดีพร้อม และบริสุทธิ์

บทสรุปส่งท้าย ความสมบูรณ์หมายถึงการอยู่ในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระคริสต์ ที่บุคคลนั้นจะไม่ตอบสนองต่อการกระทำความบาปทั้งภายในและภายนอก ความสมบูรณ์แบบหมายถึงการตายต่อตนเองอย่างเสมอและปฏิเสธต่อความต้องการและปรารถนาส่วนตัวของคุณ ความสมบูรณ์แบบคือการปฏิเสธความผยองว่าตนดีกว่าผู้อื่นไปอย่างสิ้นเชิง ความสมบูรณ์คือสิ่งที่

ผลจากความปรารถนาของมนุษย์และพระประสงค์ของพระเจ้าเข้าด้วยกันเพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีส่วนในการควบคุมอย่างเต็มรูปแบบ ความสมบูรณ์แบบคือการไม่เลิกที่จะพัฒนาความเชื่อซึ่งรักษาจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์จากโศกความบาปหรือการทรยศต่อพระเจ้า ความสมบูรณ์แบบคือการเป็นเหมือนพระคริสต์ โดยการรวมความสัมพันธ์กับองค์พระเจ้าของที่พระเยซูได้กระทำ ผ่านการมีอุปนิสัยที่มีคุณภาพอย่างที่เราเองได้เปิดเผยกับเรา ความสมบูรณ์แบบคือการใช้ชีวิตที่เป็นผู้ใหญ่ในทางจิตวิญญาณ ซึ่งประกอบด้วยผลแห่งพระวิญญาณและนั่นปราศจากความบาป ความสมบูรณ์แบบหมายถึงไม่ยินยอมกบฏอีกต่อไปคือมีความปรารถนาแห่งบาปนั่นเอง

เมื่อเราให้ความสำคัญกับสิ่งที่พระเจ้าต้องการในสงครามแห่งประวัติศาสตร์มากกว่าความรอดของเราเอง เราจะมีแรงผลักดันที่บริสุทธิ์ที่จะใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์และพระเจ้าจะให้เกียรติแรงผลักดันนั้นโดยการมอบอำนาจแห่งสวรรค์ในมือเรา เราจะไม่มีความรู้สึกแห่งการอยากจะลักลอบเข้าไปอยู่ในดินแดนความเห็นแก่ตัว การที่จะทำให้คำที่ว่าพระเยซูไม่มีความบาปเพราะพระองค์เป็นพระเจ้าให้เจียบไปนั้น กลุ่มชนสุดท้ายจะเป็นผู้พิสูจน์เหนือเงาแห่งความสงสัยว่าแท้จริงแล้วชายหญิงที่มีธรรมชาติแห่งการล้มลงในความบาปสามารถมีชีวิตอยู่โดยปราศจากการทำบาป การอธิบายสุดท้ายนี้เป็นก้าวสุดท้ายที่จะเข้าสู่อุปนิสัยที่พระเจ้าพึงประสงค์ การปกครองของพระองค์ ความเที่ยงธรรมของพระองค์ และพระเมตตาของพระองค์ แล้วสงครามแห่งประวัติศาสตร์มาใกล้จุดจบแล้ว

"พระคริสต์รับเอาความเป็นมนุษย์และทนต่อความเกลียดชังของโลกนี้เพื่อที่พระองค์จะได้สำแดงให้มนุษย์ทุกคนเห็นว่าพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่โดยไม่ทำความบาป (หนังสือ The Upward Look หน้า 303) เราเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้านี้จริงหรือเปล่า? เราสามารถยอมรับคำท้าทายนี้ได้หรือไม่? เราเห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำแดงถึงที่พระเจ้าได้มอบให้กับผู้คนของพระองค์หรือไม่? ขอให้พระเจ้าอวยพระพรในขณะที่ท่านศึกษาพระคำของพระองค์ ในขณะที่ท่านก้าวเข้าใกล้รางวัลแห่งการทรงเรียกที่สูงที่สุดในพระเยซูคริสต์